

XL SJEDNICA NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRPSKE

Magnetofonski snimak sa **XL sjednice** Narodne skupštine
Republike Srpske, održane u Brčkom, **10.-11.05.1994. godine.**

Prema izvještaju Službe, sednici prisustvuje dovoljan broj

poslаника, тако да имамо кворум за пуноважно одлучивање и сам рад.

На ову седницу позвани су председник и потпредседници Републике,

Председник и чланови Владе, командант Главне штаба Војске РС,

његово преосвећенство Господин Јефрем епископ бањалучки и пред-
седник Скупштине општине Бањалука.

Одрађени број сараника из Владе, такође **XL sjednice Skupštine**
ефикасно могла да се одвија ова Скупштина.

Све присутне срдечно поздрављам и захваљујем се на **18.05.92**
ству и учешћу у раду сједнице.

Господе посланици, драги гости позивам вас да минута
ћутања идете почаст борцима Републике Српске на јунијоној годишњици
побједе у Другом светском рату, који се одвија у Београду.

ZAPISNIK I MAGNETOFONSKI SNIMAK SA 40. SJEDNICE NARODNE SKUPŠTINE
REPUBLIKE SRPSKE održane 01. i 11. maja 1994. godine

MAGNETOFONSKI SNIMAK SA 40. SJEDNICE NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE
SRPSKE ODRŽANE 10. – 11. MAJA 1994. GODINE U BRČKOM

Sjednicu je otvorio predsjednik Narodne skupštine mr Momčilo Krajišnik.

Gospodo poslanici, poštovani gosti, otvaram 40. jubilarnu sjednicu Narodne skupštine Republike Srpske.

/ H I M N A /

PREDSJEDAVAJUĆI:

Na sjednicu su pozvani: predsjednik i potpredsjednici Republike, predsjednik i članovi Vlade, predstavnici Glavnog štaba Vojske RS, predstavnici pravoslavne srpske crkve, guverner Narodne banke, predsjednik Vrhovnog suda, republički javni tužilac, predstavnik Privredne komore, predstavnik Sindikata, direktori republičkih fondova i direkcija i dr. To su naši stalni gosti i učesnici u radu Skupštine. Sve prisutne poslanike i goste srdačno pozdravljam i želim uspješan rad, posebno pozdravljam naše domaćine, rukovodstvo srpske opštine i Srpskog grada Brčko. Takođe pozdravljam predsjednike opština i izvršnih odbora iz koridora Šamac, Pelagićevo i Orašje. Posebna mi je čast da pozdravim delegaciju saveza srpskih klubova iz Njemačke g. Četkovića, gospođu Kojić, gospodina Milićevića i gospodina Kojića. Na kraju želim da pozdravim predsjednika Republike Srpske Krajina gospodina Martića.

(Aplauz).

Dame i gospodo, prema izvještaju Službe sjednici prisustvuje 71 poslanik, pa prema tome imamo kvorum i možemo valjano raditi i donositi odluke. Prije nego što pređemo na usvajanje dnevnog reda zamolio bih vas da minutom ćutanja odamo počast borcima Republike Srpske, poginulim od 39. sjednice do danas.

(Minuta ćutanja)

Vječna im slava i hvala, neka im da Bog rajsko naselje.

Dozvolite da pređemo na utvrđivanje dnevnog reda. Pred početak rada komisija dobili ste predlog dnevnog reda i jedan deo materijala. Većinu materijala ste dobili ranije, a kao što znate mnoge smo trebali razmatrati na 39. sjednici. Dva materijala ćete dobiti u toku zasjedanja, zamolili su me predstavnici Vlade da uvažite dopunu dnevnog reda, pa bih ja predložio sledeći dnevni red. Naime, želim da vas ipak upoznam da bi ova 40. sjednice NS RS trebala da se održi u dva dijela.

U prvom dijelu bi bila zatvorena sjednica na kojoj bi razmatrali određena pitanja koja zahtijevaju tajnost jer se radi o državnoj tajni i ostvarenju državnih, ratnih, ili vojnih pitanja koja nebi trebala biti drugačije razmatrana nego na zatvorenoj sjednici. Drugi dio sjednice bi bio otvoreni, pa predlažem sledeći dnevni red prema ovakvom načinu rada ako usvojite kada se budemo po tim pitanjima izjašnjavali.

Za prvu tačku predlažem usvajanje Zapisnika sa 39. sjednice NS.

2. Aktuelna međunarodna situacija RS. Referisaće g. Buha Aleksa, ministar inostranih poslova RS.
3. Nacrt zakona o pomilovanju.
4. Nacrt zakona o amnestiji građana koji su izbegli ili su nezakonito prekršili izvršenje prava, dužnosti i obaveza u oblasti odbrane Republike.
5. Predlog ekonomske politike RS 1994. godinu.
6. Izvještaj Vlade o sprovođenju zaključaka usvojenih na 34. sjednici NS.
7. Izvještaj Ministarstva odbrane o izvršenju zaključaka 34. sjednice NS.
8. Izvještaj o radu Ministarstva narodne odbrane za 1993.
9. Izvještaj o reorganizaciji Vojske RS.
10. Predlog preporuke o tretiranju vojnih dezertara i njihovih srodnika.
11. Informacija o mogućnosti angažovanja deviznih rezervi za finansiranje deficita budžeta.
12. Izvještaj o sprovođenju politike deviznih rezervi u 1993. godini.
13. Izvještaj o primarnoj emisiji.
14. Informacija o uvozu nafte i donošenju odluke o kupovini nafte.
15. Izvještaj o radu Službe za platni promet i finansijsku kontrolu za 1993. g. i program rada za 1994. godinu.
16. Vama je dat predlog projekcije bilansa javnih prihoda i javnih rashoda za 1994. godinu, to je prema predlogu predlagača greška i ta se tačka skida sa dnevnog reda, a predlaže se umjesto te tačke izvještaj o provedenim izborima u Skupštini opštine Centar Sarajevo. Informisaće predsjednik Komisije g. Srdić Srđa.

To bi bio predlog za zatvorenu sjednicu. Otvorena sjednica bi bila, to je:

18. Predlog zakona o teritorijalnoj organizaciji i lokalnoj samoupravi sa amandmanima

19. Predlog zakona o državnoj upravi.
20. Predlog zakona o radnim odnosima u državnim organima.
21. Predlog zakona o izboru narodnih poslanika i odbornika sa amandmanom.
22. Predlog zakona o ustanovanju sa amandmanima.
23. Predlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o susvojinu na stanu.
24. Predlog zakona o Narodnoj banci.
25. Predlog zakona o bankama i drugim finansijskim organizacijama.
26. Predlog zakona o vrednosnim papirima.
27. Predlog zakona o porezu na promet.
28. Predlog zakona o porezu na imovinu.
29. Predlog zakona o porezu na dohodak građana.
30. Predlog zakona o posebnim republičkim taksama.
31. Predlog zakona o administrativnim taksama.
32. Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o posebnom porezu na finansijske transakcije.
33. Predlog zakona o privrednim prestupima.
34. Predlog zakona o upravnim sporovima.
35. Nacrt zakona o komunalnim delatnostima.
36. Predlog zakona o prekršajima.
37. Predlog zakona o Radio-televiziji.
38. Predlog zakona o izdavačkoj delatnosti.
39. Predlog zakona o višoj školi sa amandmanima.
40. Predlog zakona o koncesijama.
41. Predlog zakona o šumama.
42. Predlog zakona o uslovima za obavljanje poslova veštačenja.

43. Predlog zakona o sanitarnoj inspekciji.
44. Predlog zakona o lovstvu.
45. Predlog zakona o promeni naziva naseljenog mesta Ivanjska u opštini Banjaluka.
46. Predlog zakona o promeni naziva naseljenih mesta Prud, Gornji Hasići, Donji Hasići u opštini Šamac.
47. Predlog zakona o ukidanju Srpske opštine Turbe.
48. Predlog zakona o izmenama Zakona o zajmu za potrebe odbrane Republike Srpske.
49. Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit preduzeća.
50. Predlog zakona o izmenama i dopunama zakona o ministarstvima sa amandmanima.
51. Predlog zakona o izmenama Krivičnog zakonika RS.
52. Predlog zakona o izmenama Krivičnog zakona posebni deo.
53. Predlog zakona o izmenama Zakona o krivičnom postupku.
54. Predlog zakona o izmenama Zakona o izvršnom postupku.
55. Predlog zakona o izmenama Zakona o parničnom postupku.
56. Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o javnim pravobranilaštvu.
57. Predlog zakona o izmenama Zakona kontroli, utvrđivanju i naplati javnih prihoda.
58. Predlog zakona o izmenama Zakona o radnim odnosima.
59. Predlog zakona o izmenama Zakona o zaštiti na radu.
60. Predlog zakona o izmenama Zakona o penzijsko-invalidskom osiguranju.
61. Predlog zakona o izmenama Zakona o zdravstvenom osiguranju.
62. Predlog zakona o izmenama Zakona o zdravstvenoj zaštiti.
63. Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o Univerzitetu.
64. Nacrt zakona o obaveznom dostavljanju podataka o izvršenim zločinima protiv čovečnosti i međunarodnog prava.
65. Nacrt zakona o geološkim istraživanjima.
66. Nacrt zakona o rudarstvu.

67. Nacrt zakona o upravljanju državnim preduzećima.

68. Nacrt zakona o državnim preduzećima, to bi dostavili materijal u toku današnjeg dana, znači imamo dva zakona Nacrt zakona o upravljanju državnim preduzećima i prema predlogu ministra Nacrt zakona o državnim preduzećima.

69. Nacrt zakona o posebnim uslovima za zasnivanje i prestanak radnog odnosa za vreme neposredne ratne opasnosti ili ratnog stanja.

70. Nacrt zakona o proizvodnji i prometu lekova, taj materijal bi se trebao dostaviti u toku današnjeg dana.

71. Poslanička pitanja.

Čuli ste predlog dnevnog reda, ima li neko potrebu da diskutuje, da predlaže?

Gospodin RAJKO KASAGIĆ:

Gospodo predsjednici, gospodine predsjedniče Skupštine, gospodo poslanici. Prije nekoliko dana odnosno 5. maja, g. Plavšić, ja i urednik „Glasa srpskog” bili smo na ”Radio novostima” dva sata vodili smo razgovore sa građanima. Jedan od građana predložio, odnosno me zadužio da ovoj skupštini iniciram predlog koji bi naravno po nadležnosti predložila Skupštini opštine Brčko da u ovom gradu jedna ulica nosi naziv dvanaest beba, naime mi smo pričali o svim tim našim nedaćama i informisali građane, pa je spomenuta i ta sramota čovječanstva koja se desila zbog nedostatka kiseonika 12 beba je umrlo za 2-3 dana u Banjaluci i vjerovatno u nekom vremenu će u Banjaluci biti jedan spomenik na sramotu čovečanstva pred 21 vijek, ali evo ja predlažem zato tekuća pitanja pa da to razmotrimo i da to iniciramo nadležnim organima, odnosno Skupštini opštine Brčko takav naziv jednoj ulici u Brčkom.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja mislim da to može uz poslanička pitanja da bude sugestija, je li može? Da kažemo poslanička pitanja i predlozi.

Gospodin BRĐANIN:

Gospodine predsjedniče, kolege poslanici. Mi smo prošli put dogovorili ili sam ja pogrešno shvatio. Tačka broj 4. Nacrt zakona o amnestiji građana koji su izbjegli ili su nezakonito prekršili izvršenje prava, dužnosti i obaveza u oblasti odbrane Republike skinuta na Vladi u Bijeljini i bilo bi suviše indikativno da se donese u Brčkom. Mislim da ćemo se oko Brčkog morati sukobiti sa

NATO paktom, a ne pomilovati one koji su izbjegli da brane domovinu, zato predlažem da se ova tačna skine sa dnevnog reda.

Pod tačkom broj 10. Mislim, ili sam opet pogrešno shvatio predlog preporuke o tretiranju vojnih dezertera da smo mi rekli od prilike ovako da stoji: Predlog Vlade Republike Srpske, odnosno predlog preporuke Vladi RS o donošenju zaključka o tretiranju vojnih dezertera i njihovih srodnika.

Ministar KOVAČEVIĆ:

Gospodo predsjednici, gospodo poslanici. Ministarstvo odbrane je izradilo Nacrt zakona o odbrani, na jučerašnjoj sjednici Vlade smo ga usvojili i danas podelili i dostavili Narodnoj skupštini na raspravu. Pošto nije u dnevnom redu predlažem da se naknadno uvrsti u dnevni red. Nacrt zakona o odbrani.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja pozdravljam našeg episkopa njegovo preosveštenstvo, episkopa tuzlansko-zvorničkog g. Vasilija.

Gospodin OLJAČA:

Gospodo poslanici i dragi gosti. Ja imam ovdje niz primjedbi na kompletan da ne kažem skoro na cio dnevni red iz jednog jedinog razloga što sam već niz puta tražio i kao poslaničko pitanje i da se to pitanje uvrsti u dnevni red, a to je pitanje šta je sa našom poljoprivredom u RS. Pored ovolikih tačaka dnevnog reda i niza do sada koje smo održali u ovih 40. sjednica, računajući i u ovu mi se još ni jednom nismo zanačili, da tako kažem pitanja stanja poljoprivrede jer ono je sigurno najvažnije pitanje poslije stanja rata, odnosno stanja ove naše politike i ratnih događanja i same poljoprivrede. Nijedan put do sada nisam dobio odgovor. Ima tu niz stvari da se iznese, ima stvari koje jednostavo, ja imam osećaj da se zaobilaze jer neko nije spreman da da odgovor na postavljena pitanja od nas ljudi sa terena koji tamo vodimo jednu drugu bitku. Zaista već pored niza uzdržanosti i moje želje da sav taj dnevni red koji smo do sada imali po određenim sjednicama prođe uredu, ja sam zaista ogorčen zbog čega jednom ta analiza stanja poljoprivrede, hajmo da kažemo analizu ili problematika proljetne sjetve, ako smo propustili jesenju i ljetnu da to ne stavimo na dnevni red, jer mi ovdje imamo da kažemo jedno 10-15 poljoprivrednih preduzeća u RS koji su od državnog interesa, tvrdim da država tu jednostavno nema pojma šta se tu radi, jednostavno ministar za poljoprivredu uopšte nije do sada ni bilo ko drugi održao sastanak sa takvim firmama od kojega se traže, a to su firme jedine koje proizvode isključivo tržišni višak. Zbog čega, ja odgovorno tvrdim jedna firma u kojoj ja radim nije dobila ni litar nafte iz državnih rezervi prepuštena je sama sebi, a svi drugi zakonski odnosi, sve druge regulative

traže se kod nas u tim poljoprivredama, seljak dobije isto devizni kredit, odnosno onakav kredit kakav i mi, kod nas se lome sva koplja od Zakona udruženog rada do bilo čega drugoga, a danas ja vam kažem u mojoj firmi sjetva počinje sutra, bez obzira što su spremne mašine. Mislim da i ja sam snosim odgovornost što nisam bio uporniji i više reagovao što se sada ovako dešava.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja smatram da je ovo pitanje i primjedba na dnevni red što nema tačke dnevnog reda koja bi obuhvatila poljoprivredu, ne vidim ovdje ministra poljoprivrede, pa bih ja zamolio da ovo pitanje se prenese ministru i kada budu poslanička pitanja da se da odgovor kada se misli razmatrati problematika poljoprivrede.

Sada molim samo da se skoncentrišemo na dnevni red.

Gospodin MOMIR TOŠIĆ:

Gospodine predsjedniče, ja predlažem da se tačka 13. Izvještaj o primarnoj emisiji skine sa dnevnog reda zbog toga što nije ispoštovano da se održi sastanak guvernera Savjeta kako je bilo dogovoreno na prošloj sjednici sa predsjednikom države dr Karadžićem, predsjednikom NS Krajišnikom i predsjednikom Vlade. Mislim da ovdje nema guvernera niti bilo ko iz Narodne banke, sve ovo govorim odmah da znate samo zato da se ovo dobro pretrese, da se naši poslanici i Skupština upoznaju o svim detaljima, a imam osjećaj da to sve još dobro nije pripremljeno. Ja sam novi član Savjeta, pa da ne bude da se plašim odgovornosti za ono što je rađeno, ali na ovoj sjednici koju smo imali u prošloj sedmici vidio sam da ima dosta toga, da ne kažem i laički urađenog, ali je ovo jedan vrlo, vrlo važan podatak i iz tih razloga predlažem da se skine ova tačka sa dnevnog reda dok se ne održi ovaj sastanak kako smo dogovorili na prošloj sjednici.

Gospodin ĐURIĆ:

Gospodine predsjedniče, gospodo poslanici. Prije svega hoću da kažem da ovaj metod rada nije primjeren jednoj skupštini i zaista sjednice sa 60 i nešto tačaka dnevnog reda su u najmanju ruku nenormalne. Volio bi zaista, ako kolege imaju toliko koncentracije pa da mogu sve to pamtiti to je uredu, ja nisam od tih. Ono što hoću da kažem, pokušaću da formulišem na jednom segmentu, a to je da jednom razmotrimo rad finansijske policije. Mnogo ima primjedbi i imam neku averziju s obzirom da sam jednom predložio unutrašnju politiku pa se onda kasnije desio onaj septembar, ne bih tiho da se to ponovi, ali zaista na terenu koliko ja imam informacije mislim da oko predsjednika dr Karadžića postoji jedna informativna blokada, znam to sigurno i mislim da g. predsjednik ne zna informacije na terenu, zaista više se na terenu ne može izdržati jer se neke

stvari rade poprijeko i u najlošijem onom smislu pa pak i od ovog pravljenja puta za Manjaču, ne može to tako, moraju se redovne funkcije za državu uspostaviti. Finansijska policija je možda sada najvažnija, oprostite, ne može čovjek koji je dužan državi milion i sedamsto hiljada dinara za porez, 30 hiljada preko generala kupuje medijsku kampanju, kupuje sebi medijsko mjesto malte ne kao patriota, taj patriotizam možemo svi kupiti. Jednom ćemo morati ozbiljno postaviti stvari na svoje mjesto, mislim da je neprimjerno g. predsjedniče, danas je sjednica zakazana u jedan sat a počinje u sedam i ja pretpostavljam da ćemo negdje oko tri sata noći donijeti neku istorijsku odluku.

Zakon o državnim preduzećima, Zakon o odbrani tako ga neozbiljno postavljati na ovoj sjednici mene to zabrinjava. Da li neko u ovoj državi hoće da ovo sve propadne što smo radili ove 3-4 godine ili neće. Ja nisam od onih ljudi koji vide unutrašnjeg neprijatelja svugdje, ali me zaista počinje da zabrinjava metod rada ove skupštine. Ne možemo mi čekati 15 dana, razumijem ja i Ženevu, razumijem i Akašija i sve, ima predsjednik države neka se bakće tim, neko će u ovoj državi morati da se bavi unutrašnjim problemima, ali sigurno o finansijskoj policiji ja imam šta da kažem na terenu na svojoj opštini ali vjerovatno imate i vi, ili će se ova država poštovati ili ćemo je rušiti svi, ne može biti prema nekom majka prema nekom maćeha, ili nećemo poštovati, a ja ću rušiti jer sam naučio da rušim, ali neću u ovom ja da učestvujem. Ja sam jedan od onih ljudi koji misle da sva državna preduzeća trebaju propasti i kamo sreće da sva propadnu, ali neću da sada ja izmišljam, ja bih volio ko je taj ekspert neka sada ustane neka kaže šta je tu napisano, da sada da materijal i za pet minuta, to su ozbiljne stvari, nije problem da budem gubitnikali hoću da se stvari rezonuju kako treba.

Izvještaj finansijske policije, kakva je naplata, kako je naplaćeno i kakvo donatorstvo preko vojnih linija mimo države, mimo Skupštine, mimo Vlade, eh pa tako neće moći, ja neću da u tome učestvujem.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ovo je bilo pitanje kada će biti na dnevnom redu izvještaj finansijske policije. Ja bih zamolio da se i to pitanje pripremi kao i ovo za privredu i da se da odgovor u toku ove sjednice. Što se tiče materijala, ovo je materijal koji je ostao sa prošle sjednice i nismo ga završili i zato nam je obiman. Ja bih zamolio da radimo dva dana, ne možemo se često sastajati to su skupi troškovi i imamo obaveza i moramo uvažiti da u ovo vrijeme ipak mora na ovaj način zakazivana sjednica. Možda smo mi malo, ja hoću odgovor da dam, ipak shvatili pogrešno Skupštinu. Skupština se sastaje mnogo rjeđe nego što se mi sastajemo u svim republikama i državama, drugo je što mi imamo sada ovakav sastanak koji je rješavao mnoge probleme. Ja molim da se uvaži da mi objektivno ne možemo se češće sastajati a moramo biti efikasniji.

Prvo o primjedbama da se izjasnimo onda o dnevnom redu. Ja vas molim samo od dnevnom redu, ove dvije diskusije su ipak bile primjedbe, a primjedbe ostavite uz poslanička pitanja.

Gospodin PANTELIIA MILOVANOVIĆ:

Gospodine predsjedniče, dame i gospodo. Najjednostavnije rečeno moj predlog je sledeći da u dnevni red, ja predlažem da se uvrsti sledeće. Stanje poljoprivrede u RS, obrazloženje najkraće.

Imamo predlog zakona o geološkim istraživanjima, imamo predlog zakona o rudarstvu, ali ipak prirodni zakon je početi, a početi u tom pogledu treba od poljoprivrede, mislim da daljna obrazloženja ne bi bila potrebna ni svrsihodna.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Da pređemo utvrđivanju dnevnog reda, ja ću prvo sve ove predloge staviti na izjašnjavanje a onda cio dnevni red.

Predlaže ministar odbrane da Nacrt zakona o odbrani RS se uvrsti u dnevni red, prošao je Vladu i trebao bi da bude podijeljen u toku zasjedanja i trebao bi ići u zatvoreni dio sjednice.

Da se izjasnimo, ko je da Nacrt zakona o odbrani RS se uvrsti u dnevni red?

Ko je protiv?

Suzdržani?

Konstatujem da smo sa tri protiv i jednim suzdržanim glasomusvojili da u dnevni red bude uključen u ovaj dio zatvorene sjednice i Zakon o odbrani RS.

Mislim da smo se dogovorili, ja predlažem kao jednu kompromis da budu poslanička pitanja i predlozi gdje bi se predložilo opštini Brčko da jedna od ulica nosi naziv 12 beba da koja podsjeća na genocid koj i je izvršen za vrijeme embarga na naš narod. Slažete li se da zadnja tačka bude poslanička pitanja i predlozi.

Ima li neko protiv?

Suzdržan?

Konstatujem da smo izvršili izmjenu naziva ove tačke.

Gospodin Brđanin predlaže, zapravo to je greška i ja bih zamolio da uvažimo tu grešku da Nacrt zakona o amnestiji građana koji su izbjegli ili su nezakonito prekršili izvršenje prava, dužnosti i obaveza u oblasti odbrane Republike da je Vlada skinula sa dnevnog reda i da faktički po toj inerciji uradimo da bih onda, pošto je predstavnik Vlade mi možemo da smatramo da je to povučeno, to nema potrebe da glasamo, jer je to greška.

10. Predlog preporuke o tretiranju vojnih dezertera i njihovih srodnika g. Brđanin predlaže da to bude predlog zaključka o tretiranju vojnih dezertera i njihovih srodnika, da to ne bude preporuka nego da donesemo zaključak, da tako naziv bude te tačke, mislim da nas ništa ne obavezuje da ovo bude kako je predloženo, a kroz raspravu ćemo formulisati ono što mislimo da je potrebno, jer smo se obavezali da takva jedna tačna dnevni red bude na dnevnom redu.

Ko je da to bude predlog zaključka?

Ima li neko protiv?

Suzdržan?

Konstatujem da s jednim suzdržanim glasom smo izvršili izmjenu i preformulaciju ove tačke dnevnog reda.

Pitanje g. Oljače se na neki način podudara sa pitanjem da tako kažem sa predlogom gospodina Pantelije Milovanovića, da se uvrsti u dnevni red stanje poljoprivrede u RS ako usvojimo jednu onda bih se to dopunilo, a ako ne onda bi to bilo pitanje pod poslanička pitanja i predlozi, da se pripremi ministar kojeg ovdje ne vidim. Ima li ovdje ministra poljoprivrede, morao bi biti izvjestilac ko bi mogao izvijestiti o ovoj tački ako želimo da je uvrstimo u dnevni red neovisno koliko mi smatramo da je neophodna, ja smatram da je neophodno u svakom slučaju. Ja bi molio bez izvestioca ne bi bilo dobro da uvrštavamo ovu tačku dnevnog reda, jer bi to bila nekordinisana diskusija uz svo uvažavanje da je tačka vrlo bitna nego da bude više, ja predlažem predlagачu da ovo bude sugestija Vladi da Vlada na narednoj sjednici stavi na dnevni red izvještaj o poljoprivredi i stanju o poljoprivredi u RS, to je moja sugestija.

Gospodin MILOVANOVIĆ PANTELIIJA:

Odmah da kažem ja se ne slažem sa tim iz jednostavnog razloga, što konsultacija, odnosno činjenica, da ovdje nema ministra poljoprivrede to je argumenat da je moj predlog aktuelan i veoma aktuelan, jer ako mi to prolongiramo da se kasnije o tome raspravlja jer uvijek postoje mogućnosti da se u poljoprivredi postoji da se poprave stvari ako urgentno reagujemo, onda ja zaista od preloga ne mogu odustati jer rasprava nema nikakvu svrhu ako neće imati rezultatu u realizaciji.

Gospodin OLJAČA:

U ovakvim uslovima i ovakom odnosu o poljoprivredi i stanju u poljoprivredi računajući na sve ove godine kakve su nas pratile da kažem nevremenske od niza drugih naših slabosti koje smo mi mogli otkloniti, ja nemogu da shvatim da se preko toga pređe da to bude jedno pitanje, ja hoću ovdje jednu raspravu argumentovanu da iznesemo činjenice sa terena, da donesemo zaključke i

da poslije toga znamo kako ćemo i šta, vjerujte mi koji smo na terenu nama je vrlo teško da se pravdamo i da se branimo i da dajemo odgovore na neke stvari koje zaista nemaju logike, prema tome takvu jednu raspravu hoćemo.

PREDSJEDAVAJUĆI.

Vi ste obavezni da dobijete odgovor, odnosno raspravu o poljoprivredi, ja sam obavezan da Skupštinu vodim, ne može se voditi rasprava ako mi sada otvorimo debatu bez materijala i dozvolite da je dužnost moja uvažavajući obavezu i vašu važnost pitanja da vam sugerišem, jer će ta rasprava biti bez materijala onako kako šta kome padne na pamet da diskutuje, da ima ovdje ministra da da informaciju, zbog toga ako se izjasnimo da raspravu vodimo izjasnićemo se zbog važnosti materijala, ali neće biti kvalitetno jer nema šta da nas informiše, jer biće pitanja i odgovori.

Može li ovamo da sugerišem, pošto nema materijala na dnevnom redu može li da bude rasprava o privredi da pomušamo da ministar dođe da se postavljaju pitanja i odgovori i da on da jedno uvodno izlaganje ali usmeno, ako ne dođe da to budu pitanja koja će se prenijeti ministru. Za vas molim nemoj da vodimo raspravu bez materijala koji mi ne možemo usvojiti.

Da dam na glasanje, znači predlog je da se stavi tačka dnevnog reda stanje...

Gospodin VJEŠTICA:

Gospodine predsjedniče, ja želim samo da pomognem. Mi smo na prošloj Skupštini imali izvještaj o radu ministarstva i tamo se moglo raspravljati o poljoprivredi i jedan dio je bio posebno posvećen poljoprivredi to nismo uradili i kolege moje koje sada insistiraju na tome isto su neozbiljni iako ja smatram da je to stvarno ozbiljna tema i trebalo je o njoj raspravljati ali na prethodnoj sjednici. Sada ja nemam tog izvještaja, koliko se ja sećam taj izvještaj je prihvaćen na zadnjoj sjednici Skupštine i u njemu su svi bili podaci vezani za poljoprivredu. Sada insistirati na toj raspravi, a na onoj Skupštini preći olako mislim da je krajnje neozbiljno i neodgovorno, ja lično nema tog materijala ovdje i ne bih hteo raspravljati napamet ovdje.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja molim predsjednika Vlade da da odgovor da li je tu ministar i da li možemo voditi raspravu neovisno od ove rasprave g. Vještice, ja moram staviti predlog da se ta tačka uvrsti.

Gospodin LUKIĆ, predsjednik Vlade:

Vi znate da je bilo izvjesne zabune da li sjednica počinje u 19 časova ili 18 itd. pretpostavljam da je ministar zbog toga odsutan, međutim ja bih mogao reći da je zaista ministar dao nekoliko materijala o šumarstvu i poljoprivredi gdje je dao i određene projekcije u različito vreme. To su bili obilni materijali u zadnje pola godine. Zadnji je bio izvještaj o radu, a sada se priprema izvještaj o proljetnoj sjetvi i mislim da će uskoro biti gotov i dostavljen Vladi i Skupštini. Hvala.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja stavljam predlog tačke dnevnog reda na glasanje, ali ja molim ako je moguće da ministar dođe na ovu sjednicu ako je tu i da raspravu vodimo o ovoj tački ako je usvojimo.

Predlog je g. Milovanovića Pantelije i na neki način g. Oljače da se stavi tačka dnevnog reda stanje poljoprivrede u RS.

Ko je da se ova tačka dnevnog reda uvrsti u dnevni red?

Ima li neko protiv?

Suzdržanih?

Konstatujem da ovu tačku nismo uvrstili u dnevni red.

Imam pitanje zašto nije uvršteno u dnevni red rad finansijske policije, mislim da je tu g. Simić, molim dajte odgovor.

Bilo je pitanje poslanika kada ćemo raspravljati o radu finansijske policije.

Gospodin SIMIĆ, finansijska policija:

Ja ne znam na koji je izvještaj poslanik mislio, ali gospodine predsjedniče vama je poznato da finansijska policija bez obzira što postojećim propisima nije na to obavezna redovno dostavlja mjesečne izvještaje o svom radu, a nedavno je dostavila i godišnji izvještaj o radu u prvom kvartalu i Skupštini i Vladi i Ministarstvu za finansije i Predsjedniku RS, prema tome što se nas tiče to može da bude stavljeno na prvu narednu sjednicu NS.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Da li je Vlada raspravljala o tom izvještaju, jer bi Vlada trebala da predloži Skupštini.

Ja molim kada budu poslanička pitanja da poslanik izađe i da ponovi to pitanje kada budu poslanička pitanja, ja sam slabo formulisao jer sam mislio da se radi o dnevnom redu a ne o poslaničkim pitanjima.

Gospodin Tošić je predložio da se tačka 13. Izvještaj o primarnoj emisiji skine sa dnevnog reda. Tačno je ovo da je bio jedan od zadataka da se održi takav jedan sastanak i on nije održan zbog zauzetosti mnogih učesnika, ali u međuvremenu je došao i odgovor NB vama je tu dat, onda finansijske policije, pa opet Narodne banke, pa Ministarstva finansija, tako da ima nekakav kompletan jedan materijal osim ovoga što je g. Tošić rekao, pa g. Tošić predlaže da se izvještaj o primarnoj emisiji skine sa dnevnog reda, a da se pripremi za narednu sjednicu.

Ko je da se skine sa dnevnog reda?

Ko je protiv?

Ima li suzdržanih?

Gospodin MIRKO MIJATOVIĆ:

Gospodine predsjedniče, uvaženi kolege poslanici. Ja hoću samo da kažem da Skupština nije donijela nikakav stav ni zaključak da treba takav sastanak, to je bio predlog governera, prema tome mi ne možemo uz svo uvažavanje g. Tošića, ne možemo reći da je Skupština donijela zaključak da se održi takav sastanak, ja naprotiv nisam htio da se javljam za riječ, misleći da će ova tačka biti tačka dnevnog reda i da postoji puna opravdanost, jer meni se čini dok mi dočekamo informaciju o primarnoj emisiji da će nam svima skupa isteći mandati.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Gospodin guverner je rekao da bi sagledali pravu situaciju, misli da bi trebao da se održi sastanak bankara, predstavnika državnih organa i da bi se određene stvari razjasnile i mi smo se složili sa tim u nizu diskusija, nije bila odluka skupštinska jer nije bila potrebna, ali je to predlog g. Tošića bilo ovako ili onako formulisano da je to razlog da misli da bi trebalo odgoditi ovu tačku i tako sam ja prešao olako da ne objasnim da je sasvimsporedno da li je to bila odluka Skupštine ili nekakva saglasnost, tako da bih ja ipak prišao, utvrđujemo dnevni red i radi se o tome da li ova tačka da bude na dnevnom redu ili ne. Ovo je jedan od razloga koji je trebao u međuvremenu da se organizuje da bi imali potpuno stanje ono rasprave primarne emisije.

Predlog je da se skine sa dnevnog reda?

Ko je protiv?

Suzdržanih?

Molim vas da se izjasnimo o cjelokupnom dnevnom redu s time samo da radi stenograma da napomenem da smo tačku 4. koja je predložena to je Nacrt zakona o amnestiji građana koji su izbjegli ili su nezakonito prekršili izvršenje prava, dužnosti i obaveza u oblasti odbrane Republike, skinuli sa dnevnog reda i umjesto nje treba da bude Nacrt zakona o odbrani RS, to smo usvojili. Preformulacija tačke 10. Predlog zaključka o tretiranju vojnih dezertera i njihovih srodnika i ja mislim da više nismo nijednu, ostali dnevni red ostaje.

Ko je za kompletan predloženi dnevni red sa dopunama i izmjenama?

Ko je za?

Ima li neko protiv?

Suzdržan?

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili predloženi dnevni red sa dopunama dnevnog reda.

Prelazimo na prvu tačku dnevnog reda to je usvajanje Zapisnika sa 39. sjednice Narodne skupštine.

Otvaram raspravu, ima li neko potrebe da diskutuje?

Gospodin Duško Veljković:

Gospodine predsjedniče, kolege poslanici, na 6. strani u tački 18. kod formiranja odbora za obilježavanje značajnih događaja i ličnosti iz istorije srpskog naroda čiji su jubileji u 1994. godini umjesto Duško Zeljković treba da stoji DUŠKO DEURA, tano je predložio g. Kuprešanin.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ovo je samo intervencija, ima li neko potrebu da diskutuje? Nema. Možemo li se izjasniti?

Ko je da usvojimo ovaj zapisnik sa 39. sjednice sa ovom izmjenom?

Ima li neko protiv?

Suzdržan? Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zapisnik sa 39. sjednice Narodne skupštine RS sa intervencijom poslanika da je umjesto Duška Zeljkovića, Dušno Deura u odboru za obilježavanje značajnih ličnosti i datuma iz istorije srpskog naroda.

Druga tačka dnevnog reda, aktuelna i međunarodna situacija RS, dogovorili smo se da to informiše u ime pregovaračkog tima i Ministarstva i Vlade g. prof. dr Aleksa Buha.

Gospodin ALEKSA BUHA:

Cijenjeno predsjedništvo, poštovani predsjednici, uvaženi poslanici, dragi gosti. Za sam svoju riječ shvatio kao uvod u zauzimanje stava ovog visokog doma u pogledu naših sledećih koraka u pregovaračkom procesu. Od poslednje Skupštine od 24.februara do danas desile su se značajne stvari, ali dok sam čekao ovu tačku dnevnog reda ja sam ponovo pogledao onu našu platformu od 24.februara i čini mi se načelno gledano, pa ako hoćete i sadržinski da onome što smo tada kazali u vezi sa sledećim koracima naše pregovaračke delegacije u sledećem procesu ne treba Bog zna šta dodati. Tamo su poređani svi elementi ovog pregovaračnog procesa, uzete su u obzir sve relevantne činjenice i na unutrašnjem i međunarodnom planu i platforma je sročena tako da se još uvijek drži, međutim ovo je prilika ja bih kazao da se kritički analizira taj tzv. pregovarački proces, odnosno da vidimo šta je što u svemu što nam se dešava i što se ono nas dešava i kakva je naša pozicija, kakva je nova situacija.

Ja ću vas posjetiti da se međuvremenu, mislim na poslednju Skupštinu, da se u međuvremenu dogodile dvije značajne stvari, čini mi se, koje ćemo uzeti kao priliku da krenemo sa ovom analizom. Ja ću dati predlog nekih elemenata, u prvom redu mislim na Goražde, na to što je došlo sa Goraždem bombardovanje i ultimatum i naš odgovor na bombardovanje i ultimatum, a s druge strane mislim na ovu tzv. grupu za kontakte koja je međuvremenu formirana i koja sada igra nekakvu ulogu u cjeloj stvari. Što se tiče Goražda, ultimatum i bombardovanja suvišno je da kažem gotovo bilo koju riječ, ne znam da li je potrebno ponavljati. Čini mi se da se malo mišljenje razilazi i u našim redovima u pogledu ocjene samoga Goražda. Preovlađuju ocjene da je Goražde ipak, kada se sve sabere jedan pozitivan događaj, jer kada vodeći duplo knjigovodstvo saberemo pluseve i minuse u vezi sa Goraždom ima više pluseva. Na međunarodnom nekom planu Goraždem smo izgubili onu neku prednost moralno politiku koju smo bili zadobili, opet po drugim nekim ocjenama tu prednost smo, ili najmanju ruku našu poziciju Goraždem učvrstili. Sada dolazi ova Kontakt grupa koja se pojavljuje prije svega kao izraz multipliciranja ovih međunarodnih faktora distanice, koje nam žele skrojiti kapu, odnosno koje nam rade o glavi. Gotovo je nemoguće evidentirati sve inicijative, nemoguće je evidentirati sve instance koje se u poslednje vrijeme, tako da kažem utnuju u predlozima u mjerama, u inicijativama a tobože zarad našeg dobra, zarad mirnog rešenja vjerskog i građanskog rata u BiH. Uz ovu kontant grupu o kojoj ću kazati malo više, pomenuo bih isto tako susret sa britanskim sekretarom Hogom ili Hegom ne znam kako je pravilniji izgovor i prenoseći vam ono što smo čuli od ove Kontakt grupe i ovog sekretara istovremeno ću vam čini mi se naznačiti kojima se kreću akcije međunarodnih faktora u poslednje vrijeme i možda predložiti svoje viđenje daljnje viđenje razvoja događaja, odnosno pokušaću možda da sugerišem ono što bi naši konkretni odgovori bili na ovo što nas očekuje.

Ova grupa za kontakt je heterogenog sastava, tu se pojavljuju predstavnici Francuske, predstavnik Njemačke, Amerike, predstavnik Rusije i predstavnik Engleske. Ne zna se ko je glavni šef u toj Kontakt grupi, dok razgovaramo ta funkcija na gotovo..... način prelazi sa jednog na drugog i oni se u tome utrkuju, svako bi htio da u svemu tome bude glavni. Kada se sve sabere ova Kontakt grupa je daleko niži nivo u pregovaračkom procesu od onoga na kome smo do sada raspravljali, niži je nivo od kopredsedavajućih, odnosno od posebnih izaslanika predsednika Klintona i predsednika Jeljcina.

Ova Kontakt grupa bi htela na neki način da ispita naš puls.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Gospodine Buha, samo malo. Ovdje sam upozoren da su ove granate pale tu u luću do nas, pa bezbjednost kaže da bi trebalo ipak da prekinemo nakratko, ne treba nikakve panike, samo da vas informišem. Gospodine Buha nastavite.

Prof. Aleksa Buha:

Kada se sve sabere ova grupa je htela da nam. Ova Kontakt grupa bi trebala da uradi prethodni posao za ovaj sastanak velike četvorice i po onome što su zastupali vidi se da su oni krenuli da utvrde ovaj procenat teritorija i nisu se libili da u toj svojoj tvrdoći pređu i prijetnje. U igri je onaj procenat 51% za federaciju i 49% za RS. Slično se ponio i državni sekretar Hog, njega je interesovao naš stav u vezi sa ovim procentom, dok se i što se tiče Kontakt grupe i državnog sekretara o političkom rešenju o ustrojstvu, odnosno o državnoj podjeli na federaciju i RS nije otvoreno razgovaralo, u najmanju ruku izbjegavali su i jedni i drugi da o tome kažu do kraja stav ovih u ime čije pregovaraju. Državni sekretar je u jednom trenutku, više je to stvar neopreznosti nego što je bila namjera rekao da bismo mi, ako bismo pristali na ove procenat, mogli bismo računati i sa međunarodnim priznanjem pa onda jednom kaže rezultata pregovaračkog procesa, pa drugi put gotovo je kazao na međunarodno priznanje nezavisnosti naše Republine.

U međuvremenu su pojavljuju novi naši „usrećitelji” i oni se utrkuju, čini mi se svi na ovoj liniji, na ovoj podlozi jednog skorog rješavanja krize i rata u pretpostavci ovih procenata. Naš je odgovor bio kao što znate sledeći: da se ne smije apstraktno ostati kod procenata, jer procenti apstraktno ne znače Bog zna što, da se moraju uvesti u pregovore novi kriteriji, prije svega vlasnički, pa rasporeda bogatstva od jedne do druge teritorije, kriteriji istorijski i najzad kriteriji funkcionalnosti buduće dvije države i Kontakt grupa i državni sekretar na te naše argumente ostajali bez reakcije, ma da ja mislim da su oni itekako registrovani kod jedne i druge strane a što se tiče političkog ustrojstva, mi smo u skladu platforme Skupštine izričito stavili do znanja da je naša opcija, primarna opcija ujedinjenje sa Srbijom, ako ne ide to onda nezavisnost. Pritom smo se pozivali i tražili da se tako ponesu i međunarodni faktori, na međunarodne dokumente na

osnovu kojih je nastala ta prva Jugoslavija a iz kojih se vidi da je ona nastala na bazi priznavanja prava naroda na samoopredjeljenje, s tim što je to pravo u slučaju Srbije i Crne Gore već bilo verifikovano pa su ona kao nezavisne države pravile Jugoslaviju dok je na prostorima bivše Austrougarske stvar stajala drugačije. Tamo se u svim donumentima pojavljuju tri naroda kao nosioci suvereniteta sa pravom samopredjeljenja to su Slovenci, Hrvati i Srbi, Srbi dakle na prostorima bivše federalne Republike Hrvatske i na prostorima bivše federalne Republike BiH, odnosno Srbi u RSK i RS. Ovi argumenti, ja se nadam došli do pameti ovih naših partnera i videćemo koliko će oni biti uvaženi.

Meni se čini da ćemo se uskoro naći od prilike u ovoj situaciji. Međunarodna zajednica, ne znam ko će tu MZ predstavljati i na kakav način će to biti učinjeno, ali MZ će izaći sa predlogom razgraničenja, odnosno predlogom teritorija, da li će to biti i ovaj procenat koji sam već pomenuo ali ostaje da se vidi, ali mislim da će se vrćeti oko ova dva procenta. Drugi mogući predlog bi bio tzv. sporne i nesporne teritorije, naime ono oko čega se ne možemo složiti bilo bi pretvoreno u posebnu teritoriju i imalo bi poseban tretman. Ako bi unutar toga koncepta bila zadržana naša uprava administrativna i ako bi se postiglo da se u jednom rokurecimo od godinu dana ili dvije dana odluči referendumom o sudbini tih teritorija, ta solucija za nas ne bi bila loša. Možda bismo u toj soluciji izvukli više teritorija nego u ovoj prvoj koja računa sa finsiranim linijama razdvajanja, sa finsiranim procentima teritorije, a onda bi strane bile pozvane da kažu da li prihvataju ili ne prihvataju to što je predloženo. Naravno ne treba isključiti mogućnost jednog predloga koji bi bio van pameti, a koji u glavi ovih međunarodnih faktora nije još uvijek van pameti, naime predloga koji bi nas gurao u federaciju, odnosno u tzv. nezavisnu BiH. Međunarodni faktori veoma dobro znaju naše stanovište i znaju kolino smo u svemu tome istrajni i postojani i svaki put knada hoće nešto da učine ne čine to više izričito se protiveći, onome što mi zastupamo nego nastoje da iz onoga što je prethodilo, što je bilo dio cjeline u ovome ili onome pregovaračnom procesu izvuku one elemente koje odgovaraju novim namjerama. Takav je slučaj sa ovim procentima o kojima sam već govorio, naime o tim procentima je bilo govora u okviru tzv. Francusko-Njemačke inicijative ali uz ove procenat prije svega muslimanima bi bilo osigurano 33,3% posto išlo je i čitav niz drugih elemenata koji kada se odbiju onda ovi procenti ostaju takvi kakvi su i po nas ostaje u svakom slučaju nešto što je nepovoljno, uz ovih 33,3% muslimanima išlo je i 17% Hrvatima uz jednu značajnu fus-notu, ovaj procenat Hrvatima je, tako smo se bili dogovorili u prethodnim tim džentlmenskim sporazuma trebao da bude namiren u okviru generalnog razrješenja srpsko-hrvatskog konflikta. Uzto, unutar toga džentlimenskog sporazuma bilo je dogovoreno da naša Republika dobije izlaz na more i to 20 km sjeverno od Prevlake, potom bilo je dogovoreno da mi budemo nezavisni i najzad bilo je dogovoreno da se skinu sankcije. Tri ili četiri elementa su sada bačena preko palube, a međunarodni faktori su se uhvatili za ove procenat, još više od ovih svih elemenata treba pomenuti i okolnost da je to bila stvar trenutnog dogovora i uz uslov trajnog prekida neprijateljstava, dakle uz mirnovni plan. Svi ovi elementi su otpali kao da ne postoje a MZ izvlači samo ovaj jedan i drži se toga jednog i njime maše kao nečim što je obećano zaboravljajući da je ona upravo bila obećala o čemu vam pričam. Mi smo u tim pregovorima, razgovorima i sa grupom za kontakt i sa britanskim državnim

sekretarom imali sve ovo na pameti i ponavljali sve do iznemoglosti, a onda unutar ovog konteksta ukazivali i na neke druge procenete koje je predložila EZ to su oni procenti iz Oven-Stoltenbergovog plana koji se sada žele zaboraviti, mi ćemo dakle morati insistirati na ovome o čemu sam govorio, moraćemo insistirati, da tako kažem novoj metodologiji u vođenju pregovora oko teritorijalnog razgraničenja na uvođenju novih kriterija, ali moramo računati i sa činjenicom da su nekakvi procenti u dva maha već izgovoreni, da su oni već bili na sonu i da je ovaj prvi procenat iz Oven-Stoltenbergovog plana bila verifikovala i naša Skupština. Mi dakle, u ovoj raspravi moramo čini mi se odgovoriti na ovo pitanje, gdje smo mi što se tiče naše unutrašnje situacije sposobnosti, očigledno se radi o naduravanju ko bude mogao više izdurati taj će u cijeloj ovoj aferi, iz cijele ove afere da izađe bolji, moraćemo dakle da podvučemo, da saberemo da vidimo gdje smo što se tiče unutrašnjih rezervi, što se tiče naše vojničke sposobnosti, da vidimo kako stvari stoje što se tiče naših potencijalnih saveznika ili bar onih koji nas izričito ili prećutno podržavaju. Postoji još nekoliko ili jedna nova stvar umeđuvremenu. Sa nekoliko strana diskretno je našem rukovodstvu stavljeno do znanja da bi se moglo krenuti u priznanje nezavisnosti naše teritorije. Gospodin Žirinovski je to čini mi se izričito obećao i prenesen nam je stav Republike Sjeverne Koreje da bi to i ona uradila. Može se naći, ja ne govorim napamet, može se naći i više zemalja koje bi to uradile, međutim ja nisam siguran da bismo time Bog zna šta dobili. Naš glavni front na diplomatskom planu mora da bude prije svega prekid neprijateljstava, odnosno mirovnog sporazum sa našim ratnim neprijateljima, a drugo teritorijalno razgraničenje i to međudržavno teritorijalno razgraničenje. Nakon ovog obavljenog posla onda ćemo naravno lakše moći krenuti u traženje priznavanja ili pak u ujedinjenje sa Srbijom, odnosno sa Jugoslavijom. Hvala na pažnji.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja bi zamolio za jedno izvinjenje, čini mi se da nisam pročitao za zatvorenu sjednicu posebnu tačku dnevnog reda, a to je izbor i imenovanje i razrješenje, to vi imate u dnevnom redu ali ja sam greškom nešto ovdje precrtavao i to. Molim da se izjasnite iako je ovo jedan lapsus pošto smo mnogo ispravki pravili, molim vas da se izjasnite i o ovoj tački dnevnog reda.

Ko je za?

Ima li protiv?

Suzdržan?

Hvala vam, moram reći da sam ponosan na naše obavještenje evo i muslimani znaju kada će naša sjednica početi.

Čuli ste izlaganje ministra Alekse Buhe i ja molim ovdje je i g. Karadžić, Koljević, Plavšić, Lukić i svi ostali koji su uključeni u ove poslove međunarodne i unutrašnje politike, ako treba da dopune i uzmu učešće u ovome i vama svima otvaram raspravu po ovoj tački dnevnog reda.

Ja nisam razumio da li Aleksa podrazumijeva da treba donijeti jednu deklaraciju povodom ove tačke, ja mislim da bi trebalo jer mi smo zakazali ovu sjednicu baš ovdje u Brčkom jer se radi o jednom sudbonosnom pitanju za naš narod, da jasno sa ovog mjesta uputimo jedan svoj apel ili deklaraciju u kome ćemo zauzeti po pitanju svih namjera koje su sada usmjerene protiv nas da nam presjeku Republiku u koridoru.

Gospodin GOSTIĆ UROŠ:

Gospodine predsjedniče, gospodo poslanici, dragi gosti. Nisam ja imao namjeru baš da diskutujem, ali vjerovatno nije ni greška što sam izašao. Ja sam očekivao od gospodina Buhe, da nam neke stvari jasnije rekne, jer ovo što smo sada čuli to smo čuli i davno prije i na kraju rekao je da smo mi jednu deklaraciju, jedno izjašnjenje donijeli ranije itd. i mislim da su se uslovi u odnosu na ono vrijeme kada smo to donosili daleko izmijenili i da danas moramo razmišljati drugačije. Ja bih htio kao poslanik, kao čovjek na kraju da čujem od našeg rukovodstva, a posebno od g. Buhe gdje je nama cilj, zaštita smo mi danas i zaštita se opredeljujemo, je li nama cilj ovo što sada držimo da to održimo ili cilj nešto drugo ili nešto treće. Često puta mi kao ljudi lutamo pa ne znamo gdje na koju stranu i čemu se privoliti itd. Mi moramo jednom znati gdje je nama cilj, ako je nama cilj da ovo što držimo da zadržimo onda mora biti cilj i moramo svi zato znati i moramo cijeniti jesmo li mi to kao narod u stanju održati, ima moli mi nekog ko će stati iza nas ili ćemo na kraju od nekog biti izigrani. Ja se i toga plašim, da nas neko ne vodi jedno vrijeme do pola puta i poslije nas pusti, a kada nas pusti to je najteže. Ja vrlo dobro cijenim i poštujem napore našeg rukovodstva, pregovaračkog tima, a posebno da kažem naše vojske koja je učinila velike uspjehe, velike napore, postigla ono što niko nije ni očekivao u početku rata, ali ljudi ne smijemo mi dozvoliti da mi to na kraju sve prokockamo. Mi moramo ocijeniti i kazati, jest mi smo postigli to, to i to, mi možemo to i to držati ono što ne možemo, ja ne vjerujem našim saveznicima mnogo, ja se izvinjavam ali ja to moram da kažem. Mi smo bili izigravani još dosta puta, na kraju naši saveznici su slabi, u nekim pogledima slabi. Iza nekog stoji Amerika iza nekog stoji Njemačka, Engleska itd. a mi kao narod imamo nekoga u koga ja baš mnogo ne vjerujem, na kraju u poslednje vrijeme mogli smo se u to i uvjeriti. Zašto je to tako, nije radi toga što taj narod hoće tako, to je odraz ekonomske moći tog naroda, to je odraz moć ne samo ekonomske nego inače moći, kada je narod slab i Francuska je slaba i zato je protiv nas. Ne bi ona bila protiv srpskog naroda, nego je slaba pa je protiv srpskog naroda, ne smije da ostavi iza sebe nekog ko će joj sutra zaprijetiti pa da se nađe u sličnoj poziciji kao što smo mi. Hvala, predsjedniče, što ste me prozvali.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Mislim da su ovdje stvari potpuno jasne, a vjerovatno kada ne diskutujete mislim da smo poravnili i da nam je potpuno nepromijenjen cilj.

Gospodin MARTIĆ, predsjednik RSK:

Vaše preosveštenstvo, gospodine predsjedniče Republike, g. predsjedniče Skupštine, draga braćo i sestre, gospodo poslanici, sve skupa vas najsrdačnije pozdravljam. Moje prisustvo ovdje je najprije da vam zaželim puno uspeha u radu. Ne sumnjam u ispravnost vaših odluka jer ste do sada to dokazali kao zreli ljudi i donosili najispravnije odluke za svoj narod. Moju podršku imate apsolutnu kakvu god odluku donijeli i kada je bilo najteže tako sam se držao i držaću se i dalje, ali ono najvažnije želim da vam kažem da se i dana vama divim i apsolutno u ispravnom stavu kada ste odabrali mjesto za skupštinu upravo ovdje. Ovo što sada rade ovo je njihova upravo nemoć budite sigurni i naša pobjeda.

Da vam kažem nešto što je moja dužnost ispred srpskog naroda u RSK, a to je da ne dozvolimo više nikada nikome da nas dijeli kao što je to jednom napravljeno poslije Drugog svjetskog rata, jednom umjetnom granicom Josipa Broza, da razdvoji jedan te isti narod. Mi smo jedan te isti narod i više nikada nikome nećemo dozvoliti, ma koliko to zvučalo to da smo mi dvije republike, dvije države, mi smo jedan narod i budite sigurni neće dugo vremena proći, da li se to nekome sviđalo ili ne mi ćemo biti jedna država. Upravo iz tih razloga želim da vam kažem da Brčko nije samo problem RS, Brčko je problem RSK i ukupnog srpskog naroda, Brčko ne smije da padne, koridor ne smije da padne, jer je nama jasno ko dan šta žele sa tim da postignu da RS vrata u unitarnu Alijinu državu, a RS u Hrvatsku, niti jedno niti drugo dolazi u obzir, zato vam želim još jednom da ponovom RSK, njen narod sve vojno sposobno stanovništvo stavlja se na raspolaganju u odbranu koridora, u odbranu svakog pedlja srpske zemlje bilo to na Goraždu, bilo to na Brčkom, bilo to Benkovcu, Obrovcu mi moramo biti jedan narod i imati jednu odbranu, još jednom želim vam potpun uspeh u radu i da donesete pravednu odluku. /Aplauz/.

Gospodin GRAHOVAC ANĐELKO:

Gospodine predsjedniče, gospodo poslanici. Ja bih se složio sa ministrom Buhom da će ovo nadmudrivanje ko bude izdržljiviji na unutrašnjem planu dovesti do krajnje pobjede, pa bi svoje izlaganje koje je veoma dugo, ali će kratko trajati usmjerio upravo na dio unutrašnje politike, odnosno naših unutrašnjih snaga i mogućnosti.

Mislim da je krajnje vrijeme da se prestane sa improvizacijama i da počne funkcionisati sistem ane kult ličnosti. Nemogu se slabi rezultati pravdati ratom, jer smo u toj situaciji dugo vremena dvije do tri godine. Tri godine ovi naši zapadni krajevi RS i banjalučka regija, a zatim svi ostali naši regioni i krajevi. Po meni mora se uvesti profesionalizam u sve naše pore i sve pore institucija vlasti. Mislim da se treba izabrati ili rekonstruisati, znači izabrati nova Vlada ili rekonstruisati stara Vlada. Sačiniti od stručnih i patriotski opredjeljenih ljudi sa ministarstvima koji imaju sposobne kabinete. Vlada mora biti na jednom mjestu, ministri da se sudaraju na

hodnicima kako se to često kaže ali se ne ostvaruje sa optimalnim uslovima za rad, znam grad koji odmah ispunjava sve uslove da bude sjedište nekih razvijenih zapadno-evropskih zemalja pa i naše države. Ministri sa porodicama moraju biti u RS, jer se samo takvi mogu predati potpuno velikom i odgovornom poslu. Za RS bila bi velika stvar, koristim ovu priliku iskreno da pozovem i da predložim da se akademici kao što je akademik Ekmečić, g. Leovac i slični ljudi budu sa nama i to u RS i da nam oni otkrivaju svojim zaista velikim umom puteve za budućnost. U narednom periodu Vlada mora selektivno uz pomoć nauke i struke da pristupi rješavanju prioriternih problema, ako je rat, a jeste onda su to: vojska, policija, sudstvo, zdravstvo, informativni mediji kao sastavni dio i najvažniji dio ovog rata i proizvodnja. Vojsci se moraju obezbijediti minimalni, odnosno maksimalni uslovi, odnosno optimalni uslovi koji se mogu, a to je minimalna plata, obuća, odeća, hrana, pristojna koliko je to god moguće, socijalnu sigurnost, prevoz do fronta i zdravstvena zaštita. Vojska je po meni prioritet broj jedan. Uslovi na prednjim linijama su izuzetno teški te iz toga moramo koliko je to god moguće poboljšati i mislim da smo mi najviše, a pogotovo Vlada zato odgovorni.

Ja ću navesti samo dva primera iz onih regiona iz kojih mi dolazimo tako da mogu sigurno da oslikaju i sva ostala druga područja. Ratište na Vlašiću je put do Jasena, jedne isturene note naše, je u očajnom stanju. Vjerute da ranjenik ne može da bude dovežen do bolnice za 10 sati, u ovom trenutku, ovaj put i slični putevi, vjerovatno je tako slično i kod Goražda i na Romaniji i na našoj Krupi i takvi putevi moraju biti od prioriteta, a ne neki drugi putevi i neke druge političke odluke koje su samo političke odluke, kao i put kroz Posavinu koji povezuje Srpsku Krajinu, odnosno Knin i banjalučku regiju sa našom maticom.

Drugi primjer je Jelah, položaj 16 brigade, rastojanje od turaka je i do 20 metara, to su zaista užasni i fizički i psihički naponi. Vojnici su slabo odjeveni, obuveni, hrana je zaista loša. Država je preuzela odgovornost za ulogu snabdijevanja, ali je to slabo ili vrlo malo poboljšano, a vojska ne dobija plate evo već tri mjeseca, to su činjenice pred kojima ne možemo da zatvorimo oči. Prisutan je politički voluntarizam veći nego u prošlo vrijeme čini mi se. Mnogo je bitnije neka nerazumna politička odluka, posebno zavisi od koga ona dolazi nego stručna analiza, a mi mislim da imamo dovoljno stručnih i pametnih ljudi koji mogu da nas opredjele i da u sistemu selekcije radimo ono što je za nas zaista potrebno.

Vojnici idu pješice i po 15-20 km i tako umorni ulaze u rovove, iz perspektive beogradskih hotela, kojih mnogo naših kolega iz tih perspektiva gleda na sve ovo, sve je to lako lijepo i atraktivno, a mi smo naročito Vlada, ponavljam odgovorni i obavezni da riješimo ove probleme, pogotovo što ljudi izvanredno podnose sve nedaće i ne traže mnogo.

Proizvodnja artiljerijske municije kako smo vidjeli u ovom izvještaju negdje oko 100 hiljada projektila i mislim da se ovdje na ovoj sjednici može reći, ja bi zamolio da se za Komisiju o nacionalnoj bezbednosti pripremi izvještaj i ako se može naravno, daju podaci o rasporedu te iste po korpusima, jer je vrlo bitno i zavisno od toga i proizilaze gubici na našoj a i suprotnoj strani.

Moramo stvoriti jezgro buduće i operativne vojske, a ostali dio organizovati tako da se svi mijenjamo na položaju, policija i sudstvo moraju po svaku cijenu dobiti pravi status, ako hoćemo unutrašnju jaku državu. Pošto na spoljnom planu, ja se slažem sa gospodinom Buhom, ne možemo učiniti puno, jer smo slamka među vihorom, zahtijevam od našeg rukovodstva da u naredna tri mjeseca iskristališe naše odnose sa Srbijom i sa RSK, da li je to ujedinjenje praktično ili formalno, ukidanje carina na Drini, ja mislim da mi treba sebi da postavimo jedan programski zadatak za naredni period i da napokon bar te tarine, po meni srpsku sramotu, uništimo na našim rijekama, a to je na Drini i Uni. Gospodin Pavlović je došao iz Amerike i napravio most povezivanja, a mi smo na tom mostu postavili carinu. Tumačenje da je to zbog punjenja odvojenih budžet je nerealan, jer vidimo da je prihod predviđen od carine za 1994. godinu 5 miliona dinara, to imamo u "Sl.glasniku RS" br. 4. Privreda će dati tri puta više samo da se ukinu one kućice, oni kontejneri koje su sramota srpskog naroda. Od toga veću korist imaju špediteri koji "neumorno kucaju duple i raznorazne deklaracije oni više zarađuju nego što država zaradi". Rad proizvodnje je objektivno uslovljen sankcijama, ali ipak se može puno uraditi, ali sigurno ne sa porezima i doprinosima na plate koji su preko vjerovali ili ne 200% i direktno koče proizvodnju. Treba ih smanjiti kao što je smanjen porez na mašine i opremu i vozila sa 25% na 7% koji su sada u direktnoj funkciji rasta proizvodnje, a isto tako u punjenju budžeta iako je porez procentualno smanjen jer će praktično biti tražnja, zatim povećana proizvodnja, pa prema tome veći broj proizvedenih jedinica biće veći budžet. Po meni treba odabrati selektivne grane koje imaju prioritet u razvoju.

Obezbjediti električnu energiju za zapadni dio države, još dodatnih 250 megavata, uslov južno od Brčkog imamo ta dva njihova uporišta ustašna Buniće i Granovaču, ali mi uvijek pokušavamo nešto da uradimo ratom čini mi se, kako muslimani u Sarajevu mogu dobiti vodu i struju i plin, a mi ih ne možemo usloviti za taj kratak dio dalekovoda koji je možda..... od 15-20 km, po meni trebalo bi se razmisliti o otvaranju aerodroma u Banjaluci, kao vrata na svijetu. Ruski transportni avioni mogu da nose i do 120 tona robe, prema tome mogli bi da uvozimo i izvozimo robu, jer mi formalno nismo pod sankcijama. Priča da mi tamo imamo oružje, aviona čini mi se da ne prolazi, znamo kako smo prošli sa našim avionima, čini mi se da se tamo nalaze naše limene kante za ubijanje glinenih golubova. Na kraju krajeva pored Tuzlanskog aerodroma otvoren je i aerodrom u Zemuniku ako se ne varam, ali na Hrvatsku stranu. Skupštinska komisija za nacionalnu bezbjednost još nije dobila izvještaj o našoj nacionalnoj tragediji rušenju naših pet aviona i pogibiji tri pilota.

Prisutna je i dalje centralizacija u svemu i svačemu i ja mislim da se trebaju okanuti oni koji misle da našoj državi, bez obzira što ona mora biti jaka i svi težimo na ujedinjenju i sa Krajinom i sa Srbijom, da se po staroj navici ne otvaraju žiro-računi tamo gdje nekom odgovara, nego tamo gdje se novac stvara. Na kraju bi htio da zaključim da se ratom ne mogu više pravdati kera, neznanje, osustvo patirotizma i neprofesionalni rad. Ja mislim da ne trebamo više ganjati vještice već moramo početi rješavati suštinske probleme. Ja se nadam da sam neke od problema naćeo i mislim da je to i naša obaveza, obaveza i odgovornost da pokušamo to da riješimo, kako bi sa

unutrašnjom snagom prevazišli sve ove probleme vanjske i sve ove napade koje vrše i muslimanske zemlje i zemlje zapada. Hvala.

Gospodin SRDIĆ SRĐA:

Gospodine predsjedniče, gospodo poslanici. Ja sam od izlaganja g. Buhe očekivao mnogo više. Ono što nam je on ovdje iznio mi to znamo još od februara mjeseca, kada smo pisali februarsku Deklaraciju, ja je mogu nazvati tako zato što u posljednje vreme kada god držimo Skupštinu mi pišemo neku deklaraciju, platforme itd. Može biti da nam je to jedan od načina kako da protegnemo pregovore, kako bez ratnih teškoća da dođemo do onoga do čega želimo da dođemo. Ja sam danas došao na ovu skupštinu, a poslan sam od građana Podkozarja i Podgrmeča da vidimo i da ih kada se vratim, ako Bog da pa se vratim izvijestim o čemu smo raspravljali na današnjoj skupštini, jer Krajišnici misle da je ovo jedna od presudnih Skupština i da će se ovdje danas čvrsto zauzet stav o koridoru koji je žila kucavica u našoj Republici, koji spaja dvije krajine sa maticom Srbijom sa našom RS. Mi, Krajišnici ne možemo ćutke preći preko toga da pitanje Brčkog i ove teritorije danas zaobiđemo jer čujemo kako nas ti naši dojučerašnji prijatelji pozdravljaju i misle da će sa nekoliko zrna preplašiti junačka srca srpskog naroda. Mi znamo ko je gospodo probio koridor, mi znamo koje su jedinice probile koridor, znamo ko brani koridor i budite ubijedeni i napišite koliko god hoćete platformi i deklaracija mi nećemo prihvatiti ono što se bude i trunke kosilo da ugrozi teritorije dvije krajine RSK i ja moram na žalost tako da se izrazim jer ne znam u ovom momentu kako bi se drugačije izrazio bivše Bosanske Krajine, Banjalučke Krajine da je tako nazovemo, može i Prijedor, jer Prijedor je sigurno udario temelj RS. Sigurni budite, vi što se smijete smijte se i dalje, jer imamo ovdje jedan dobar dio poslanika koji samo fizički prisustvuju a mozak im je na paši, izvinite na izrazu, ali tako moram da vam kažem. U ovakvoj ozbiljnoj siutaciji sebi ne bi dozvolio, a ni pojedincima koji se smiju kada pominju Prijedor, Prijedor je opština u Republici koja ima preko 707 mrtvih, koja ima najveći broj vojnika u odnosu na broj stanovnika i koja ima najviše ratnih vojnih invalida i nemojte gospodo da se smijete. Sramota se smijati za onu mladost koja je položila živote za ovo što danas mi ipak uživamo. Nama ne treba mnogo (polemika s mjesta) Ja bi želio da danas bude još diskutanata i da raspravljamo o tome, a čuli smo vrlo dobro da se sprema ofanziva na Brčko i da se presiječe koridor. Mi smo tako govorili i o puštanju u promet tuzlanskog aerodroma da će to biti aerodrom gdje će se spuštati avioni samo humanitarna pomoć. Vidili smo da prvi avion koji se spustio na aerodrom doveo je komandose sa najboljom opremom i naoružanjem.

Molim vas još jednom, želio bih da danas neko od mjerodavnih ovdje danas kaže šta nas čeka i kakva će sudbina biti sa koridorom koji nas veže sa maticom Srbijom. Hvala, vidio sam ko mi se nasmijao, meni se nije dobro nasmijati.

Gospodin GAKOVIĆ:

Poštovana Skupštino, ja se nisam specijalno spremio da danas nešto diskutuje, ali poslije izlaganja g. Buhe osjetio sam da je ova naša skupština u krizi i naša politika. Mi smo se konstatovali oko toga, ali smo onda konstatovali da mi trebamo ponovo vući poteze, kao što smo radili u početku. Po mom mišljenju došli smo u delikatnu situaciju i složenu i ovo nejavljanje poslije izlaganja g. Buhe i to je znak svega, sada biti pametan to je sada genijalno. Ja predlažem da oko ove situacije koja je toliko teška i složena za srpski narod, ja ne mogu da shvatim naše rukovodstvo i kompletan srpski narod da ne može u ovoj situaciji donijeti neke značajne ciljeve, osnovne ciljeve, strategiju za tri mjeseca, za pola godine za godinu dana, to ne mogu da shvatim, molim vas predsjedniče Martiću to se odnosi i na vas a posebno se to odnosi na Beograd, Beograd je po mom mišljenju u posljednjih nekolino godina zakazao, znate na šta mislim. Svoju ulogu koju je Bograd trebao odigrat neodigrava onako kako to mi želimo. Taj nesretni nacionalni program ako ne možemo ništa od toga početak neke strategije mi moramo napraviti, mi moramo vući neke poteze kao što smo radili ranije. Potpuno se slažem sa većinom diskusije g. Grahovca.

Pitanje Cazinske Krajine, po mom mišljenju rješavanje Cazinske Krajine na bilo koji nači dobija se Krajina i mi dobijamo mnogo toga. To opterećuje mnogo opština tu je angažovano nekoliko hiljada vojnika, saobraćajno komuninacijski veoma smeta, nemamo prostora itd. Vi se sećate predsjedniče na moje izlaganje u Prijedoru kada je Subotić u to vrijeme ministar vojske da se rekli da treba osvajati Cazinsku Krajinu. Sada je takva situacija tamo da je nemoguće, to se zajednički trebalo riješiti prije godinu dvije i prije, po mom mišljenju to pitanje.

Ja znam sve odnose po Baniji, Liki i Kordunu sa Velikom Kladušom itd. ali to se pitanje može riješiti i onda je naša granica, odnosno naša vojska na rijeci Kupi i rijeci Bosni itd. Onaj dio onde smeta i poslije one Beogradske Deklaracije šta tu treba uraditi i da li treba Abdiću pomoći ili ne pomoći. Mislim da treba oko toga da večeras razmišljati, hajmo ih svih iznenaditi. Ova ćutnja, narod ovo što Srđa kaže i ja vam kažem narod neće da trpi ovakve poteze, neće da trpi igru, ja znam da je u pitanju strpljenje. Ja se ne slažem da se oko Goražda nije bolje moglo odigrati, mi smo oko Goražda morali više imati pluseva nego minusa. Po mom mišljenju mi moramo vući neke poteze unaprijed. Hvala.

Gospodin BRĐANIN:

Vaše preosveštenstvo, gospodine predsjedniče, gospodine predsjedniče RS, kolege poslanici RSK. Ja ću pokušati da dam predloge i da mi jednom zauzmemo stav mimo koga se ne može ići, to kažem zbog toga što su dosada naši stavovi svi bili omekšani odmah poslije sjednice, to mislim da ovoga puta trebamo pomoći pregovaračkoj ekipi jer znam da se pregovaračka ekipa nalazi na velikim mukama. Prvi stav koji će izaći poslije diskusije i koji može biti zadnji stav, da se odluka Skupštine mora neprikosnoveno poštovati i da se nemože izmjeniti ni za jotu, ona se odnosi na sledeće.

Gospodo mi smo na vrijeme rekli da se treba poći od faktičnog stanja, da popuštanje neće izaći na dobro, ja bih rekao da smo najveću čast u svijetu doživjeli poslije odbijanja Vens-Ovenovog plana i porostite na izrazu čini mi se da je sve pomalo pošlo nizbrdo poslije predavanja planine Igman, morala je se konsultovati Skupština o svakom da kažem strateškom potezu za RS, ovo nemojte da neko u replici iskoristi da mi nemamo povjerenja, ne, ja mislim da Skupština uvijek mora da pomogne pregovaračkoj ekipi. Ja ću biti malo otvoreniji ja znam da postoje pritisci i domaći i strani, mi moramo dati domaći zadatak uslovno rečeno pregovaračkoj ekipi da ne može podleći nikakvom pritisku. Gospodo, jedan primer, ja bi zamolio da se stvarno saslušamo. Anđelko Grahovac je stvarno iznio taksativno šta je to u unutrašnjoj politici najgore, ja sam zapamtio nešto što je za mene suštinski, mi moramo stvarati sistem ni jedan kult bilo koga neće u ovom trenutku ni tome o kome se radi ni nama. Alija Izetbegović, javljaju vijesti, obilazi sjevernu Bosnu, a njegov ministar vanjskih poslova prima Akašija, on je poražen u ratu a ponaša se kao pobjednik! Gospodo mi ne trebamo više da kalkulišemo, mi se moramo početi ponašati kao pobjednici zbog toga što je to zaslužila naša vojska.

Ja lično mislim što nije mogao da uradi Vens i Oven sa svojim planom da je zadužen g. Čurkin da to sprovede na najprefinjeniji način, jer ovako pravilo važi u Rusiji, Ruse ne može izdati Kozirijev jer je on Jevrej, Ruse može izdati samo Rus, Srbe ne mogu izdati muslimani ni Hrvati nego Srbi. Čurkin je vjerni izvršilac zahtjeva Kozirijeva, a Kozirijev se zna da je zapadni čovjek. Mi kada smo to diskutovali, kolega Srđa Srđić, ja se izvinjavam ne mislim na sve nego ove malo oštrije pa kada kažu iz vruće glave, kolega Vještica, ja i sl. takvi, kamo sreće da smo pogriješili iz vruće glave. Mi nećemo sigurno popuštanjem ništa dobiti i ja ću da jedan izraz g. Buhe uvažavam kao čovjeka, stvarno bi zamolio da samo na zatvorenom krugu sjednice se spominje izraz džentlimenski sporazum, pa ne možemo se mi džentlimenski sporazumijevati sa naša dva vjekovna neprijatelja, dva najveća idiota od naroda na zemaljskoj kugli. Nema džentlimenstva tamo gdje položeno 15 hiljada života.

Možda mi tako ne trebamo nasijedati, da se tako izrazim, jednostavno oko Brčkog nema pogodbe, bez Brčkog nema RS niti RSK. Mi moramo reći svijetu da mi nismo ratnički raspoređeni, ali svijet mora znati sledeće: da sve i jedan Srbin mora postati kamikaza u odbrani Brčko i da se ne isplati ići na Brčko i ne pomišljati zbog toga što ćemo biti odsječeni i podavljani u sopstvenom dimu i zagušenosti. Zato, gospodo ono što čini život, a to je povezivanje sa maticom nema razgovora i oko toga ne treba razgovarati, ova Skupština danas ne smije da zaboravi nešto, gospodo Alija režira ubistvo svoga naroda i digne urnebes u svijetu, a nama danski bataljon pobije devet ili ne znam koliko mladića, mi moramo zauzeti stav da te idiote protjeramo odavde, da upozorimo da će biti ljudi u RS koji će ih ubijati na svakom mjestu i u svako doba. Ne možemo mi više očekivati, ja ne znam ko nama Srbima podvali ono, "ko tebe kamenom ti njega hljebom", to nam je najveća podvala u istoriji, ja se izvinjavam Isusu Hristosu, ja imam svoju teoriju a to je ko tebe kamenom ti njega sa dva kamena. Zato gospodo ja lično smatram da je vrijeme sada trenutno da iskreno zbijemo redove poslije govora g. Martića, ja ću posjetiti kada je rekao da je to stvar i RSK, imao sam čast da sa g. Martićem krenem tačno prvi

dan kada je krenuo na koridor, ne samo da je obaveza RSK, najveća obaveza je prema grobovima i RSK i bivše Bosanske Krajine današnje RS, ovdje su mnogi grobovi ostali. Zbog tog i ovo današnje gađanje i parlamenta i Brčkog mora biti kažnjeno, kao što mora biti kažnjen i danski bataljon, nemojte više da se pogađamo oko puštanja ikakvih posmatrača sve su to sami špijuni. Ja znam da nisam ništa novo rekao, ali hajmo gospodo jednom zauzeti čvrste stavove, prestati biti elastični. Kada bi se mi svi poubijali oni oni neće skinuti sankcije sa Srbije i hajmo to jednom otvoreno reći, ja bi bio najsrećniji čovjek da ih skinu. Nemojmo da zbog sankcija stalno popuštamo i gubimo dobijene pozicije, pretvorimo jedanput dobijene pozicije u pobjedu. Mi moramo da poslije odbijanja Vens-Ovenovog plana, danas ponovo dignemo glavu i da kažemo da branimo sada naše granice, da ovaj rat pretvorimo u odbrambeni, postavimo granice i da više nema popuštanja. Takođe bi tražio da ova skupština zauzme stav neka se ne ljuti niko i neka me niko pogrešno ne shvati, da ove prostore može da zastupaju ljudi, delegacija koja ovdje živi, kada to kažem mi ćemo iznad svega poštovati Republiku Srbiju i Republiku Crnu Goru, ali naši sinovi i naša braća ginu, dabogda njihovi nikada ne ginuli, ali neka nas puste na miru da ovo riješimo. Ja znam da mi ne možemo bez njih, nećemo se pogađati ni sa Turcima ni sa Hrvatima oko ustupanja teritorija gdje je pala naša krv. Oni koji to žele da se pogađaju, onda će se morati vjerovatno obračunati sa dijelom srpskog naroda. Toliko i hvala.

Gospodin MILANOVIĆ:

Gospodine predsjedniče, vaše preosveštenstvo, razlog zbog čega sam izašao su ove mine upućene parlamentu RS koji zasjeda danas na teritoriji RS u Srpskom gradu Brčko. Želim da predložim jedan zaključak da upućujemo jedan najenergičniji zahtjev Savjetu bezbjednosti UN i njegovom predsjedniku, da najenergičnije osude vandalski, piradski čin muslimanske strane zbog pokušaja ubistva predstavnika srpskog naroda koji zasjedaju u parlamentu u RS u Srpskom gradu Brčko, pokušaja ubistva članova parlamenta. Gospodo, hoću da pitam ko je agresor u ovoj zemlji napućenoj bivšoj R BiH, da li Srbi koji zasjedaju ovdje u parlamentu na koje pucaju ovog momenta ili neko drugi.

Drugo, želim da Savjet bezbjednosti uputi odmah zahtjev muslimanskoj strani da se okane ovakvog posla, zbog pokušaja ubistva srpskog naroda u parlamentu, predsjednika RS, predsjednika RSK, članova Vlade RS, ostanu li gluvi, a predstavnici UNPROFOR-a su ovdje mi moramo izvući za sebe odgovarajuće zaključke. Hvala.

Gospodin PETKO ČANČAR:

Vaše visoko preosveštenstvo, gospodine predsjedniče, gospodo poslanici. Ja bih u određenim napomenama pošao od jedne činjenice kao moto da naša spoljna politika mora biti stalno agresivnija i istaći uvijek i na svakom mjestu da je srpski narod među najstarijim na Balkanu, pa

smo na njemu i najveći evropejci jer je malo naroda starog kontinenta koja ima pravo da bude ponosan na svoju srednjovjekovnu civilizaciju, svoje veliko carstvo, dugotrajnu istoriju i tradiciju, pa im zato teško pada činjenica kakve rezove i podjele dozvoljava EU a da se one ne vrše po etničkom, geografskom i istorijskom principu izražavajući volju naroda po evropskim standardima. Danas je notorna činjenica da jedna trećina srpskog naroda živi na svojim vjekovnim etničkim prostorima, a najvećim dijelom u bivšoj BiH, odnosno današnjoj RS, pa je logična konstatacija da današnja Srbija nije srpstvo nego je samo dio od ukupnog srpstva. Pravo na samopredjeljenje koje u ovom vijeku posebno afirmišu sve moderne države narušeno je na štetu Srba, jer je EZ priznala secesiju republika iz sastava Jugoslavije čime je favorizovano raspadanje jugoslovenske države koja je svojevremeno bila osnivač i članica društva naroda i organizacije UN i dva puta se stvarala oba puta iza dva svjetska rata kada Njemačka postiže danas vlastito ujedinjenje, mi ostajemo razjedinjeni, a Srbi su ostali i dalje da žive u pet federalnih bivših jedinica.

Rješenje jugoslovenske krize, pa i naše u bivšoj BiH vidim u činjenici da se prizna pravo konstitutivnim narodima na samopredjenje kao naciji, a ne samoopredjeljenje republika koje se vrši po vještačkim administrativnim granicama u kojima bi srpski narod imao status taoca. Srbi su na prostorima bivše Jugoslavije sve do 60 godina ovoga vijeka bili većinsko stanovništvo, prema popisu iz 48. da smo bili zastupljeni sa 44,5% don su muslimani imali 30,3%, Hrvati 23,9% prema propisu iz 81. godine bilo je 32% Srba, veliki dio se pisao kao jugosloveni i računamo da smo u tom procentu od 7,9% najvećim dijelom zastupljeni, 39,5% su bili muslimani, 18,34% su Hrvati koji na prostorima bivše BiH imaju danas formiranu državu Herceg-Bosnu. Ove činjenice po istom principu mogu se primjeniti i na zadnji popis iz 1991. godine. Sve dok međunarodni činioci ne shvate da se nerazdjeljivo ne može dijeliti, vještački administrativni skupljaće se i uvećavati barutno stanje koje uvijek može planuti i mir spržiti zarad činjenja smetnji malim narodima da se integrišu u svoje etničke cjeline, sem ako se tvorci novog poretka ne boje sebi i njemu, jer ih je zahvatila bolest duše. Kome to odgovara u svijetu da i dalje ostanemo ranjivi u burnom vremenu, kome odgovara traženje novog prostora od Goražda do Brčkog, stalno i dalje izmišljajući zlo da bi srušili dobro.

Ja pokrećem jednu inicijativu, s obzirom na stanje na međunarodnoj sceni, predlažem da se pokrene inicijativa da Savezna Jugoslavija, bivša SFRJ poništi osinske sporazume zaključene između Savezne Države Jugoslavije i Italije, pa neka još nekom zaigra mečka na njegovoj granici. Hvala.

Gospodin RAŠULA:

Vaše visoko preosveštenstvo, gospodine predsjedniče, gospodine predsjedniče Republike, dame i gospodo. Ja ću pokušati da razvijem jednu misao, ali prije svega da kažem da onaj predlog koji je iznio ovdje g. Milanović, trebao bih samo da bude motiv a da drugačiji predlog i da se po našem

odabiru i izboru odgovori svom žestinom po onom mjestu bez traženja saglasnosti Savjeta bezbjednosti ili bilo koga, kada mi odaberemo trenutak i mjesto da odgovorimo za ovo što se desilo prije pola sata, gdje je kako se čuje izgubljeno nekoliko života, jedna žena Srпкиnja u gravidnom stanju izgubila život, dakle ono samo da bude obrazloženje našeg odgovora onakvog kakav zasluđuje neprijatelj.

Drugo što bi htio kao svoj stav istaknem je ono što je rekao g. Brđanin da predstavlja jedinstven stav srpskog naroda RS ubijeđen sam, a isto mislim i osećam. Zatim, da svemu tome dodam jednu činjenicu, a to je da ovi događaji poslednji, što je rekao g. Buha to je Gorađe, međunarodne scene i međunarodni akteri, da nam je Gorađe donijelo niz pluseva, ja bih tu misao želio da razvijem ali dovoljno je da kađem da smo svijetu pokazali da njihovo bombardovanje, njihova avijacija je poslednji njihov adut koji nije dao nikakav rezultat i da više ti svjetski policajci, probisvjeti nemaju ni jednog aduta, nemaju više keca u rukavu i nemaju čime više da nam zaprijetе, Brćko je sasvim slućajno ostavljeno kao svojevrstan oblik pritiska, jer pred svako skupštinu treba nešto pripremiti da se mi operetimo i da ne mođemo da rješavamo ozbiljna pitanja, a mi tih ozbiljnih pitanja imamo u našoj unutrašnjoj organizaciji, prema tome nema Srbina, nema poštene srpske glave koja u ovom trenutku mođe da se odrekne ili da stavi na dnevni red bilo kome u svijetu da raspravlja o Brćkom o srpskom gradu. Mogu Amerikanci raspravljati o Njujorku, Čikagu ili bilo kojem drugom gradu, ali ne mogu aktuelizovati problematiku Brćkog srpskog grada, mislim da je suvišno govoriti šta je Brćko za RS, ali u svakom slućaju ovaj primjer da smo mi danas ovdje i da smo ostali da sjedimo ovdje uprkos one bijedne kanonade njihove je nešto što je dostojno i srpskih poslanika kao odabranih ljudi srpskog naroda RS. Ja sam ponosan sa našim gestom da ostanemo u ovoj sali i pored onih stravićnih itaca, međutim dozvolite da još jednu misao istaknem, ali čini mi se da je i to g. Brđanin rekao. Mi moramo sa obe noge ćvrsto stajati na našim pozicijama, mi moramo na njihovu ucjenu da idemo dalje u našim zahtjevima, mi moramo onda kada oni postavljaju pitanje Brćko idemo na Tešanj, da tućemo po aerodromu u Tuzli, oni pokućavaju nas da šokiraju, ali od tog šoka ni oni neće moći doći ćistoj svijesti.

Mi bismo imali krajnje bijedan život da se vratimo ćetiri godine unazad i da živimo onako kako smo živjeli prije ćetiri godine i nema tog Srbina koji bi mogao da živi još jedan dan takvim životom. Nama je jedini put da idemo dalje. Naše sadašnje granice su, granice koje moraju da ostanu takve, ono što se na maću zaradi samo neko mođe maćem oteti, a ko misli da mođe taj će se morati potruditi da dođe ovdje, avioni nikada nisu usvojili i unićtili jednu državu ili jedan narod neće to ni amerićki ni natoski, ali vjerujte oni se toga plaše da dođu maćem pa da odsjeku dio srpske zemlje. Nema hrabrih Amerikanaca zato, oni bi rado ratovali ali dolarima da neko gine za njihove dolare, a oni koji ginu za dolare malo ih je. Mislim da bi jedan od stavova i predloga koji se nama nametao nekolicе Skupćtine trebao sa ove Skupćtine da bude da mi traćimo nezavisnost RS, pa ko se odazvao pa Sjeverna Koreja, pa Sjeverna Koreja. Sjeverna Koreja se suprostavila "velikoj Americi" nedaju oni da oni vrćljaju po njihovim institutima i ne znam ni ja atomskim poligonima itd. Oni su se nakostrijećili, a Amerika iz dana u dana kako je poćelo sa

Vijetnamom a i prije toga sa Korejom gubi rat jedan za drugim, njih su Kinezi nazvali zmajem od papira, oni to potvrđuju, njima su potrebni vanjski uspjesi, jer toliko imaju unutrašnjih problema i vanjski uspjeh biće udar koji će mnogo koštati i na unutrašnjem planu. Doživjeće oni kad tad građanske sukobe kakvi su na ovim prostorima u koje oni mješaju svoje prste. Kada naši predstavnici, naši najviši rukovodioci pregovaraju, mi se ponosimo sa njima, oni su mudri i jaki i vješti, međutim, moramo operisati i sa nekim krupnim i značajnim adutima, a to je čini mi se g. Čančar maloprije naveo neke etničke cifre, činjenica je da sva ona područja na koja Alija polaže računa da su to srpska područja od vajkada pa sve do 81. godine i po popisima. Naši pregovarači moraju da operišu sa činjenicom da su poslednja dva ciklusa popisa lažirana, nije istina da Srba ima samo milion i tristo u bivšoj BiH ili ne znam toliko manje nego muslimana, vjerujte praktično smo provjerili nekoliko puta. U Sanskom Mostu nikada muslimana nije bilo poslije rata više nego Srba, uvijek je bilo više Srba, pa mi to nikada ne koristimo.

Još jedna stvar, ja sam zagolican jednom tvrdnjom da naša RS ima teritorije od nekih 70 i nekoliko procenata, ja u to nisam vjerovao i izvršio sam neki popis teritorije iz jedne knjige koja se zove "40 godina SRBiH" i tamo našao podatke, istina je da mi imao 64% katastarske površine, ali vjerujte da više od 65%, evo sve popisane srpske opštine i djelimično muslimanske gdje mi imamo osvojene teritorije i dobio sam nešto oko 57% srpske teritorije, ja sam ubijeđen da sam pogriješio u onoj procjeni koliko je Maglaja naše, koliko Nevesinja njihovog, da sam pogriješio u jednu dvije hiljade kvadratnih kilometara. Ja znam da naš g. predsjednik Republike izvanredno zna, da stvari vrti pa da se nekome zavrti mozak pa da to iz toga izvuče, da li je to podatak taj jedna svojevrsna igra sa protivničkom stranom a ako je igra dobro je došla, a ako rastu zazubice neprijatelju na zapadu na taj tako visok procenat onda bi to možda bio jedan podatak koji ne bi bio funkcionalan u našim nastojanjima. Ja se izvinjavam. Hvala.

Dr RADOVAN KARADŽIĆ:

Visoko preosvećeni vladiko, gospodo Plavšić, Koljeviću, gospodo predsednici i potpredsednici, gospodo poslanici, toliko mi je srce veliko da bi najradije svakoga poimenice pozdravio, ali moramo da idemo i da radimo. Veoma je prijatno podsjetiti se na ono što nam kaže Čančar, ponovo jednu infuziju onoga što Brdo unosi u našu odlučnost, ali ja bih se vratio na ono što je govorio g. Dostić. Ja mislim da se oko svega onoga što je dosada rečeno slažemo, ali da možda malo mozgamo, ovo jeste Skupština koja donosi odluke, ali prije odluka jako mnogo diskutuje, a mi rukovodstvo izvršne vlasti uz g. Krajišnika nas 10-20 često se sastajemo i provedemo mnogo sati mozgaajući da iznađemo sve varijante, hajde da pokušamo da vidimo šta nam stoji na raspolaganju u odnosu na ono što je g. Buha predočio.

Za ću da kažem nekoliko stvari, mi pretpostavljamo da je oko 70-73% mi kontrolišemo, mi treba da govorimo da imamo 64% u našem katastru, kada se sve završi onda ću vam reći koliko imamo, a sada neka stoji 64%. Ni pored svega što kaže Brdo da popuštamo držimo to i dalje, ni u

jednoj bitnoj stvari nismo popustili. Ovi posmatrači koje smo doveli ovdje nije naše popuštanje, nego jedna varka kojom smo izbacili iz igre francusku rezoluciju koja je trebala da pretvori Brčko u sigurnosnu zonu sa izvlačenjem teškog naoružanja 20 km ne računajući Hrvatsku kao tuđu državu, kao što nisu računali ni Jugoslaviju kada je krug oko Goražda bio, i da nas takvim krugovima, poslije bi možda krug oko Doboja bio pa onda Banjaluka i da nas tim flekama potpuno sijeku i onemoguće da se branimo. Mi se nalazimo pred ogromnim neprijateljom, poslednje viđenje sa ovom Kontakt grupom prva naša rečenica je bila, kada su oni ispričali da oni smatraju šta bi za nas najbolje bilo mi smo rekli, gospodo uz svo poštovanje vaših ličnosti i vaših zemalja vi se nama obraćate i predlaže te nam kao da ste vi naši prijatelji, a vi naši prijatelji niste, vi ste protiv nas i dalje smo bili vrlo ledeni i odbili sve što su oni predložili.

Evo kako stvari stoje, Evropa nije jedinstvena, a pojedine zemlje nisu jedinstvene, neki krugovi u Americi su protiv poraza Srba i protiv rata protiv Srba, neki krugovi su za potpuno uništenje Srba i to stalno moramo imati na umu. Neke zemlje u Evropi su protiv uništenja Srba a neke za uništenje Srba. Neke su protiv uništenja a govore za uništenje kao Francuska, Njemačka je za potpuno uništenje Srba, Njemačka je bila zato da se uzme Vojvodina da Dunav padne pod Njemačku kontrolu. Mi ćemo uskbro vjerovatno objaviti i našoj braći u Srbiji koja nas nerazumiju, a neke istankute ličnosti pišu, zašto bi se u Srbiji borili oni su davno svoje ratove odratovali i oni sjede na svojim grobovima i na svojoj zemlji i ne treba im rat, toj gospodi i tim damama bi trebalo odgovoriti, prvo ih pitati zašto je Britanija 39. ušla u rat kada je Poljska napadnuta, a nisu ni rod ni pomozi Bog i konačno ne daj Bože da smo mi pokleknuli, poklekla bi i SRK i Srbije bilo ne bi. Mi ćemo ovih dana objaviti jednu mapu, da ne kažem koju smo ukrali od Visokog komeserijata za izbjeglice prije dvije godine, mapu na kojoj su ucrtana izbjeglička naselja. Sva izbjeglička naselja su planirana u užoj Srbiji. Planirano je bilo da ćemo mi iz RS, odnosno iz bivše BiH, Srbi iz bivše Hrvatske, Srbi sa Kosova i Vojvodine pobjeći u centralnu Srbiju i tamo su dobronamjerno isplanirali ogroman broj izbjegličkih naselja u toj Srbiji, mi ovdje možemo mirne duše kazati mi branimo srpstvo a branimo i Rusiju, branimo Srbiju, branimo je jer je to naša dužnost jer je naša jer hoćemo da budemo Srbija jer smo intimno u srcu uvijek i bili Srbija, i Petar Kočić, Vasilj Grdić, Aleksa Šantić i svi drugi bili su Srbija i ostali su Srbija i mi smo ta Srbija, ali mi se nalazimo pred opasnim i lukavim neprijateljem. Zamene nema većih istina od jevanđeljskih istina i sve ono što je Brdo rekao sve je to iz Jevanđelija, a budite ubjeđeni da je tačno. Ako smo elastični ne znači da smo popustljivi, mi smo elastični da bismo se provukli između sile i haridbe i treba da budemo elastični, ali treba da budemo tvrdi i kruti, mi smo pored ovoga što smo primili ovdje posmatrače poslali poruke nekim ambasadama, da se niko ne igra koridorom, ako se koridor proglasi za bilo šta statusu promjene koridora nećemo prihvatiti borićemo se bez obzira na to ko nas napadne i to je prošlo i obavjestili su nas neki ambasadori da je to uspjelo, da je tamo zauzet stav i preneseno da se sa Srbima ne igra kada je koridor u pitanju i svi su rekli da je to potpuno razumljivo za nas, za njih nije razumljivo kada mi pravimo budalaštine i lupamo po nekom gradu artiljerijom, ali kada mi idemo za nešto što je strateški interes naš, oni svi kažu to je potpuno razumljivo, svatamo zašto to Srbi rade. Mi ne smijemo onoj polovini zemalja i onim polovinama u tim zemljama u Americi, Francusloj i dr. ne smijemo

progutati udicu koju nam zabacuju. Ti naši neprijatelji kao i mi uostalom, vrlo često što smo priželjkivali da muslimani nešto što mi prihvatimo Boga smo molili da muslimani ne prihvate da bi to propalo, ti naši neprijatelji čelaju nas na ziceru, Boga mole da mi nešto nećemo, da odbijemo ili da se prilažemo ovalvim ili onakvim. Vjerujte nama je potrebno da budemo mudri kao zmijske, to je izjava Jevanđelja talođe, hrabri, stambeni i čvrsti kao Sveti Petar, ali mudri kao zmijske. Šta stoji ispred nas, ispred nas je jedan ogromna Amerika koja vodi strahovitu unutrašnju borbu, Klinton je pred padom, njemu su našli vajt-vote da je 30 hiljada dolara pogrešno upotrebljeno pa se sada pojavila neka, da mi oprost vladina i ova sala, ženturača koja tvrdi neke skarednosti, ali tako su one precizirane da pravnici tačno znaju da je nedvosmisleno kaže to ponašanje nemože se tumačiti drugačije nego tako nakon ne znam koliko vremena. Dakle, mi smo žrtva njihove unutrašnje borbe za vlast, republikanci hoće da sruše Klintona ili će morati da ga ubijaju, jer Klinton uvodi socijalizam tamo. Plan njegove žene to g. Koljević i gospođa Plavšić i svi koji su boravili u Americi, plan njegove žene o socijalnom osiguranju, zdravstvenom osiguranju itd. remeti tektonski američko društvo i to se može izjednačiti sa prijetnjama koje američkom društvu predstavljao Kenedi, dakle mi se nalazimo u takvoj situaciji i u kojoj oni njega guraju pod svaku cijenu u sukob da nastrada, da ga obore, oslabili su ga i oni ga slabe. Mila majka je ova naša opozicija koja pljuje po Slobi, tamo se udara po bubrezima. Imamo takve američke krugove koji misle da treba prebazirati NATO ovdje u Albaniju, Makedoniju i u muslimansko-hrvatsku BiH i ta BiH treba da bude što veća, a RS što manja, imamo Francusku kojoj je obećana po svoj prilici BiH kao dobitak iz čitave ove jugoslovenske krize, Njemačka je dobila svoje, Amerika je dobila svoje Albaniju i Makedoniju sa nekim nadama u odnosu na Kosovo, Francuska je po svoj prilici dobila neka prava u BiH zato ima najviše vojnika, zato su njeni komadanti ovdje i to joj se sada izjalovljuje, sada se to pokazuje da je to jako mala stvar. Imamo kao što neko reče sve tekovine konferencije koje su bile nama u prilog to je potpuno bačeno, Aleksa je rekao bačeno preko palube, a sve što nama neodgovara ostalo je nama, ali imamo i velike šanse da dobijemo državu. Gledajući jedan materijal, ono što smo mi dobili čak i po mapi Oven-Stoltenberg je blago, ogromno blago i dobili smo tu zemlju oko pola ili možda nešto preko pola potpuno naša i jedan značajan britanski diplomata neki dan nas je pitao pa mi se čudimo zašto se vi ne ponašate trijumfalno. Vi ste nasuprot agresiji, nasuprot etničkom čišćenju, nasuprot atrositis, nedjelima koja su počinili vaši vojnici, ovo i ono, vi ste pred momentom kada će vam MZ priznati te rezultate vaše borbe, naravno ne možete se skinuti sa udice 51% 49%, sa te udice se ne možete skinuti, otvoreno nam je to rekao. Kako vam nije jasno da vam je i tih 49% veliki rezultat i velika pobjeda naša, naš će sada gnjaviti, jedni će Boga moliti da odbijemo, američki jastrebovi će Boga moliti da odbijemo, drugi će kojima se žuri mir, prije svega Engleska, Rusija, jedan dio Francuske, možda čak i čitava Francuska Boga moliti da prihvatimo da se stvar završi, jedan dio Amerike i Klinton će vjerovatno Boga moliti da prihvatimo da se stvar završi. Mi ne možemo očekivati da ćemo dobiti ovoliko teritorije osim da se neko čudo desi da se prizna faktično stanje. Faktično stanje će se teško priznati, jer ovo nije globalni rat u kome se jednog dana prekida rat i konstatuje gdje se ko nalazi, lokalni ratovi se tako ne završavaju, lokalni ratovi se završavaju teško. Crna Gora je izgubila blizu 10 hiljada ljudi na Skadru pa je morala na kraju Skadar da vrati, jednostavno nije moguće uknjižiti svaki grm, nije moguće

uknjižiti svako brdo. Mi smo svoju pobjedu iskoristili tako što smo mogli da kažemo tako je, ovo ne damo, ne može dolina Une desno, ne može dolina Sane, ne može Vrbas u onom dijelu u kome nas zanima, ne može Drina u onom dijelu u kome nas zanima. Ne može ništa na desnoj obali Save sigurno će tražiti, ali ćemo sada iskoristiti sada ovaj napad na koridor, pa ćemo da kažemo koridor je vitalni interes srpskog naroda i ako nismo bili većina u ovom gradu, nismo bili većina nikada, u Brčkom nismo bili nikada većina nego treći uvijek, ali to moramo kombinacijom ne možemo se pozivati samo na jedan princip na etnički i istorijski, ovdje se moramo pozivati na princip novog fakticiteta, to je vitalni interes srpskog naroda i nema razgovora, ovo muslimanima nije bitan grad nama jeste bitan grad. Mi se moramo opredjeliti, doći ćemo u situaciju, mi smo sada tvrdo stali nećemo novu konferenciju bez skidanja sankcija i u Srbiji su nas do sada u tome slijedili i podržavali, može se desiti da Srbija popusti, da se od nas traži da počnemo ipak konferenciju bez skidanja sankcija. Ja lično mislim da bi to bilo pogrešno. Mi smo izašli sa stanovištem, prihvatamo razgovor o prekidu neprijateljstava, smatramo da ga ne treba vremenski ograničiti.

Najnoviju informaciju koju sam dobio prije sat vremena da će ovi ministri tražiti da to bude na šest mjeseci, ako budemo morali to prihvatiti prekid neprijateljstava, znači prekid vatre, prekid svih vojnih aktivnosti i grupisanja itd. to znači zamrzavanje svih vojnih aktivnosti i razdvajanje snaga u sukobu, znači postavljanje interpozicija ovih UNPROFOR-ovih između nas, to je kao zelena linija koja je već odavno na Kipru ili sad u Krajini. Mi ćemo probati da to bude ugovor na šest mjeseci pod uslovom da ima jedna strana da ga otkáže mjesec unaprijed i ako ga ne otkáže da se automatski produžava, da ih tu navedemo da ih natjeramo da moraju ponovo objaviti ponovo rat, da ih gurnemo pred svijet da kažu muslimani su otkazali ugovor, znači oni hoće rat. Poslije toga mi ne bismo išli na konferenciju dok se nešto ne uradi sa sankcijama, ja lično mislim da bismo morali popustiti ako bi se skinule sankcije, rezolucija 820, ali nećemo ukoliko Srbija ne bude zato, ali sam ja ubjeđen da će oni Srbiju stisnuti da mi idemo na konferenciju bez ikakvih uslova i to je naš veliki problem. Ne možemo se potpuno oglušiti od potrebe Srbije i o njen predlog moramo na neki način sa njima to uskladiti, mada mi smatramo da ne treba da idemo. Kada odemo na konferenciju mi ćemo donijeti studiju da je prema investicijama, prema instalisanoj snazi itd. da je muslimanska strana, ne računamo hrvatsku Hrvati su prošli katastrofalno na 16-17% teritorije koja je njima predviđena 6-7% imaju ukupnih bogastava. Muslimani prema instalisanoj snazi i investicijama ondašnjim itd. imaju jako mnogo, ali ako bi se uzela realna vrijednost i produkciona vrijednost toga to je bolje da vam ne govorim.

Pokušaćemo da pobjegnemo od procenata to je naša taktika i da idemo na vrijednost, da kažemo procenti nisu važni evo mi dajemo za pola posto jezgre Sarajeva daćemo vam 5% negdje što je logika protiv procenata. Mi moramo da se izvučemo, da dobijemo državu da je ovjerimo, moramo da gledamo da se rat završi što prije i vjerujte mi imamo sa našom vojskom često teške diskusije i razgovore nema šansne da čitavu Bosnu uzmemo, da vam ne govorim kakva privreda treba za takav poduhvat, da vam ne govorim da to nije ni strateški cilj ove skupštine, cilj je razdvojiti se. Tada mi nismo rekli ni koliko procenata ni tačno precizirali granice, nego smo rekli

razdvojiti se i strateški ciljevi su teritorijalna veza Drina, Neretva, more, Sarajevo, Sava, Una itd. Ako ćemo da redefinišemo onda mora da se dogovorimo da redefinišemo, ali vjerujte mi neopisivo, neizračunljivo koliko smo uštedjeli što se godinu i po dana ne bijemo sa Hrvatima. Mi ne znamo, ja kada gledam mladiće u tim krajevima mislim se Bože da li bi ovaj bio živ da smo se tukli sa Hrvatima, to je Božiji dar bio to primirje sa Hrvatima koje je nastupilo onako prirodno, ogroman je broj ljudi ostao živ, ogromna materijalna sredstva su sačuvana, sada je za nas najbolji trenutak da se rat završava, da sudija svira kraj kada mi imamo odličan rezultat i bolje je da mi nešto vraćamo, ma da ja znam da je to teže nama i psovaće nas i pljuvaće nas i svašta će nam raditi, bolje da mi vraćamo nego da mi tražimo.

Ja vam garantujem sve što se produžava rat da je to pokušaj zapada da se muslimanima omogući da oni vrate teritorije da niko ne mora da moli Srbe, ovako čitava međunarodna zajednica mora da moli Srbe da se nešto teritorije dadne. Dakle, moramo se spremati na to da muški, odgovorno, državnički izgubimo što manje a dobijemo glavnice, dobijemo državu i to državu izvan ikakve federacije i konfederacije i što je najvažnije po našem mišljenju nipošto ne treba prihvatiti nikakvu opnu, ni najlabaviju asocijaciju da bi vanjske granice Bosne bile očuvane, jer je to velika opasnost danas sutra, danas sutra za politički rad muslimanski za eroziju naših krajeva da bi se ponovo vratilo u njihovo. Nema boljeg trenutka kao što je sada da se uspostavi nova granica.

Ja vas molim da idemo u ovom pravcu šta nas čeka, čeka nas zahtjev 51-49%. Gledajući onu mapu mi to ne možemo prihvatiti, a ako ništa a onda zbog Posavine. U Posavini je po onoj mapi Hrvatima asignirano bilo 2%, mi ta 2% ne možemo da damo znači mora biti 51%-49%, a ne 49%-51%, već u našu korist mi tražimo dva procenta. Moramo tamo redefinisati u odnosu na Martinbrod i na onaj Manastir i tamo ne možemo tamo toliko dati, moramo obezbijediti nešto Nevesinje ne možemo tamo toliko dati kod Nevesinja, ne možemo dati Srbobran, ne možemo grad Kupres dati ako damo neke tamo planinčine ne možemo dati grad Kupres i ne daje nam se desna obala u Jajcu iako to nije mnogo ali ne daje, to sve kada smo napravili novu mapu ispalo je 59%, njima svima 33%, plus je Sarajevo bilo ostalo neriješeno jer je bilo kao neka, ali nećemo moći ni to izboriti. Ući ćemo u varijantu onima kojima je dalje do rata. Prvo muslimanima je dalje do rata, oni su potpuno u izgubljenoj poziciji, njima je dalje do rata, Hrvatima je vjerovatno manje dalje do rata, ali Amerikancima velikom broju američkih kongresmena, velikom dijelu vojne industrije američke je do rata, ući ćemo u varijantu našim neprijateljima, moramo dakle misliti nešto da muslimani budu okrivljeni za nastavak rata, a po mogućnosti da ne dođe do nastavka rata da ostvarimo svoju državu i da ta država bude što veća. Treba da zadržimo strateške pravce i kvalitet zemlje i vezu tih naših zemalja takvu da je odbraniva i da je kompaktna teritorija da liči na državu. Sve su to teške muke.

Moramo zadržati Sarajevo, ne zadržimo li Sarajevo nema Istočne Hercegovine, Stare Hercegovine i Romanije nema. Nije moguće to zadržati, ako se iz Pala bude dolazilo u Bijeljino u čaršiju za neke poslove, nema toga ko će ostati na Palama uz stalno tursko čvokanje i incidente, nema šanse. Znači, Sarajevo je za nas od strateškog značaja i mi moramo ostati u Sarajevu uz svo poštovanje Anđelka Grahovca, lakše bi bilo svima nama, bila bi pjesma biti u Banjaluci, ali štab

ide blizu fronta i Vlada mora blizu fronta i Predsjedništvo mora blizu fronta da odgrizemo što veći komad da bismo te naše teritorije zaštitili. Vjerujte ako se istočni dio zemlje ne održi zapadni dio zemlje je propao. Ne daj Bože da je pukao sarajevski front, Srba ne bi bilo u Staroj Hercegovini, ne bi ih bilo na Romaniji, svi bismo preko Drine, gledao sam to u Bratuncu kako se jednom rukom drže za most a drugom pucaju, da bježimo u majku Srbiju. Rudo ima ovdje i Ruđana, muka je bilo Srbe zadržati u Rudom, da ne daj Bože izgubimo Romaniju nema koridora, jer nema toga ko bi taj pritisak Turaka izdržao, koridora bilo ne bi a onda Krajina ni jedna ni druga ne bi opstale, bile bi neke enklave ili sredovi koje bi za 10 godina ostale bez Srba i shvatimo Sarajevo pravi državu, to smo prije rata govorili ako rata bude počće u Sarajevu, a ako hoćemo da pobijedimo moramo ga i završiti u Sarajevu, jer je takva naša geografija jer nema nikakve šanse da se zapadni dio održi i da se koridor održi unoliko istočni dio zemlje kao dovratnik za ta vrata ne bude čvrst pa makar ovdje i 10 km bilo koridora, ali je važno da odozdo sve naše, krenu li oni na Brčko mi krenemo na Tuzlu iz raznih pravaca, to će vam vojnici bolje objasniti.

Ja vas molim, ne znam da li ćemo danas redefinisati šta, ne znam da li ćete nam dati nešto odriješenije ruke u pogledu sankcija u pogledu prihvatanja konferencije, tačno ćemo raditi kako se dogovorimo, ali vas molim da se među sobom ne junačimo, nego da razmišljamo mudro zrelo i staloženo, ne smijemo prosuti ovu pobjedu, ova pobjeda će biti pobjeda, znate kada, ili kada nam dopuste da se ujedinito sa Srbijom i priznaju nam granice kakve god budu ili kada nam priznaju nezavisnost i prime nas u UN, onda ćemo se mnogo lakše braniti ukoliko nas Turci napadnu i ustaše i tada će nas možda za 10 godina ili za 10 dana napasti, znači ovo još nije, mi pobjeđujemo, mi još nismo pobjedili, ali pobjeđujemo zahvaljujući vojsci, ali vojska ne smije da se zavarava ovo nije gotovo, mora da se pobjeda vojnički održi da bi se politički i diplomatski ovjerila da se dobije tapija i onda smo pobjedili i onda je to sasvim novi kvalitet i moramo, imamo sitnih i krupnih problema, zadržavamo neke konvoje pravimo nešto tamo, ovog Akašija siromaha upropastili, upropastili smo ga čovjek je 100% bio za nas, sada smo ja i Gvero morali da interвениšemo da se puste tamo neki konvoji neke sitnice, neke bezvezarije. Japan ga je planirao za generalnog sekretara, nije nikada Japan imao generalnog sekretara, za Nobelovu nagradu to je pitanje Japana, pitanje ulaska Japana u Savez bezbjednosti i mi smo to inulirali, mi to ne smijemo da radimo. Kada dobijemo čovjeka koji je antiamerički, odnosno u svakom slučaju nije proamerični orjentisan, koji nam pomaže. Vjerujte tu strašno mnogo sitnica će odlučiti hoćemo li mi uspjati ili nećemo. Ja vas molim da razmotrimo šta mi možemo da prihvatimo da se uđe u pregovore a da se ne skinu sankcije, da li ćemo prihvatiti da uđemo u razgovore da Amerika ili neko potpiše da će sankcije biti skinute, da li ćemo ući u razgovore a da se sankcije skinu samo 820 Rezolucija, da li nećemo uopšte ući dok se sankcije ne skinu hoćemo li tvrdo ostati na tome.

Drugo, kakvu ćemo mapu moći progutati. Mi smo jednu mapu sa 30% muslimanima i 16 i nešto posto Hrvatima usvojili na Skupštini ta mapa više ne može da ide prije svega u odnosu na Brčko, sada imamo jak argument. Brčko ne može niko. Imate federaciju, imate izlaz na Savu, na more ne

dolazi uobzir Brčko. Mi moramo ozbiljno razmotriti šta moramo da radimo. Hrvati i muslimani su zajedno u federaciji ne tiče nas se eto im Neum, imaju na Savu izlaz preko Hrvatske, tamo su u konfederaciji i prema tome ne treba im nikakva Sava, koridor ćemo moći da branimo, ali molim vas dajte da vidimo šta ćemo da budemo elastični, jer se samo krt lomi, elastičan će ostati, strpljen spašen. Njegova svetost i patrijarh nam to stalno govori, narod koji može da trpi i da istrpi spasiće se. Krotki će naslijediti zemlju to je Isusova riječ, dakle mi moramo pored vojničke snage imati i vojničko lukavstvo i političko-diplomatsko lukavstvo. Ja vas molim da se ne zakujemo nečim da ne možemo baš nikud mrdnuti, mada nisam za značajnije redefinisane strateških ciljeva i nisam za popuštanje u bitnijim stvarima. Vjerujte nama je lakše ostati čvrst kod šeste stvari ako pet nevažnih stvari popustimo, onda dajemo i argumente našim prijateljima u svijetu. Ovo je tačno što je g. Buha rekao do negdje posljednjih 4-5 dana oko Goražda mi smo bili superiorni, moralna pozicija je bila fantastična. Bio zakazan sastanak u Ženevi za skidanje sankcija, onda smo mi nastavili, moram da kažem djelimično mi smo htjeli desnu obalu da uzmemo i nismo mogli da uzmemo pogrešne smo procjene dobijali da će to pasti za 2-3 sata ili za jedan dan, s druge strane naši neodgovorni vojnici lupali su po gradu i po lijevoj strani, po gradu ne smiju granate da padaju, grad nam nije cilj niti smo smjeli uzeti čitavo Goražde, jer Clinton pada, padaju UN, pada NATO, pada sve. Znači moramo znati šta smijemo, a da je dokaz da nisu svi protiv nas da su nam dali 3 km do centra Goražda, što nisu rekli vratite se na granice od 30.marta to je bila zaštićena zona u tom trenutku vi ste povrijedili tu zaštićenu zonu vratite se na granicu od 30.marta, nije tačno da su svi protiv nas. Ako smo mudri i pametni dajmo argumente našim prijateljima i izbjegavajmo udice naših neprijatelja mi ćemo pobjediti.

Nama je Oven prije nekoliko dana kada je oko Goražda bilo, bio je g. Krajišnik i g. Koljević. Rekao je, vi ste nas gospodo u svemu nadmudrili, vi ste pobjedili ništa vam nismo mogli. Sada ćete uzeti vjerovatno desnu obalu i moraćemo vam je priznati to moramo nastaviti na taj način. Nemojmo se nadati u Rusiju, ali ne smijemo dati argumente ruskoj i neruskoj Vladi da nas opanjka kod ruskog naroda i da opravda svoju izdaju. Moramo voditi računa o interesima Srbije, o mogućnosti Srbije da izdrži i naravno mi nećemo ništa ni za Srbiju ni u ime Srbije nešto što će nas vitalno oštetiti i učiniti nas bogaljima, nećemo to nikome popustiti, ali da uskladimo negdje interese sa Srbijom, da se promuvamo da dođemo do pobjede, ja vas molim da svaka sledeća diskusija bude šta možemo uraditi za sledeći mjesec dana. Jedne stvari se bojimo, bojimo se diktata. Bojimo se da će se tolika atmosfera stvoriti u svijetu da će svi odahnuti kada kažu uredu neka međunarodna komisija nacrtati te granice i svi moraju da ih prihvate, ako to bude mi ćemo lošije proći, a to je bivalo na konferencijama. Berlinski kongres je bio takav, tada se zvao onaj ne znam kako Gorčakov ministar ruski koji nas je izdao na Berlinskom kongresu. Znači mi moramo ostati aktivan faktor igrač ako postanemo objekat njihovih diktata nećemo moći. Oni će da naprave, ako to naprave oni će da pošalju vojsku, prijetice avionima i udariće nas. Ovo oko Goražda nemojmo se zavaravati to je ipak bilo pljućkanje, oni da su gađali kasetnim bombama po našim linijama, spržili bi nam za pet minute dvije i po hiljade ljudi, a onda ne bismo mogli postati. Prema tome, vjerujte više oni zafrekavaju muslimane nego nas. Moramo biti pametni, ne smijemo stavljati prst u ono tamo gdje imao čak i prijatelje.

Izvinite, ako sam bio konfuzan, ali vjerujte mi vučemo misao stalno šta uraditi sutra, ništa šta je bilo juče, šta ćemo sutra, šta prekosutra. Ne smijemo sami sebe izbaciti iz igre moramo ostati za stolom, a moramo držati adute u rukavu i tresnuti ih onda kada će oni biti djelotvorni i kada će oni uspjeti. Ja sam sasvim siguran, negdje je to "Borba" odnekud saznala od Akašijevih i Akaši otvoreno kada sam ja rekao ima minimum dostojanstva koji mi nipošto nećemo dati itd. i malo mu predočavao kakvi su Srbi, aludirajući da su takvi i Japanci, kaže on da i naši su generali 41. bili takvi, jer japanski narod je ponosan. Naši generali nisu htjeli da slušaju nikoga, ni Boga, nisu htjeli da slušaju ni 45. a onda smo dobili dvije atomske bombe po glavi i onda smo sve poslušali. Nije Amerikancu ništa poslati ovdje i napalm, kasetne bombe, tepihe bombi i njemu i ne treba, svi kažu ništa on ne može avijacijom uraditi bez pješadije, nije to tačno, on ima pješadiju ovdje, on ima pješadiju brojniju od nas to su hrvatsko-muslimanske snage i ne daj Bože da oni naprave takav plan, nemojte da vam kažem kako bi bilo kada bi počele da pucaju linije, znači mi možemo da igramo na ostatak prijatelja u tim zemljama u evropskim zemljama i među evropskim zemljama i na to da ipak ne smiju od Rusije da idu brutalno, ali oni neće ukoliko mi budemo pravi igrači, ukoliko izgriješimo, ukoliko budemo lupali po gradovima, ukoliko se desi katastrofa humanitarna, ukoliko zaustavljamo konvoje, ukoliko nismo vješti tada će se stvoriti moralne prilike u svijetu da nas zaista lupe tim kasetnim bombama i tim napalom po našim linijama ili ukoliko ne budemo vješti igrači da ostanemo stalno za stolom, otjeraće nas iza stola nacrtaće mape i staviti ih na sto i kazati poljubi ili ostavi. Mi smo direktno od Klintona prošle godine u januaru-februaru, dobili poruku, čovjek koji je sa mnom razgovarao otišao kod Klintona i vratio mi poruku. Pitao sam šta Srbi treba da urade hoće li na primiti, šta treba Srbi da urade da budu pušteni na miru da ostvare svoje ciljeve, tada je rekao dvije riječi, samo dvije stvari treba Srbi da urade, primirje i milost. Nama ne smetaju konvoji, ne možemo mi reći da je muslimanski civil naš neprijatelj pa ćemo da ga izgladnjujemo, nemamo na to pravo po ženevskim konferencijama. Pola godine se po američkim novinama piše, što konačno ne priznamo tu srpsku pobjedu i ne završimo tu stvar. Toliko, molim vas ako treba da se sporimo i prepiremo do zore, ali samo da dođemo do rješenja i konačno da nas shvatite, ja ovdje moram da pomenem prof. Koljevića, jednu nepravdu koja se čuje oko njega. Sada je objavljeno u "Novostima" da je Amerika pripremala desant na sarajevski aerodrom, mi smo to tada znali. Da su oni bacili desant, Buš bi dobio izbore, a muslimani aerodrom, jer ga oni ne bi osvajali za UNPROFOR nego za muslimane. Svi smo mi dogovarali oko tog aerodroma, gurnuli smo Koljevića bukvalno da ga utraپی Mekenziju u ruke, jer ga muslimani nisu dali da ga predamo UNPROFOR-u, oni su ga htjeli i jedva je uspio da ga utraپی jer smo se mi svi dogovorili da se izbjegne taj desant, a poslije se čuje Koljević predao aerodrom, pa ljudi moji, ako SDS, izvinjavam se poslanicima koji su iz drugih stranka i njih svatamo potpuno kao svoje i ova skupština ako neće stajati iza svojih ljudi razumjevajući da se uvijek bira najbolji mogući put, odnosno najmanje loš, onda ćemo se mi rasuti kao bugarska Skupština. Mi moramo pobijediti, naš je jedini imperativ da pobijedimo, a kako to nas niko ne pita, nekad lukavstvom, nekad mudrošću, nekad i laži, mada se trudimo da puno ne lažemo jer zaista zapad laži ne trpi, i naši oficiri su u svakom slučaju mnogo manje lagali nego muslimanski a taj način smo te ljude dobili, nekad hrabrošću ja sam sve stajao ovo iza Goražda što je bilo, poslije 2-3- dana smo svi izgriješili što nismo zaustavili i bombardovanje

tuzlanskog aerodroma sve sam ja to odobrio, tu forsirao kada smo dali na Goražde, ali ne može to tako uvijek, nekad to može. Goražde je bilo odlično samo da smo znali na vrijeme stati, sada postavljati posmatrače, sada UNPROFOR da instrumentalizujemo da radi za nas. Treba nam da stane vatra, da stane rat. Nema velikih šansi da mi nešto osvojimo, više ima šansi da mi nešto izgubimo, jer je ogromna koncentracija muslimanske vojske, pomirili su se sa Hrvatima i okrenuli se kompletno protiv nas, kada bismo mi počeli doživljavati vojne neuspjehe udružili bi se jer Hrvati čekaju ne znaju šta će biti, trenutak je da se mir sklopi. Mi smo kao Skupština vrlo često proglašavali jednostrani mir i to je imalo izvjesne propagandne efekte, a sada moramo djelima pokazati da jesmo za mir, a to je Akašija za ruku, šta hoćeš burazeru, hoću uspjeh u pravljenju mira, e evo mi smo ljudi u pravljenju mira, gdje hoćeš posmatrače evo ti ovdje posmatrače. Naši ozbiljni oficiri to ako 16 posmatrača pustimo Brčko je njihovo, kako njihovo na Grbavicu smo pustili bataljon pa je Grbavica naša. 30 vojnika koji čuvaju naše oružje oko Sarajeva na 8-9 mjesta kao zečevi su pobjegli kada je prva kriza bila, a kada nisu pobjegli mi smo uzimali to oružje kako smo htjeli, jer ako je njihovih 30 naših je 500 i konačno oni nama dobro dođu tih 30 su nama nao taoci i rasporedimo ih pored naše linije i neka pucaju. Nije sve jednolično i pravolinijski, vjerujte svaka opasnost krije i jednu šansu za nas. Mi ako budemo uspjeli tu šansu da iskoristimo i okrenemo u svoju korist mi ćemo uspeti.

Ja vas molim da se večeras dogovorimo da nas razumijete ako se dogovorimo, nismo dali u dubinu naše teritorije nigdje uvukla se prethodnica u Banjaluku preko 107 ih je ušlo, počeli treći dan da regulišu saobraćaj, još im nismo odobrili ni predhodnici ni bataljonu kanadskom i izdržali smo sve pritiske i otjerali ih iz Banjaluke i nećemo im dati u Banjaluku, ali duž naših linija da bismo spriječili gore rezolucije i gore ultimatumе, molim vas da se opredjelimo da duž naših linija zatiskujemo, jer ćemo mi pomoću UNPROFOR-a prekinuti rat, na granicama i na linijama kada to nama najviše odgovara i kada to nipošto muslimanima ne odgovara i konačno moramo da razmišljamo da ovoliku mapu dobit nećemo, teško je povjerovati da ćemo baš ovoliku mapu dobiti. Nešto će ta federacija, ja im želi svu sreću da uspiju, nešto moraju dobiti, a budite uvjereni ponavlja se Berlinski kongres samo sada bez nas. Hrvatsko-muslimanska federacija protektorat nad Bosnom i Hercegovinom ali bez srpskih prostora, jer stavljanje njih u konfederaciju pa u konfederaciju sa Hrvatskom isto je što je bilo stavljanje Bosne pod Austrougarsku.

Ovog puta nije Austrougarska nego Hrvatska i ovog puta nema više Srba u toj BiH, potpuna je istorijska analogija i nama uopšte ne treba da smeta što će biti to protektorat važno je da mi svoje teritorije otkinemo i da državu ovjerimo. Hvala.

Gospodin DUŠKO PEJOVIĆ:

Gospodine predsjedniče, cijenjene kolege. Obaveza mi je da istaknem da je ova operacija oko Goražda na Drini bila efikasna, sjajna, pokazala je našu moć i snagu. To je za opštinu Čajniče dalo slobodu, dalo je slobodu i za širi kraj. Obaveza mi je da je narod Hercegovine pokazao svu

svoju slogu, snagu, uočen je odavno cilj da Goražde i njegovo zauzimanje nama mnogo smeta i žao nam je i šteta što nije prije učinjeno. No sigurno da nikada nije kasno. Ova akcija je dala ogromne rezultate, sigurno je da akcija nije stala samo u drugom obliku mi dostignute linije moramo zadržati. Zaboravljaju se drugi problemi gdje mi kao narod i vlast nekako ne pokazujemo se najbolji. Najveći je problem zadržati civilno stanovništvo na dostignute linije u uslovima kojih skoro nema uopšte. Sigurno je, ovo je riječ samo o opštini Goražde u zoni do 3 km koji su oslobođeni. Mi smo ušli u prigradska naselja šteta bi bila izgubiti to, ja sam se samo javio da upozorim da zbog neefikasnosti koju ispoljavamo od završetka vojnih akcija do sada imamo ogromnu šansu da to izgubimo jer smo ostali inertni, ja smatram da je ovo ispit za vlast amo uspije da vrati samopouzdanje Srbima iz Goražda, a njima je odavno ponestalo još kada su davno istjerani sa svojih ognjišta.

Najveći dio toga morala bi da učini Vlada, ja nisam u toku i ne znam šta je sve učinjeno a ono što znam jeste da konkretno na terenu, a pogotovo u zoni od 3 km. Ja sam čuo da je i određeno put od strategijskog značaja od Srbinja do Ustiprača koji bi nadoknađivao do sada oslobođeni put do Goražda da ništa nije učinjeno na izradi te komunikacije i ovdje sam došao iz tih krajeva okolo preko Srbije. Šteta je ogromna što gubimo nepotrebno vrijeme. Narod tamo pita šta da se učini, niti ih možeš prisiljavati da idu na zgarište, niti imaš ikakvih šansi i mogućnosti išta obezbjeđivati a ne treba mnogo, crepa, cigle, eksera, cementa i sjemena. U zoni od Čajniča do Splavišta je 500 domova sa najmanje po dva sprata spaljeno sve. Moramo zauzeti stav ovdje u visokom domu kako da se odredi i kao vlast što efikasnije da ovo obezbijedi. Iduće pitanje koje bi trebalo da se riješi jeste brzo razrješavanje pitanja dezertara, već se javljaju stvari da se Srbi sapliću svakodnevno u Kopačima između onih koji su ostali od početka i onih koji se tek sada vraćaju iz Jugoslavije. Nikakog stava tu nema, čim nema stav onda je izlaz u sukobu a tu uopšte nije ukupan izlaz. Ja bih zamolio predsjednike da odluke donose na bazi stanja a ne na bazi izvještaja koji mogu biti pogrešni. Lično sam u svakom selu u toj zoni bio, katastrofalno je stanje jer ono što glumimo sa plavim uniformama je isto tako može biti obrnuto efikasno. Tamo civila nema, zbog toga bi zamolio da se stvarno zauzme stav Skupštine prema Vladi na hitnosti da se uradi put i da se obezbede minimalni uslovi da narod može da se vrati i da radi i da tu opstaje. Na kraju carine kao apsurd, otac Filaret sa humanitarnom pomoć za vreme akcije bio u najmanju ruku bio izmalteretiran na graničnom prelazu. To je strašno, to je nekorentno zašto je to tako, ali je stanje iz dana u dan gore.

Gospodin MIJATOVIĆ MIRKO:

Vaše preosveštenstvo, gospodo predsjedavajući, uvažene kolege. Mi smo na prvoj Skupštini u Banjaluci odredili i definisali ciljeve borbe, mislim da smo tada u to vrijeme dosta pogodili, prvi cilj je bio razgraničenje i stvaranje države i ja mislim da smo mi u tome uspjeli, dali smo ciljeve doveli do kraja o tome možemo diskutovati, ja lično mislim da nismo i mislim da je vrijeme da ova Skupština redefiniše te ciljeve i ne samo to već mi smo došli kao skupština u jednu fazu gdje

ne znamo nakako dalje da se ponašamo. Mi moramo kao skupština zauzeti i izgraditi političke i druge stavove šta su nam daljni ciljevi. Mi ne možemo zahtijevati potpunu pravu državu a ne znati granice. Ja imam puno povjerenje i mislim da niko od poslanika to čak i ne spori, imamo puno povjerenje u našu pregovaračku ekipu, ali mi kao skupština moramo njima olakšati posao. Mi moramo dozvoliti da naši pregovarači taktiziraju da se ponašaju onako kako se ponašaju, ali da bi im olakšali taj posao mi kao skupština moramo biti radikalniji. Moramo tačno znati i definisati ono šta hoćemo, jedan od argumenata ispod koga zaista ne možemo i koji nam svijet mora uvažiti je 64% teritorije, to je privatni posjed našeg naroda, svi međunarodni faktori to moraju uvažiti. Mi imamo argumente i za više da budemo jasniji, jer to je postojeće stanje koje je zatečeno neposredno prije rata, ako se imalo uvažava istorijski faktor onda taj procenat može biti daleko veći. Mene takođe zabrinjava jedna sledeća situacija, odigralo se Goražde i ovdje ono što je rekao g. Buha postoji jedna dilema da li smo mi nešto sa Goraždom učinili ili nismo, odnosno da li su naše pozicije prije Goražda veće ili manje, mi gospodo ne smijemo, odnosno ja kao poslanik ne bi uzeo sebi za pravo da se vratim u Hercegovinu sa takvim jednim stavom mi ne smijemo dozvoljavati da ne vršimo analize takvih akcija kao što su bile Goražde pa da iz toga izvlačimo odgovarajuće pouke i da iznalazimo pravce našeg daljnjeg djelovanja. Ja vam mogu reći da je na Goraždu iskazano najveće herojstvo i patriotizam hercegovačkog korpusa i svih onih koji su učestvovali u toj akciji. Lično sa područja Hercegovine pošlo je daleko više ljudi na taj poziv nego što je trebalo. Taj moral, entuzijazam nije vjerovatno doživljen i opjevan u epskim pjesmama onakav kako su ti ljudi krenuli da izvrše taj borbeni zadatak koji je postavljen pred njih. Međutim, poslije ovog svega što se događa ja ne znam dokle će biti toga entuzijazma i takvog raspoloženja i ne smijemo dozvoljavati da iznevjeravamo naše borce Vojsku RS. Ja lično mislim da smo mi na Goraždu popustili i da MZ to koristi i da sada na red dolazi Brčko, ako mi popustimo na Brčkom ili ako prevaziđemo tu situaciju, hajde da kažem neki miroljubiv način, pojaviće se nešto treće. Jedinstven stav što se tiče Hercegovine i naroda koliko sam ja to mogao zapaziti ukoliko smo propustili šansu da ostvarimo ono za šta smo krenuli na Goražde, ja koliko znam ti ciljevi su bili desna strana Goražda i ovo poslije izlaganja g. Pejovića ne vođenje tolilo računa u tolikoj mjeri da se bar zadrži postojeće stanje i da se djelimično ostvari taj cilj onda imamo šansu da to sve popravimo sa situacijom na Brčkom. Dakle, jedinstven stav naš je da ne smijemo dozvoliti da se Brčko proglasi zaštićenom zonom da je to jednostavno presjecanje RS i da tu nikakva pogodba ne dolazi u obzir.

Ja bih takođe želio da mi sa ove skupštine ne odemo a da se ne zabavimo samim načinom i metodom rada naše Skupštine. Zaista ono što je g. Đurić u uvodu htio da kaže ja mislim da ne trebamo svoditi na to na pitanje rada da li nešto radi finansijska policija ili ne. Mi kao Skupština zasjedamo vrlo često, možda češće nego mnoge druge skupštine gdje nema rata, ali mi moramo vrijeme racionalno koristiti. Mi smo trebali sve zakone donositi u paketu i o njima puno ne diskutovati, a posvećivati se pravim problemima. Mi stalno ponavljamo a nikada da zauzmemo prave stavove da donesemo takve propise da ne dovodimo u situaciju da nam vojnik bude najlošije nagrađen. Nisućim se ne može opravdati da vojnik prima 20 dinara. Mi smo morali u Trebinju intervenisati, a koliko vidim u razgovoru sa poslanicima tako je bilo svugdje, to

jednostavno život nameće. Donijeli smo odluku da svim vojnicima trebinjske brigade damo dodatnih 30 dinara sa onim 20 koje će primiti od države, ali ako je tačno da većina opština može da podijeli negdje 30 negdje 20, onda nema nikakvog razloga da to država ne može uraditi i da ta boračka primanja moraju biti bar na nekom prosjeku Republike u ostalom mi smo i donijeli nekakve odluke kao Skupština koje se uopšte ne poštuju. Koliko ja znam da ne smije niko iz državnih organa primiti platu dok ne bude isplaćena vojsci. Međutim, šta se događa mi imamo situaciju da čistačice, nastavnici i svi oni koji rade u organima uprave itd. prime daleko veće plate nego što vojska prima. To se ne može objasniti, svi argumenti padaju u vodu kada se dođe među vojsku. Mi nismo u stanju da ispoštujemo vlastite odluke, mi se moramo više okrenuti tom unutrašnjem stanju ne da se zavaravamo donoseći nekakve zaključke i propise. Mi i sada imamo pretrpan dnevni red o donošenju nekakvih zakona. Gospodo to se uradi, donesu se ti zakoni, preporuče se Skupštini da se donesu u paketu i o tome se puno ne diskutuje. Mi ćemo dovesti do takvog stanja da ćemo razgraditi državu koju smo već stvorili, zato bi ja molio da o ovome svemu puno ne pametujemo, da mi izgradimo na skupštini za naše pregovarače neke minimume mimo kojih oni ne mogu ići koji će ih morati obavezivati, a to je tih nekakvih 64, da zatražimo nezavisnost odmah sada kao Skupština i da idemo radikalno prema MZ a sve sa argumentima na koje mi imamo pravo, pa neka naši pregovarači na osnovu talo postavljenih zahtjeva nešto i popust. Mi dolazimo u situaciju da će MZ, takođe je meni ostalo nedefinisano hoće li nama ili neće nacrtati granice, gospodo ja mislim da ne postoji šansa da se ponovi Berlin, nismo mi u ovom trenutku značajni da bi to bio Berlinski kongres, ali isto što je rekao Alija da neće dati tapiju nama bilo kada na toliku teritoriju, isto tako i mi treba da istaknemo svoje zahtjeve pred tom MZ, naših zahtjeva sada nema, mi njih moramo, trebali smo i dosada ih formulisati i jasno predložiti MZ. Ne smijemo ništa potpisati, ja tanode nisam shvatio i ne bi želio da se manipuliše da je Vens-Ovenov plan ili bilo šta da smo prihvatili, to jednostavno ja ne bi želio da se tako tumači. Mi smo kao poslanici u par navrata upozoravali da ne smijemo ništa potpisati za ono zašto bi se mogla zakačiti MZ, ako posmatramo kako se ponašaju UZ i sve te velike sile oni ipak da bi ostvarili to što žele, sve moraju progurati kroz UN i tek tada to izvršavaju i tako će se po mom ubjeđenju ponašati i dalje, jer ih na to prisiljavaju norm međunarodnog prava, s toga mi moramo voditi računa šta potpisujemo i da sebe ne dovodimo u situaciju da nešto potpišemo, a moglo bi nas koštati.

Gospodin BIJELIĆ:

Vaše preosveštenstvo, gospodine predsjedniče, gospodo potpredsjednici, drage kolege poslanici. Ja sam danas došao u ovaj grad da prvenstveno pozdravim ovu ogromnu simboliku i razlog održavanja skupštine na ovom mestu. Nije mi uopšte namera da podgrejavam atmosferu pogotovo poslije ovog predsjednikovog mahanja maslinovom grančicom, svjestan sam da to nije preporučivo. Međutim iako mi Krajišnici imamo običaj da zaključimo kako ovaj dio RS ima naročitog dara za biznis i trgovinu, ja sam došao ovdje da kažem ispred mojih Kozarčana da oko Brčkog pogodbe nema, Brčko može biti samo srpsko. S tim u vezi mislim da bi se dalo

nadugačko i naširoko polemisati sa nekim predsednikovim konstatacijama, kao npr. da su se pomirili muslimani i Hrvati, kao npr. da Brčko nikada nije bilo srpski grad itd. Predsedniče to su sve ovako dubiozne, u najmanju ruku, konstatacije nećemo se raspravljavati sada u tome, ja shvatam šta je prvenstveni cilj, mir uz što veći procenat teritorije. Moram još jednom da se osvrnem na vaše izlaganje i da kažem da mi je ono dalo jedan šlagvort u onom delu koji se odnosi na Klintona i nekakve javne ličnosti u Srbiji, moram da primetim nakon ove trogodišnje havarije srpskog naroda, konačno jednu sličnost između Amerike i Srbije, naime obe prve ličnosti imaju problema sa socijalizmom i ženama.

Ukoliko se desi nešto što se zove enklava, nešto što se zove zaštićena zona bezbednosti uz neke posmatrače koji imaju sasvim neko drugo ime, koje naši generali drugačije zovu u svom rečniku koji uopšte nije politički eufemističan, ja moram da mažem da ću celog svog života da se stidim što sam sedeo ovdje i biće me sramota ovog nerođenog i poginulog deteta, ukolino je to istina. Verujte sve ove žrtve koje je g. Brđanin pomenuo, nezgodno je, neukusno i pomalo nemoralno bacati se brojkama, ja ne posjedujem taj podatak statistični čini mi se da će biti na nemi način minormne u odnosu na ova dva nevina i bezazlena života ispaljena iz razloga, što smo mi odabrali da pokažemo svetu da je ovo naš grad. Ukoliko sada ustuknemo i ne ostanemo dostojni, jer kao što rekoh pre dva tri sada u jednom društvu, stvarno smo doterali cara do duvara, ili mi ili oni. Meni je sve ovo izvanredno ova preporuma predsjednika i ovaj rutinski izveštaj g. Buhe, ja sam to čini mi se apsolvirao, u ovim satima moram da napravim jednu digresiju i da dam isto i ja, problem je koliko se lvalitetno nešto uopšte sada može apsolvirati u ovim satima, pogotovo kada se donosi takva neka odluka, ne znam iz kojih razloga, ali neka je meni ne smeta. Prošli put Klub je bio uz prisustvo članova SDS, čuli smo malte ne da je to neophodno za svako buduće vreme, evo večeras idemo bez Klubu, bez Glavnog odbora. Jesmo li u stisci sa vremenom, kako možemo biti u stisci sa vremenom kada moramo donijeti kapitalnu odluku od egzistencijalnog značaja za cijelu Republiku i za naciju.

Čini mi se, a neka mi drugi ne zamere koji tako ne osećaju, čini mi se da smo pomalo zamorena i istrošena skupština, ne znam možda dolaze oni sudnji momenti kada moramo da donesemo još važnije i sudbonosnije odluke, a zato se plašim ovo nije presjedniče nikakav patetični i moralni gest, ali ja molim za maksimum iskrenosti prema ovim narodnim predstavnicima ovdje. Ja sam primetio da vi kao čestit čovek sa crnogorskog kamena gledate u Beograd i u Petrovgrad, vjerujte da ove dve tri godine da mi tamo malo šta možemo vidjeti. Mi moramo da redefinišemo svoje odnose sa maticom, bez radikalizma ikakvog ovdje nema nikakvog ekstremizma, jednostavno ja moram da se osvrnem na okolnost da tu našu maticu predstavlja jedna čovjek na način koji nije svojstven demokratskim principima. On rezultatima svojih razgovora sa svim tim moćnicima i međunarodnim lihvarima nikome ne polaže račune, s druge strane vrši pritisak permanentan ovde na nas da mi trgujemo svojim ognjištima, mi na tako ne možemo nikada pristati. Mene se ne tiče što to istorija neće oprostiti ličnosti Slobodana Miloševića, mene se tiče kamo ja da imam moralno pravo da raspolazem sudbinom svog naroda, zbog toga što me jedan pojedinac specifičnih političkih uvjerenja u neku vrstu političkih ambisa, ja se nikada sa tim neću pomiriti, i

moram vam reći da često pozivanje na Srbiju kao na pojam, za mene nije Srbija to je za mene ličnost i oličenje jedne partije, tamo ima drugih zdravih snaga sa kojima bi se moglo naći mesta. Ja neću da duljim, no hoću da kažem nikada neću zaboraviti unezverena lina 11.aprila ujutro mojih sugrađana u Dubici kada su ovi zločinci istresli ono nešto smrtonosnog tereta na Goražde, znate jedan šofer me pitao šta treba da činimo, da li da idemo preko mosta u RSK da ubijamo one UNPROFOR-ce one crnce nemam pojma u kojoj su misiji i sa koje grane afričke su došli. Moram da vam kažem da postoje neki pragovi upravo što ste vi govorili sa Akašijem, ali ja moram da se osvrnem i na Ajdida, na Somaliju ne želeći nikakvu eskalaciju govora, oni su nas dva puta pljusnuli u kratkom vremenskom periodu, ja znam na neki način istoriju nastanka američke nacije, slično kao Australije na brodovima prostitutke, avanturisti, ljubav prema pokeru itd. beleg malo psihologije itd. previše je to jednostavno da nam to pocjenjuje i u kolektivnom smislu zamara naciju, šta sa one 74 granate ovamo od kordijskog bataljona, a šta smo mi učinili i kakva je naša služba, sve priče sa pola miliona maraka itd. ali činjenica je da se oni u kratkom vremenskom periodu nedvosmisleno svrstavaju na stranu naši neprijatelja, dakle oni nas biju a mi se njima izvinjavamo. Molim vas predsjedniče nemojte da ovo bude shvaćeno kao podgrijavanje atmosfere za neke radikalne postupke.

Ja ne znam kako je ova tačka definisana oko Brčkog, primetio sam da nekolicina kolega govori o unutrašnjoj politici, neki o vanjskoj, pa molim vas to do sada nikada nije bilo. Ja sam mislio da ćemo se mi ovdje sastati da vijećamo o ovom problemu samo Brčko. Samo jedna stvar kao poruka Brčko je naše i ono mora ostati naše. Ko nama garantuje kada mi potpišemo tih 49% da ti zelenaši neće doći da nas krešu na 35%. Ja sam jednu interesantnu opasku jednog američkog diplomatom pre godinu dve čitao, neko ga je pitao on je odgovorio, znate šta će biti rezultat svega ovoga, rezultat u krajnjoj konsekvenci u nekoj budućoj istorijskoj perspektivi biće da Srba neće biti ni na prostoru BiH ni na prostoru Hrvatske, to je vjerovatno čovjek koji je u vrtlozima politike itd. Hoću da kažem ako smo mi rekli da onih 33% povlačimo, mi večeras od vas prvi put čujemo da je to sada 49%, ja se plašim i ako nekada ovaj dom ovlasti vas da vi stavite paraf na tih 49% ispašćemo ovako jednostavno naivni, vojnički, ratni pobednici a učenjeni ponovo i opet neko će ispričati od tih beskrupoloznih čuli smo i od g. Buhe oni nastupaju a ne zna se ko je šef i ko je šta. Znači jedno permanentno zamajavanje. Ja vas najiskrenije pitam, i molim vas moramo jedanput da nađemo, to je postalo očito i to se priča po svim kuloarima MZ Slobodan Milošević je u javnoj upotrebi pred mikrofonom sa jednim riječnimo a u diplomatskim u četiri ona to je jedan defanzivni politički zečić koji prodaje sve nacionalne interese. Samo da kažem srpski borac zna da misli i ume da misli i nemojmo se da igramo oko Brčkog. Toliko i hvala.

PREDSJEDAVAJUĆI :

Mislim da bi trebali da usmjeravamo diskusiju prema cilju, ovo je g. Bjelić dobro rekao. Mi moramo donijeti neku odluku šta je suština današnjeg sastanka i tačke dnevnog reda. Ako dozvolite ja bi htio da suzimo prema jednom cilju i da predložim sledeće kao nekakve

potencijalne zaključke. Mislim da bi trebalo zadužiti Ministarstvo insotranih poslova RS da u ime Republike Srpske uputi protest i upozorenje za napad od strane muslimanskih oružanih snaga na grad Brčko kojom prilikom napadnuto državopolitičko rukovodstvo RS i RSK i Narodna skupština kojom prilikom je poginula trudna žena Isailović Svjetlana i njena kćerka Božana, njen svekar Božo gdje teže ranjeno pet i lakše pet građana Brčkog.

Drugi zaključak, ja samo predlažem, da Narodna skupština RS na današnjem zasjedanju proglašava Posavinu kao koridor koji povezuje zapadni i istočni dio naroda srpskog uključujući pitanje sankcija, ja namjerno govorim koridor zbog toga što je koridor područje koje povezuje dvije cjeline i ne može se smanjivati, to je samo malo usko područje koje se ne može smanjivati i zbog toga se naziva koridor i koridor je potreban da bi dvije cjeline ostale zajedno. Koridor bi bilo dobro eksploatisati, radi toga što je on i onako uzak, koridor moramo svakako imati, ovo je usko područje koje je neophodno da bi se povezali zapadni i istočni dijelovi, pošto je usko i nama treba i ne može o njemu biti pogodbe. Zato mislim da to nije loše koristiti iako je to za diskusiju.

Mislim da treba osporiti zbog pretenzija na cijelo područje bivše BiH, pravo muslimanima i Hrvatima u bivšoj BiH da za svoju federaciju zadrže naziv BiH.

5. Da se odbaci ponuda više ponuđača u svim kombinacijama uključujući i princip kvaliteta i kvantiteta da muslimani dobiju 51% teritorije BiH, jer se time pravo da imaju nadpolovično vlasništvo nad BiH, znači da uzmu sav kvalitet mi bi trebali reći ne damo da imaju 51%, jer izgleda da im je to bitno, ja molim da pravnici to prokomentarišu, da ne kažu mi sada imamo 51% kao nekakvo dioničarsko vlasništvo i imamo pravo na BiH. Ovo je prilog nekim značajnim odlukama koje bi trebalo donijeti i molim da se dopunjava i da to bude neki vid deklaracije ne znam kako će se zvati koji bi proistekao kao neki vid istorijske odluke sa ovog zasjedanja Skupštine.

(Polemika s mjesta)

Gospodin KARADŽIĆ:

Ljudi, ja mislim da mi pobeđujemo, nismo još pobjedili dok se sve ne završi. Prisetimo se gdje smo bili prije dvije godine, prije godinu dana, nije dolazilo u obzir da se Bosna cijepa, mi smo išli na Skupštinu na Đurđevdan i odlučili se za referendum, tada je kompletna MZ bila protiv podjele Bosne, za očuvanje integriteta i cjelovitost koja bi trebala malo da se centralizuje. Mi smo čitavu MZ natjerali da to proguta da će Bosna biti podijeljena na dvoje ili troje nama nije bitno i da ćemo mi imati državu. Sada smo došli do tačke da se pita kolika će biti, nama je savjetovano nemojte da kažete nećete nikakve odnose sa njima, da bismo izvukli više nama je otvoreno rečeno ukoliko vi hoćete nezavisnost morate dati nešto teritorije, mi onda kažemo nećemo nikakvu federaciju ni konfederaciju, ali da li ćemo u neke odnose sa njima videćemo nakon, primirje, razgraničenje i onda ćemo razgovarati da li ćemo u neke odnose stupiti sa njima. Mi

nismo nigdje ni u jednoj važnoj stvari popustili, nije uvijek istina ono što mi kažemo javno, pa ni oko tog danskog bataljona. To je objektivizirano i bitno je drugačije.

Imamo primjere izvanrednog odnosa sa UNPROFOR-om gdje su naši oficiri imali dovoljno strpljenja i mudrosti pa im ti strani oficiri jedu iz ruke, imamo odnos UNPROFOR-a u Srebrenici, gdje im zatrpavaju rovove, tjeraju ih dalje od nas, kukaju na njih sada su tamo Holandani, imamo primjere gdje se njihovi oficiri dive našim oficirima, ali imamo primjere budalaština možemo zbog pet šerpi ne može stani nema na spisku pet šerpi stani i pet dana stoji konvoj. Nije taj UNPROFOR do te mjere protiv nas, naravno oni špijuniraju, ali špijunira i CK i svaka međunarodna organizacija špijunira, ali šta im je to špijuniranje donijelo našu pobjedu, bitno je da mi ne zamijenimo glavno za sporedno, glavno je državu i sada je glavno da bude što veća i ja vas molim da se na to usmjerimo, država je tu ukoliko ne daj Bože ne zaglavimo u teške vojničke poraze. Sada moramo da vodimo računa da ona bude što veća. Mislím da bi bilo dobro da razmislimo i o tome, može da nađemo Jermeniju, Sjevernu Koreju, Bjelorusiju da nas priznaju, kada bi nas te države priznale to bi bilo gotovo, treba samo jedna država, imaš teritoriju narod efikasnu vlast i priznavanje bar jedne države i ti imaš državu kada bi to moglo da se uradi, ali mi smo pred vratima i mislim sve što je Slobo govorio može da se prihvati osim jednoga da smo mi do sada nešto propustili, ništa nismo propustili. Mi njih vodimo na naš cilj. Mi prividno prihvatamo ovo i ono, ali stalni nam je cilj svoja država i idemo pravo. Tačno je sa Rusijom što ste rekli, sa Srbijom bez Srbije ne bi bilo ništa, nemamo mi te resurse i ne bi mogli da ratujemo, a da ima nesporazuma ima, oni se vidi. Glavni prvi i veliki nesporazum bio je Vens-Ovenov plan i to je bilo ozbiljno i to nije bila igra nikakva, bolje što narod misli da je bila igra. Ali to je bilo jednostavno razilaženje, ja sam jednom izašao i rekao plan je katastrofalan, pošto sam ga parafirao dužan sam da vam ga preporučim oficijelno, a znate šta smo govorili na Klubu poslanika i znate kako smo na mraju izašli iz toga. Kada su me pitali gosti iz Srbije što ne izađeš da govoriš, o čemu, da ih ubjeđuješ da prihvate, pa nisam ja ubijeđen, ja nisam ubijeđen i ne mogu da im govorim da prihvate, ja sam jednom izašao i govori i jesam li još ijednom izašao na toj Skupštini da govorim. Mi smo dobro odigrali pozvali se na referendum, pozvaćemo se vjerovatno i sada samo ga ne smijemo pominjati prije vremena, u ključnom trenutku reći referendum, pa ćemo možda pomoću referenduma tačno naznačiti koja su naša granična mjesta sve to stoji negdje u malom mozgu. Za sada mi mora da budemo na nivou lukavstva naših protivnika, da se nikada više ne desi da kažu nema podjele Bosne, Bosna mora ostati jedno, to to smo ja se nadam prevazišli. Sada je pitanje 51-49% što kaže g. Krajišnik to je vjerovatno sa pravnog stanovišta može nešto da znači, pogotovo ako bi ostala neka opna oko nas. 54% kada bi mi imali po prvom Oven-Stoltenbergovom planu ja bi ovdje svim silam iz petnih žila vama preporučivao da to prihvatimo, jer sa 49% ovih kada bi dobili Posavinu to je već 51%, kada bi malo korigovali u predjelu Martinbroda to bi bilo 51,5% prema Hercegovini 52% i kada bi enklave ukinuli to bi bilo 54%, sa 54% mi bi trebali da budemo srećni, prst u uho i da pjevamo, jer smo mi odlučili šta ćemo uzeti. Drina je rijeka 21 vijeka, Drina će moći da napaja Beograd i ne znama 24 centrale na Drini bi mogle biti, ako mi nismo zadovoljni sa time nas bi Bog prokleo, znači ako se izborimo za 54% ja ću ovdje doći i svim silama s vama se ubjeđivati da to

prihvatimo. Mi smo po prvi put u dolinama a Turci u planinama, sve je obrnuto nego što je bilo do sada, i ako mi ne osjetimo da završimo u jednom trenutku mi ćemo loše uraditi, a do sada nismo pogriješili nigdje vodimo ih tačno na svoj cilj. Muslimani Boga mole da se nešto desi da se to pobrka i ja vas molim da idemo u tom pravcu da vidmo šta da radimo da ostanemo za stolom, da nam se ne desi diktat, da ne učinimo nešto ružno i loše što će Rusiji dati opravdanje pred njenim narodom da nam okrene leđa ili Srbiji da nam okrene leđa ili da prisilimo Srbiju da nas neće više da pomaže ili da imamo još lošije odnose itd. Sve su to stvari, ovo je finiš, po mom osećanju i većine ovo može biti finiš, samo se postavlja pitanje da li će u Americi prevagnuti oni koji hoće dugi rat ovdje i velini rat, ako ne prevagnu oni mi idemo u pravcu mira i trebali bi da znamo šta nam je interes. Po mom trebalo bi da se zaključi primirje, prekid neprijateljstva sa izvjesnim razdvajanjem snaga. Meni su generali rekli po međunarodnim pravima ako smo mi negdje topografski ili hidrografski dobro postavljeni mi se ne pomjeramo nego se oni pomjeraju, vjerovatno će tražiti 500 metara ili kilometar tamo i ovamo da se oni umetnu, to su zelene linije, muslimane groznica hvata od toga, niko od ovih stranaca ne zna zašto su oni to prihvatili, ucjenili su ih nečim da oni prihvate, oni misle da je to kiperizacija i da to može ostati decenijama, zato Turci traže da odmah počnu politički pregovori, da to traje sveta 3-4 mjeseca, poslednja vijest je 6 mjeseci da ih uvuku u zimu da se ne bi ratovalo i da se zato vrijeme napravi političko rješenje da ne bi ostalo godinama da Srbima ostane 70% teritorije isto tako MZ traži da se sankcije ne skidaju jer Srbi neće htjeti da potpišu konačno rješenje i ostade im 70%, i ostade nam hronično stanje ni rata ni mira stalne čarke itd. situacije bile a mi dobijamo to više nije 54% mi dobijamo, pa to nije više sa 52% pa da je srpsko nego je to 100% srpsko, naš idealni dio u BiH, to pravnici znaju kada se idealno vlasništvo pretvara u realno mi svoj dio pretvaramo u realni i dobijamo mnogo više nego što smo imali, a ne smijem da vam kažem koliko smo po katastru imali. Imamo 64% i tako treba da ostane. Sve ja razumijem, ali sjetite se koliko smo se borili da se bar prizna to da se u toj konfederaciji priznaju tri dijela i to je g. Krajišnik 18.marta izvukao svojim lukavstvom, po prvi put nismo htjeli da razgovaramo dok muslimani nisu prihvatili da će biti na tri dijela i da će osnovica biti nacionalna i kada smo to uspjeli da to izvučemo od tada se pozivamo na to. Hvala lijepo.

Gospođa BILJANA PLAVŠIĆ:

Ja samo dvije napomene, nemam namjeru da diskutujem. Htjela bi samo ovo da kažem, da bi mi trebali ovo pristupanje novoj konferenciji svakako trebali usloviti sa skidanjem sankcija, mi to moramo obaviti tu u startu, a ne kada počnu razgovor o procentima i da nam se onda sankcije pojave pa onda za dva procenta tri itd. i onda će se vrlo energično i Srbija uključiti i vršiće pritisak onaj standardni i vjerovatno još pojačani i znamo šta nas onda čeka. Ja mislim da bi to trebalo sada uraditi.

Što se tiče mape, naravno da ne možemo govoriti o tom procentu i da pustimo to, možda će se to malko i ohladiti tih 49-51%. Ja mislim ono što možemo da uradimo da definišemo na toj našoj teritoriji koji su to punktovi sa ekonomskog stanovišta i sa vojno-strateškog stanovišta za nas najvažniji i da od toga ne odstupamo. Naravno kada na mapi odredimo te punktove onda će

sigurno da se uključi onaj mehanizam na koji način ti punktovi trebaju da budu povezani i to možemo da razradimo, a zasada da ne govorimo o procentima i kada dođe na kraju, ako bude to tako rigorozno postavljeni ti procenti onda ćemo nastojati da ono što smo ucrtali kao naše vitalne interese na mapi ne oštetimo davanjem procenata. Evo mislim da bi to bilo nešto konkretnije što bi se moglo raditi.

PREDSJEDAVAJUĆI gospodin MILANOVIĆ:

Slobodan pita šta raspravljamo pa da znate da je još uvijek aktuelna unutrašnja politika RS, da vam kažemo da je do sada 24 prijavljenih diskutovalo tačno 12, da računamo ovo što damo predsjedniku Republike i potpredsjednicima i tako da povremeno upadnu sa ovim kraćim obrazloženjima, dakle tek smo na pola rasprave ove tačke.

Gospodin BUHA:

Ja sam tražio riječ da bi replicirao. Bilo je apostrofirano nekoliko stavova iz onoga što sam ja kazao pa bi htio onako taksativno da idem od jednog do drugog.

U vezi sa Goraždem, ja sam rekao da je ocjena međunarodne i naše političke javnosti da tako kažem bar dvosmislena, ima i negativnih i pozitivnih poena, ali u rezultatu akcija oko Goražda je bila ipak pozitivna i nije mi palo na pamet da se ogriješim i od hrabrost, a pogotovo ne od žrtve u okolini Goražda.

Što se tiče koridora, mi smo čini mi se u više navrata kazali da nikakva rezolucija SB sa naše strane neće biti poštovana u smislu stvaranja zaštitne zone, mi znamo šta bi to značilo i da to ne bi bilo prvi put da neko ne poštuje rezulocije Savjeta bezbjednosti, da malo relativiziramo što može na prvi pogled izgledati dosta tvrda formulacija.

U vezi sa procentima, meni se čini oko toga se mora cijela stvar vrtjeti, hteli mi to ili ne. Ja ću vam sada kazati što nam je u jednom trenutku iskrenosti, a možda je htio i da nam sugerise rekao Čurkin, bili smo predsjednik Krajišnin i ja u Moskvi ako ostanete u federaciji, poručio je turski ambasador, a ja mislim da on nije slučajno izabran možete imati više od čak i do 64%, a ako budete u uniji sa federacijom onda dolaze u obzir ovi procenti sa 51% i 49%, ako hoćete nezavisnost onda još manje. To su tvrda fakta u odnosu snaga, a mi moramo računati sa odnosom snaga jer mi nismo sami na svijetu i ne zavisi konačni ishod od onoga što mi želimo i nezavisi od onoga na žalost što smo krvlju zalili. Sila Boga ne moli i mi se sa tom silom moramo suočiti.

U igri su ova dva procenta, ja ću podsjetiti da u Oven-Stoltenbergovom planu imamo onih 46% ili možda koma nešto posto, naša je Skupština bila dala saglasnost na te procenat, 46% za muslimane i Hrvate, to je fakat na koji će se oni pozivati, mislim ovi koji odlučuju i pregovarači i

ja se molim Bogu da se oni pozovu na to, ako bismo mi uknjižili ovaj procenat uz malo povoljniji raspored teritorija od onoga kako je bio nacrtan od ovog plana ja bih to mirne duše prihvatio i potpisao. Međutim, oni idu na ovaj drugi procenat o kome je bilo govora a ništa nije potpisano, o kome je bilo govora oko ove Francusko-njemačke inicijative, tu sada mi idemo sa silom argumenata, stvarno ih imamo koliko god hoćete u vezi sa stanovništvom, do procenata u vezi sa vlasništvo, pa sa kvalitetom, istorijskih kriterija, funkcionalnosti određene državne teritorije i sl. Svega mi toga imamo toga u glavi mogli bismo pričati do sutra.

Međutim, oni se prihvate tog procenta, sada mi idemo sa dva naša argumenta da rušimo ovo kao nešto što je neprekosnoveno i što je nešto o čemu ne bi trebalo uopšte raspravljati nego prihvatiti ili dobiti. Prvi je naš argument ovaj prethodni procenat koji je predlog EZ, pa mi kažemo gospodo vi ste držeći se po vama, ili po vašem kriterijima predložili ovaj procenat i nemojte nas dalje tjerati. Drugi je da se stvar vrati na početak i da se svi uključe ovi kriteriji koje sam nabrojao i da se vidi raspored bogatstava, ja ovo sve pričam što imam utisak da ćemo se mi morati vrtjeti u ovom rasponu između 46 i 51% za federaciju i da se mi, to je moj apel i moja poruka, da se mi malo suočimo sa ovim stanjem stvari ako ne želimo da nam se dogode gore stvari. Gora stvar od toga bi bila naravno intervencija MZ i mislim produžetak rata. Mi ćemo dakle morati vraćati neke teritorije, bez obzira i nažalost iako su te teritorije krvlju zalivene i moraćemo izaći pred naš narod da to kažemo. Recimo postoji jedno ratoborno raspoloženje u našem narodu, vjerovatno da imamo i pokriće što se tiče naše vojske za tako raspoloženje i poslednja koncepcija toga raspoloženja je od ranije moglo se čuti na skupštinama, zašto mi ne uzmemo čitavu teritoriju, ako bismo mi mogli to vojnički uraditi i ako bi MZ zažmurila na takav cilj, ja mislim da bi to bio naš poraz. Osnovni i strateški naš cilj bi bio razdvajanje. Ako bismo mi sutra uzeli sve imali bismo muslimane ponovo u svome zagrljaju, došla bi međunarodna zajednica pa to sve konstatovala i naravno drugi korak i organizovanje slobodnih izbora pod kontrolom međunarodne zajednice koji bi se završili na našu štetu pa bi muslimani kao većina u koaliciji sa Hrvatima zasjele i nastavili tamo gdje su stali, nastavili sa svojom nezavisnom državom. Mi nikada ne smijemo smetnuti s uma onaj naš prvi strateški cilj, razdvajanje teritorijalno, državno i svako drugo sa muslimanima i Hrvatima i unutar toga manevrisati i gledati da izvučemo što je moguće više.

Gospodin BLAGOJEVIĆ STANKO:

Mislim da su svi umorni, kritično je vrijeme a nalazimo se i na kritičnom mjestu pa prema tome mislim da osećamo i da treba da kažemo i to što kažemo treba da bude konstruktivno. Ja mislim da iz ovog jritičnog treba da sledi jedan zaista zaokret u našem dosadašnjem radu. Jedan predlog koji ja mislim da bi trebalo da usvojim a to je da Sava treba da bude naša sjeverna granica. Naime, otkako je to praktično tako mi nemamo nikakvih incidenata niti velikih neprijateljstava sa Hrvatima, odnosno sa ovim muslimanima koji se tu nalaze u Orašju. To nam može biti jedan podatak pred međunarodnom zajednicom ako želi mi, onda neka daju Odžak, znamo šta se desilo

u II svjetskom ratu i u neposrednoj prošlosti na tim prostorima pogotovo što oni imaju preko Save dobru artiljerijsku podršku prema tome mogu na malom prostoru da manevrišu sa pješadijom.

Drugo, mi moramo reći međunarodnoj javnosti da su za Srbe seobe završene, naime pretjerali su Srbe preko Save ih Hrvatske, protjerali su ih preko Slovenije, ja znam na ovo područje čak iz Makedonije da su izbjegli, gdje više da bježimo. Oni su to uspjeli preko Save sada nastoje da uz pomoć NATO pakta to urade i preko Drine, međutim vidimo da je narod spjevao pjesmu da Drina može da teče i iznad Knina. Prema tome ja se slažem da ovo bude srpski koridor i potpuno se slažem sa tim terminom koridor, što znači jedno suženo mjesto a mi znamo šta to za nas znači i da bi obzirom na ciljeve i hrvata i muslimana koji žele sada ovo da presjeku a ako mi sada ovo zadržimo mi smo vjerovatno tako pretpostavljam slomili njihove glavne namjere tako da će u njihovom planiranju daljnjem morati mnogo toga da se procjeni.

Što se tiče međunarodnih pregovora, ja sam pesimista što se tiče svih pregovora u okviru EZ, prema tome tu treba da budemo vrlo oprezni i tu nećemo dobiti ono što želimo. Ja sam zato da se pregovori šire mnogo šire, dakle da uključimo Ruse, Japan, malo se pribojavam UN, ali nešto izvan Evrope, jer sa Evropom nećemo mnogo postići. Pošto je tačkom dnevnog reda aktuelna i unutrašnja politika mnogo je bilo riječi o tome ja bih samo zamolio naše akademike iz RS da utiču na Srpsku akademiju da napišemo jedan program i da znamo kako da radimo, svi tako u svijetu ozbiljni narodi rade pa zašto i mi to ne bi izdejstvovali.

Drugo mi se nikada nismo oslanjali na mišljenje Srpske skupštine, zašto se mi kao Skupština RS ne bi nekada oslonili i na Skupštinu srpsku, da vidimo šta poslanici u Srpskoj skupštini misle o našem položaju tako da isključimo individualne stavove funkcionera aktuelnih i budućih.

Što se tiče ovog procenta ja sam takođe, a i prije Skupštine smo raspravljali zašto baš nam nude 51%, da li je to kao u deoničarstvu ili ne to treba da razjasnimo i da svi znamo. Obzirom da moramo paralelno da radimo mnogo toga mislim da moramo u privredi da postignemo veće ciljeve, ja sam glasao za državna preduzeća, ali sam se sada zaista razočarao jer sam mislio da će to kao državno da funkcioniše mnogo bolje, međutim to je daleko gore i mogu vam reći da bi radnički savjeti bolje sačuvali ono što smo naslijedili. Ja mogu da pogrešim nisam ekonomista ali razmišljam i smatram da mnogi direktori nisu dozreli da budu državni direktori, ne osećaju jednostavno vreme, neki ne znaju, neki neće neki su videli svoje koristi neki misle kako će moći banke da otvore itd. Prema tome tu moramo paralelno da djelujemo pogotovo u poljoprivredi tu možemo dosta da uradimo u poljoprivredi i prehrambenoj industriji pa morate priznati da to nije mala stvar. Hvala.

Gospodin VJEŠTICA MIROSLAV:

Vaše preosveštenstvo, gospodine predsjedniče, poštovane kolege. Sobzirom da smo svi umorni, a vidim i nezadovoljstvo i gundanje ja ću nastojati stvarno biti konkretan, a hoću li biti kratak to ne znam. Pošto je bilo više dilema šta je na dnevnom redu ja ću početi na jedan uobičajan način da pročitam aktuelna unutrašnja i međunarodna situacija Republike Srpske. Tako formulisan dnevni red koji svako od nas može da tumači po svojim mogućnostima, međutim u toku rasprave počeli smo da se usmjeravamo i to je dobro jer bi se ovako mogli da raspinjemo, ja imam svoje tumačenje i reći ću kada je u pitanju međunarodna situacija i reći ću, a kada je u pitanju aktuelna unutrašnja mislio sam da je to tema za raspravu ukoliko bi eventualno došlo do nastavka rata, a ja mislim da će doći do nastavka rata na našim prostorima, kako da se spremimo za to sa željom da ostvarimo svoje ciljeve, a to kako da se spremimo podrazumijeva da se izvjestioci bolje sprema za ovaj dio rasprave počev od od Vlade i ministara, Glavnog štaba, Vrhovnog komadanta itd. s obzirom na situaciju koja je ovdje sada trenutno pred nama, jeste da smo mi pri kraju svoje države, međutim postavlja se pitanje jesmo li baš pri kraju svoje države i jesmo li, ili je ovo stvarno početak.

Ja sam lično nezadovoljan usmenom informacijom koja je data na Skupštini, obzirom da smatram da je takav trenutak da se trebalo ići pismeno informisanje i jednu detaljniju analizu i međunarodne situacije i unutrašnje situacije u RS, s obzirom na stvarnu situaciju u kojoj se trenutno nalazimo.

Ja se izvinjavam prof. Buhi ministru inostranih poslova na njega bih se teško mogao naljutiti, ali smatram ovo je moje lično mišljenje da se moralo ići sa pismenom detaljnom analizom na Skupštinu, pogotovo što mi ponekad dobijemo malo dopunskih informacija pa nam se kaže kod tog učešća UNPROFOR-a na strani muslimana nije to istina mi smo to malo naduvali, dobro mi znamo toliko da mi to malo i naduavamo, i treba da naduavamo, ali mi se ne smijemo na kašikicu informisati, mi moramo detaljno ova skupština biti informisana o celoj situaciji, mi smo toliko za ovo vreme politički sazreli da mi možemo i da znamo šta je istina, ali nemojmo da mi to nagađamo ja volim da to znam zajedno sa vama i kada dijelim svu situaciju sa svojim kolegama i sa ostalim subjektima i želim da su detaljno informisani.

Međunarodna je situacija, taj dio tačke dnevnog reda, se promjenila u odnosu na našu zadnju sjednicu Skupštine koju smo imali na Palama i kada smo mi usvojili ovu platformu. Mi znamo šta smo mi usvojili u toj platformi i šta u njoj stoji, ja sam shvatio u toku ove rasprave i da je naš predsjednik države dr Karadžić dao mogućnost o čemu isto moramo da razmislimo sada da se može desiti da Srbi, naša braća ja kada govorim o Srbiji mislim na našu braću i sestre i ne mislim nina kakvo rukovodstvo ja mislim na Srbe u Srbiji na srpski narod, može pokolebati i da se sada na nas izvrši pritisak, jer dozvolite i ja mislim isto da se vrši na nas pritisak i da se naša politika i rad ove skupštine usmjerava od tog rukovodstva a ne od srpskog naroda, pa da nam se sada jednostavno kaže, pošto smo mi u ovoj platformi koju smo mi usvojili bili energični i rekli da nema pregovora i nastavka razgovora ako se prethodno sankcije prema srpskom narodu ne ukinu, pa smo onda rekli kada se stenku uslovi za nastavak pregovora, a to je onda kada znači, međunarodna zajednica ukine sankcije prema Srbiji a onda znamo šta će se dešavati. Ja bih sada

želio da znam gospodine predsjedniče da i vi nama to kažete, hoće li se desiti to da će se Srbija povući da ne kažem pa nam narediti već naložiti da mi idemo na međunarodne pregovore, da se ne zakivamo sa tom odredbom kojom smo mi rekli da to mora biti ukidanje sankcija pa ćemo mi tada tek da pregovaramo. To kažem zbog toga da u buduću ne pravimo takve greške, mi stvarno sebe dovodimo u takvu jednu tešku situaciju, počinjemo da budemo neozbiljni, labavi, mekani pištemo jedno pa onda odustajemo oni to koriste postavljaju ultimatumu dovodimo se u užasnu situaciju, ako će nam se desiti to, da će nam se naložiti da idemo na pregovore, da ranija naša odluka ne pije vodu, nema ništa od sankcija, sankcije će i dalje biti iako smo mi svjesni toga onda da mi stvarno to odlučimo i ja bi u tom smislu dajem svoj konkretni predlog. Ja sam lično, s obzirom na upozorenje koje ste dali možda i opasno za nas, ali nemoramo mi to uslovljavati, da idemo na razgovore ali pod onim uslovima o kojima smo se dogovarali na Palama mi moramo biti u toku, mi moramo razgovarati i sve da radimo ono što smo i do sada radili i da idemo ka svome cilju, ništa mi njima nećemo tvrdo obećati, ništa mi tvrdo potpisivati ali moramo biti aktivni pa da onda kažemo da idemo na pregovore sa ovim uslovima koje smo rekli u onoj platformi da je ne mijenjamo, ali da u tome istrajemo ako tako stvarno odlučimo nema više povratka, a to je zaključenje mira i zamrzavanje svih vojnih aktivnosti bez prejudiciranja teritorijalnih rješenja ili karaktera budućih međudržavnih veza između tri države, ali da je to uslov, jer očito je da i ovaj naš predlog se ne uvažava. Mi smo bili i sa ovim našim predlogom, ja sam ga tako shvatio, da se trenutno obustave sva dejstva na cijeloj teritoriji RS pod ovim uslovima, međutim očito je da se to ne prihvata pa se onda ide na Goražde pa ste vidjeli šta se desilo na Goraždu. Sada nam tempiraju Brčko, pa će onda nešto drugo itd. Znači uslov idemo na pregovore, uslov za te pregovore da se protivna strana natjera da mora da prestane sa ratnim dejstvima, da nakon toga ukoliko se taj uslov ispuni da se dešava ono što smo u ovoj platformi rekli ja to neću više da čitam, sve što smo rekli i pregovori neka idu dalje kada je u pitanju državno razgraničenje, Hrvati i muslimani neka se sami između sebe razgraničavaju i dogovaraju i to nas ne interesuje, to je što se tiče ove situacije i pregovora.

Što se tiče Brčkog mislim da je došlo vrijeme, s obzirom da smo do sada pravili greške po mom mišljenju sve ultimatumu koji su nam dati mi smo se pred njima povukli, počev od Sarajeva, aerodroma u Tuzli, Goražda, ako se desi ovo što planiraju a to je da Brčko proglase za zaštićenom zonom, pa nam onda naredi da 10 km od centra ili 20 od centra povuče teško naoružanje itd. i kada bi oni donijeli takvu rezoluciju, konačno hoću da kažem da je došlo konačno vrijeme da sa ultimatumima prekinemo nikako ih više prihvatiti ne smijemo iako ja pretpostavljam da će oni donijeti tu rezoluciju, da će oni nama narediti da mi povučemo teško naoružanje i mi ne smijemo to konačno ovdje da usvojimo i da to objavimo i rad ove Skupštine bi trebao biti javan a ne tajan da kažemo da taj ultimatum nećemo prihvatiti, javno ovdje da se to snimalo i prenosili međunarodni centri i svi taj dio donosimo takvu odluku na Skupštini bez obzira donese li Savjet bezbjednosti takvu rezoluciju mi idemo, to je granica ispod koje mi nemožemo ići, znamo šta bi se desilo i svako od nas zna šta bi se desilo kada bi se takva rezolucija donijela i kada bi je mi prihvatili i kada bi nam prekinuli koridor itd. Inače ako kleknemo na ovom ultimatumu vjerujte mi da ćemo dobiti zadnji ultimatum, a to je nacrtać nam

karte, reći će nam koliko teritorije dobijamo, šta dobijamo staviti pred nas potpišite i to će biti naš kraj.

Treba da razmislimo o svim budućim ultimatumima, više ni jedan ne smijemo prihvatiti ni od Brčkog ni od mapa koje će nam sigurno nacrtati, ovaj procenat 49/51% to je da nas pripreme na to da će nas ultimatumom na to natjerati, on nas već pripremaju, a mi moramo biti svjesni da oni nas na to pripremaju idu okolo slušamo to od Beograda idu ne znam ni kuda i već su nam uvukli u uši i oni nama već to spremaju i mi moramo već sada preinuti taj ultimatum, sada je vrijeme inače ako ga sada ne prekinemo nemamo se radičega sastajati.

Kod sukcesije države itd. i podjele u tri zna se ko ima 51% ko ima 49% kakve su posledice pravne i sve ostale, mi na to ne smijemo pristati. Ja se ne bih složio sa razmišljanjem našeg ministra inostranih poslova, mi se tada jesmo odlučili, ali smo samo donijeli političku odluku, ali da je ja tako nazovem da ima posledice da smo dali 33,3% Turcima a 17% Hrvatima, mi smo više govorili na toj Skupštini vi ste nas tako ubjeđivali na Skupštini, ja se izvinjavam što ovako govorim ja sam i tada glaso protiv, da je to politička odluka zbog toga što znamo da Turci neće prihvatiti pa da sav teret gurnemo na njih i da mi ispadnemo pametni iako postavlja se pitanje jesmo li bili pametni, nismo mi to tada odlučili. Ja ne bih sada u ovom momentu uopšte raspravljao u procentima i ja vas molim da u buduće više nikada ne raspravljamo o procentima. Faktično stanje koje imamo na terenu o tome ćemo razgovarati, a hoćemo li popuštati u tom faktičnom stanju ovdje ćemo sjedati i dogovarati se i šta je to što bi mi mogli od tog faktičnog stanja mogli da ustupamo i pod kojim uslovima i na koji način itd. Ja tu završavam i biće mi drago ako sam šta pridonio ovoj Skupštini da lakše odluči.

Drugi dio ova unutrašnja situacija ukoliko procijenimo a dužni smo da procijenimo, ja sam već rekao da ovaj rat neće stati i da se neće na ovom završiti, ja sam u više navrata, ja se izvinjavam još ću malo biti dosadan na tu temu, rekao sam da će se ovaj rat nastaviti. Mi se moramo za nastavak rata spremati, ja sam ranije na skupštinama predlagao na koji način da se spremimo, predlagao sam na koji način treba izvršiti mobilizaciju svih materijanih dobara koje RS posjeduje i da se distribuiše i koristi itd. U zadnjim izvještajima Skupštine takav moj predlog nije prihvaćen ja sam opet dužan da opet kada bude unutrašnja situacija da preporučim, odnosno predložim da se ponovo o tom mom predlogu razmislim, s obzirom da ćemo vidjeti kako će se situacija odvijati, pa ako budemo prisiljeni da budemo spremni da svakog momenta da pređemo na takav način rada, života i organizacije u našoj državi u ratnom stanju u ratnoj situaciji kada ćemo biti prisiljeni da se drugačije ponašamo i da ne budemo ovako komotni kao što smo komotni u državnim organima, da ne kažem sada i u Skupštini i Vladi i opštinama i u vojsci i policiji ne bismo smjeli tako da živimo radimo i da se ponašamo to je znači ponovo moj predlog na ovu temu da se razmisli ukoliko se situacija bude pogoršavala od Savjeta bezbjednosti i o svemu što smo razgovarali da se proglasi ratno stanje i da se pripremimo za ono što se moramo pripremiti. Nikada nećemo dozvoliti ni pod kojim uslovima da se ova sprska veza koja spaja RSK i RS sa Srbijom prekine onda smo mi završili svoj posao itd.

Ja molim još jednom da g. predsjednik i Vrhovni komadant i da je u njegovoj nadležnosti da predloži uvođenje ratnog stanja i da najozbiljnije razmisli s jednim jedinim ciljem, nemojte misliti da sam ja toliko ratoboran ja bih volio da se sutra prekine rat jer nam ga je dovde došlo, ali međutim moramo biti oprezni pa se za njega spremite da imate u ruci izučen od svih vaših stručnjaka Vlade, vojske i svih ostalih da svakog trenutka zovnete ovu skupštinu donesete papire i mi ćemo to usvojiti i da se prilagodimo takvom novom načinu života i rada, a do tada molim Skupštinu da se, mi smo jednom donijeli odluku to je reko moj kolega Mijatović, stvarno je stanje kritično u vojsci i zato je opao moral u vojsci, nema discipline i ostalo. Lični dohodak je mizeran, a to nije lični dohodak, materijalno obezbjeđenje vojske je nikakvo. Sa se ova sredstva koja imamo da se usmjere za vojsku i da se ne može desiti da vojnik primi za januar 20 dinara, ja se izvinjavam profesorima i svima ostalima koji su tu a radnik poslovođa i ne znam kako ga već sve zovu 50 dinara i prima redovno za svaki mjesec, a posebno državnim institucijama i službama društvenog knjigovodstva i bankama i ostalo, oni normalno sebi plate sebi isplaćuju, vjerujte više se ne može izaći pred tu vojsku i to joj objasniti. Daj da bude zaključak ove skupštine, ne može niko prije vojske biti obezbijeđen, još jednom da naložimo ministrima i svim koji su nadležni zato i ostali organi ne smiju isplatiti lični dohotak niko prije nego što vojska primi, oni prvi to rade, a šta mi na terenu radimo, ništa dobijamo šamare ili drugi predlog da ministar finansija izuči da se vidi, ukoliko se ne može (Polemika s mjesta)

Mi smo jednom u Mrkonjić Gradu podsjećam i tražiću taj zapisnik da Vlada centralizuje sva sredstva u ovoj državi u svim opštinama u jedinstvenu kesu državnu i sva Vojska RS ima uslove kada onaj može dati u sanskoj opštini, u trebinjskoj, petrovačkoj, bijeljinskoj, da ja sada ne nabrajam i ostalim i mogu te opštine platiti u taj državnim budžet i dati svim vojnicima RS. Hajmo se mi izboriti i natjerati svoje ljude iz opština da moraju to poštovati. Ja vidim da se to ne poštuje vi svi dajete ja nemam odakle da dam i dajite i dalje, ali vjerujte nećemo dugo tako davati ne valja šta radimo.

Jedan predlog ministru da naredimo da te opštine ne smiju, nisu one samostalne države u državi i da to moraju dati u budžet, a ako ne možemo da onda izmislimo sredstva ako se može, vojska je sa tim zadovoljna ja sam sa njima razgovarao, dajte nam vrijednosni papir na ime, dajte nam 20 dinara mjesečno i vrijednosni papir za još 30 dinara pa ako države RS bude taj vrijednosni papir ćemo vratiti. Jedni ljudi se bogate švercom i ostalim drugi ginu, onda kažu dajte nam vrijednosni papir koji će služiti nečemu. Hvala.

Dr RADOVAN KARADŽIĆ:

Ja mogu objasniti ovo što je Miro govorio i on je u pravu. Gledajte koja je tu logika bila. Prvo nama treba za budžet oko 120 miliona dinara, mi možemo sada kada je privreda nešto popravila se skupiti nešto oko 25-30 miliona izvornih prihoda, znači fali nama 80 miliona, 68 miliona treba vojsci, ja sam se ljutio i pitao zašto je podijeljeno nekom drugom a nije vojsci, rekli su gotovine

nema, a vojnika žena je možda učiteljica a ono što imamo da podijelimo da bar njegova žena dobije a kada dobijemo gotovinu onda ćemo isplatiti. Ja sam se zalagao za vrijednosne papire i taka odluka je donesena na jednoj Vladi. Biće vrijednosni papir i sve će to biti, nisam izašao to da kažem, mora Vlada bez obzira na sve da uradi mnogo više i sigurno će se raditi mnogo više. Naša privreda je u januaru u Banjalučkoj Krajini radila sa 11%, radila je u februaru 14%, u martu 19% i to je veliki rast i to su rezultati ovog Avramovićevog programa mislim da je u ostatku zemlje lošije radila nego takom jer je to ipak mirnije. Sa tom platom bez pomoći, bez zaduženja u inostranstvu, bez prodaje supstance imovine mi ratovati ne možemo dugo, mi sitne municije nemamo, moramo da kupujemo nabavljamo itd. Ne mogu vam sve reći, mi ne žurimo sa ratnim stanjem, da smo išli sa ratnim stanjem sterilisali bi život. Dvije godine narod na kazanu ne bi mogao izdržati treću, sada ako budemo prisiljeni lakše će nam biti da sada uvedemo i to opet što kasnije može, jer narod koji je u ratnom stanju sa ratnim zakonima, sa strogošću sa privredom koja će raditi naopako pod sankcijama, ne može da proda ne može da nađe kupca itd. taj narod neće moći psihološki izdržati dugo tako takav kazan. Neće biti plate nikome, ako uvedemo ratno stanje ako uvedemo ratno stanje, dobro je što imamo psiholoških rezervi što je privid normalnog života u velikom dijelu zemlje. Nije lako Vještici nema privredu, granična je opština, nije lako Kupresu, Srbobranu pogotovo nije lako Bihaću koji nema ništa ili opštini Mostar a Mostaraca ima a opštine Mostara nema ni privrede nema, to su sve strašne stvari. Htio sam samo jednu stvar da kažem, ono što me boli kada Miro koji je stari ratnik i koji je puno tamo dao, ljudi nemojte da stvaramo privid da smo mi popustili i da smo nešto izgubili. Ja vam garantujem, a ljutio sam se se na naše oficire, pobjegli su nisu htjeli da prisustvuju potpisivanju u Sarajevu smo mi pobjedili, pitao sam fino vojsku možemo li mi u sledećim događajima borbama više dobiti ili više izgubiti u Sarajevu, nije bilo prilike da više dobijemo. Jedno brdo smo napadali 90. da Srbin kopa rov do koljena, Turčin do očiju i čeka lupaš ga artiljerijom, moraš da mu priđeš pješice a kada mu priđeš na 100 metara zaspe te kišom metaka, Srbin luksuzno do koljena, pukne front i onda se vraća itd.

Nije nam vojska disciplinovana, nije nam vojska sređena, nemamo gotove vojske, naredili smo sto puta da se stvore gotove jedinice, ono što ima to fantastično funkcioniše, specijalna jedinica MUP-a plus nešto gotovih bataljona, to se zalijepi gdje nas udare itd.

Nismo mi izgubili u Goraždu, mi smo u potpunosti ostvarili desnu obalu, ali pitanje da li bi nam je dali, opet bi rekli tri kilometra itd. to je zaštićena zona i to spasava obraz čitavoj međunarodnoj zajednici. Mi smo na Goraždu to je brilijantno bilo, gdje smo mi izgubili to je bilo poslednjih pet dana kada nismo ni centa napredovali a politički smo izgubili, treba našem narodu i vojsci odati, pripremićemo slijede i priznanja i odlikovanja za te Goražde, ali mi smo, ja sam kriv što sam se nadao hajde još malo desna obala, još malo i još malo, trebali smo u povoljnom trenutku stati da smo imali povoljnu informaciju i da smo imali pravilnu procjenu da nemožemo uzeti desnu obalu, ali reći ću vam i to šta bi bilo da smo mi na vrijeme zaustavili da ne idemo na desnu obalu do kraja, onda bi svi rekli da nije bilo politike vojska bi uzela desnu obalu i tu bismo jedni prema drugima bili nelojalni i nekorektni, kao u Dobrinji mi smo morali ići na Dobrinju pustio nam

Mekenzi i slučajno vidio mape na našem stolu i dao nam 5-6 dana i osam dana smo radili uradili smo, da nismo probali ništa da ne bi prežalili.

Nismo mi u Sarajevu izgubili, pogledajte vi narodu u Sarajevu ne gine se, živi se normalno, podijelili smo grad, granične prelaze napravili prolaze Turci kroz našu teritoriju i mi ih kontroliramo i na ulazu i na izlazu kada idu za Visoko. Šta oni sada rade oni prave incidente ne bili smo mi to zatvorili da oni traže promjenu statusa toga puta da idu bez kontrole, a mi zgrabimo udicu ko smo i izađemo im u susret i zatvorimo to i nedamo im da prođu itd. To su velika lukavstva, moramo očuvati taj karakter tog koridora berlinskog tipa, da bi ga natjerali da se Sarajevo definitivno podijeli i teritorije kompaktiraju, pa ćemo mu kvadratni metar brda između Vogošće i Visa, uzećemo mu kvadratni kilometar na Drini. Mi kod Goražda nismo izgubili i nije sramota, mi svi mislimo Srbi ne primaju ultimatum, Srbija je od 10 ultimatum devet prihvatila samo 10 nije mogla prihvatiti i zato je tada izbio rat, naravno on bi izbio kasnije, a devet ih je prihvatila. Mi imamo Akašija koji neće ni da pomene NATO, nego kaže molim vas nas ta regionalna organizacija ne zanima, možemo li mi da se dogovorimo nešto i mi se dogovorimo i mi se onda pozivamo. Danas mi je poslao faks jer smo ga tamo zafrkavali mnogo na sitnicama, a možda i na nekim krupnijim stvarima i nigdje se ne poziva na NATO nego na naš sporazum, čuva nam obraz, reći ću vam i to da nijedan od ova dva nije izražavao nešto što mi nismo na neki način mogli prihvatiti. Mi smo se 6.januara dogovorili sa Akašijem da se umiri sarajevsko ratište, 9.februara sve ono što smo mi dogovorili osim kontrole oružja mi smo rekli nadgledanje oružja a ne kontrolu, sve je bilo ultimatumom, dakle neko je tamo pazio da Srbi to mogu progutati, a da NATO i međunarodna zajednica pred svijetom ispadnu kako su oni Srbe sredili, ovo neće ja ne vjerujem da će ova deklaracija proći, a ako prođe nećemo je prihvatiti i ima minimuma koje nećemo, a ako mi možemo da udjenemo svoje interese u interese neke velike sile, ili ako možemo da udjenemo u zapadno licemerje prema muslimanima, a ja mislim da su oni licemjerni prema muslimanima, najmanje dvije evropske zemlje pa da se mi pravimo kako oni nama zavrću uši a u stvari ostvarujemo svoje ciljeve, da svoj čamac zavezemo za njihov brod i da nas oni povuku i sve što je Miro govorio ja se slažem, samo nemojte molim vas da stvaramo kulturu i atmosferu razmišljanja da smo mi popuštali, popuštali smo samo tamo gdje nam odgovara ili gdje smo morali u krajnjoj nuždi ali smo gledali da nađemo šta je dobro u tome što je loše. Nama ne daju da proširujemo koridor kod Brčkog, ali nek ne daju ni njima da ga sužavaju postavimo posmatrača. 16 ljudi nama ne smeta ništa, znači mi vjerujte mi moramo imati manevarski prostor za lukavstvo i igru, a što se tiče realne promjene statusa i koridora ja sam tu prvi da se apsolutno njima tajnom diplomatijom stavi do znanja, nemojte to probati nećemo to prihvatiti imaćete veliki rat na Balkanu jer ćemo mi obarati NATO avione, ja sam prvi da se to tajno kaže ukoliko promjene da stane jedna nacija iza toga. Ako bude rata, a može biti rata ako mi ne budemo vješti da pređemo naše protivnike i završimo ga kada nama odgovara, onda svaka nacija mora da stane iza toga. Mora nacija da se pripremi da jede jednom dnevno i da jede hljeba i vode i da pretapa štamparije u municiju kao što je radila Crna Gora sa prvom štamparijom na Balkanu i da se moli i kumi i brat i nebrat da udijeli nešto municije. Gospođa Plavšić je gledala jednu bježaniju ja sam gledao drugu, ja sam gledao bježanje naroda iz zapadne Slavonije, bio je g. Koljević išli smo u

Banjaluku, narod te slavi dok pobjeđuješ i dok on može da izdrži, a kada on nemože da izdrži a ti i dalje pobjeđuješ ali on ne može da izdrži on te proklinje i nemožeš da ga zaustaviš. Nama su bili zapali u okruženje oko Goražda i mi smo došli sa snagama i deblokirali ih i umjesto da ostanu i da se učvrste linije oni su izjurili kao furija i nisu više tu ostali u okruženju, išao Ostojić, išla g. Plavšić i ništa nije mogla učiniti, to je bio narod izbezumljen, to je narod kome su oči na vrh glave od straha, tako nam se desilo u Brodu za 3 sata se ispraznilo 15 hiljada ljudi iz Bos. Broda, jedno preko drugog. Te slike su meni stalno u glavi, stalno su mi u glavi slike može li se desiti da nam neko sa nečim sprži front da turska pješadija navali i da počne narod da nam bježi, a vratiti kilometar teritorije u dubinu pogotovo protiv Turaka koji se sada utvrđuju dobro i bore dobro to je veliki problem vratiti nešto da nas negdje isprekidaju svirali bi nam kraj jer to Turcima odgovara. Zato molim vas odvežite nam ruke da pravimo mir ako ikako možemo u ovim uslovima i branite to kod naroda, ako se ponovo rasplamti rat izgubićemo još 13-15 momaka najboljih, nemamo mi toliko momaka za gubljenje, izgibe nam cvijet omladine i 2-3 procenta ne znače ništa, ja vam garantujem da se radujem kada vidim omladinu na frontu prema Hrvatima, radujem se svakom kao djetetu svome, možda ne bi bio živ da smo sa njima imali kavgu. Moramo narod sačuvati, nema naroda. Pogledajte Njemačku na onoj mapi isto je kao i Poljska, šta je Poljska ništa, Rumunija skoro koliko i Njemačka teritorijalno, a šta je, ništa, Ciriš je u Švajcarskoj 10% teritorije, a Ciriš je Švajcarska. Nama je bitan kvalitet, nama je bitna koncentracija naroda i koncentracija pameti u tim gradovima i ti su nam putevi da nam se narod ne seli iz Bos. Grahova, da se sve ne sabije, ja sam inicirao taj put, ja za taj put znam 20 godina, jer su mi pacijenti pričali Srbi, osjetili su da sam i ja Srbin pa su mi pričali kako im vojska neda da naprave put preko Zmijanja, jer je tamo uzela neki poligon, pa sam gledao to na mapi pa sada kada smo mapu ratnu razgledali gledam šta će biti, sjuriće se veliki narod sa sela u gradove i to će se sjuriti sav u Banjaluku, a vidim kako Banjaluka raste sa ogromnim brojem socijalnih problema, sa haosom, sa drogom sa ovim i onim, zašto, radi toga što iz Ključa treba da se putuje sat i po do Banjaluke ili dva i mislim da mi to moramo uraditi, sačuvati teritorije koliko god možemo, sačuvati naroda što možemo, odmah puteve graditi akcijaški, žestoko, tako da se iz Mrkonjića može za 40 minuta lijepim putem za Banjaluku da ne moraš da se seliš za Banjaluku da bi stigao do Banjaluke, pozvati ljude iz inostranstva itd. ali to ništa ne može dok mi završimo rat. Ja vas uvjeravam, ja razgovaram sa našim generalima vojska ima moral, ma da ovo smeta sa platom itd. ovaj moral oko Goražda je bio neviđen, ali moral je potrošiva stvar, naši oficiri imaju izvanredan moral, ali prvi dio sastanka potrošimo oko toga, vidimo snagu u odlučnosti itd, drugi dio prebirmo resurse, čime ćemo, šta ćemo, koliko ćemo izdržati, ne može se sa 11% od nivo prošlogodišnje proizvodnje napraviti mnogo. Treba računati da su sankcije i ono što proizvedeš moraš da platiš reket da bi ga izvezao itd. Zato vas molim kao vođe naroda da ozbiljno razmišljamo o svakoj varijanti, samo sam htio da vam kažem da se ja ne slažem da smo igdje izgubili, umirivanje ratišta oko Goražda kada smo uzeli sve što smo mogli uzeti izuzev samog gradskog jezgra, a grad je danas vrlo teško igdje uzeti vrlo teško i to je naša pobjeda i zaledi dovedi UNPROFOR da njima ne da da idu u kontra UNPROFOR, pa oko Sarajeva zaledi, pa ćemo ovdje sada zaledi, pa ćemo ih dovesti u situaciju da se naprave zelene linije i onda se nama ne žuri samo kada bi nam skinuli sankcije, muslimanima će morati da se žuri jer sa 10-15%

teritorije imaju ako im se oduzme ono što Hrvati imaju. Ja bi bio presrećan ako odemo sa ove skupštine sa sviješću sa čime raspolažemo sa sviješću da se rat u pogodnom trenutku završava svim sredstvima i sa sviješću da procenat dva ukoliko nije krucijalni dio neki ne smiju biti presudni da još produžimo godinu dve dana rata, izgubimo 10-15 hiljada vojnika i toliko civila, eto to je moja ideja i mislim da u tom pravcu idemo. Hvala.

PREDJEDAVAJUĆI mr MOMČILO KRAJIŠNIK:

Ja bi zamolio da se dogovorimo za sutrašnji dan, ali prije nego što odemo da predložim da imamo na umu, što se tiče zakona sve gdje su predlozi molim poslanike da pripreme amandmane i da se o njima izjašnjavamo po poslovniku. Tako ćemo skratiti vrijeme o izjašnjavanju u onom dijelu otvorene sjednice. Što se tiče nacrt a ako postoji rasprava i ako nije potrebna da se sada hitno usvaja onda da odgodimo malo nacrt a radi toga što bi trebalo da pokušamo da završimo sutra ovu sjednicu, ovo vezano za otvorenu sjednicu. Za zatvorenu sjednicu ja bi zamolio da saslušate samo još ovaj jedan predlog za razmišljanje pored ostalih ovih koji su ovdje bili, a to je da formulišemo možda da zadužimo g. ministra jedan dokument koji bi mi po ovoj tački ipak usvojili. To mogu biti zaključci, deklaracija, rezolucija ili ne znam kako, ali je u svakom slučaju i narod i međunarodna zajednica očekuje da mi takav jedan dokumenat ili zaključak usvojimo. Vezano za ove pregovore što je g. Vještica rekao, mislim da bi bila dobra formulacija ovaka Narodna skupština ostaje kod platforme usvojene na 39. zasjedanju NS RS od 24.03.1994. godine, gdje se ne postavljaju uslovi za prekid neprijateljstava i nastavak konferencije, ali se ovlašćuje pregovarački tim da učestvuje u pregovorima samo ukoliko se delegaciji RS omogući ravnopravan tretman za pregovore gdje se prije nastavka, da se prije nastavka pregovora otklone svi pritisci na srpski narod uključujući i pitanje sankcija, kada kažem pitanje sankcija to mora biti definisano to pitanje ja ću iskoristiti pravo da ukažem zbog čega mislim da bi trebalo ipak postaviti da se riješi pitanje sankcija, rješenje može biti skidanjem ili bilo kako, ne samo radi Srbije, ako budemo ušli bez definisanja pitanja sankcija u pregovorima će ovaj pregovarački tim imati sankcije i procenat i to će biti jedan nečuven pritisak, taman kada bi Srbija pristala mi bi trebali ne samo da to bude uopšteno, pitanje sankcija da se zna na koji način se mogu skidati ili slično ne bi trebalo bez uslova to prihvatiti. To je moj predlog niti se zakovati ako ne skinete nećemo pregovara. Jedna opaska mislim da su ovo bile vrlo kvalitetne rasprave radi toga što su bile iskrene, a u iskrenosti se mora biti reći otvoreno, mnogima se neće svidjeti ali se mi nalazimo u delikatnom položaju i ja vas molim, mislim da vrlo lako može doći, da će prije doći nego neće daj Bože da se prevarim do ove rezolucije, daj Bože da do rezolucije ne dođe, a ako dođe onda ćemo imati jedan veliki problem, ja mislim da ima sila uključujući i Ameriku koja želi produžetak rata, da bi konfrontirala svijet najlakše je ovdje, jer u konforontaciji svijeta ona opstaje i NATO pakt zato trebamo vrlo ozbiljno svaki ovaj zaključak dobro definisati, tvrdi biti..... jer je Posavina interesantna i za muslimane i za Hrvate i za međunarodnu zajednicu. Pošto je on uzak mi njega ne možemo smanjivati i ja bih njega namjerno nazvao imenom onakvim kakav jeste, a koridor mora biti Sava.

Ja bi vas zamolio ako može, sutra bi trebali svi ovi diskutanti da diskutuju, jer se radi o ozbiljnoj situaciji, ali da bude ipak pripremljen materijal ako može Aleksa da pripremi i da taj dokument ide sa ove Skupštine, a što se tičete ostalih tačaka da po Poslovniku isključivo radimo za sve predloge trebaju amandmane i možemo vrlo lako završiti ovo zasjedanje.

Gospodo, sutra u devet sati nastavak.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja bi zamolio da sjedete na svoje mjesto i da počnemo sa radom, da li je g. Buha tu. Da li je gotova deklaracija.

Da mi počnemo sa radom. Sugerisano nam je da bi trebalo danas da završimo sjednicu, možda bi to bilo dobro da se danas ranije ide kući, ako možemo iz ovog dnevnog reda uzeti najneminovnije tačke i da ih završimo a da zakažemo u narednoj sedmici, ipak je bolje da u paketu ne usvajamo s tim svakako da usvojimo ovu deklaraciju i određene tačke iz ovog dijela zatvorene sjednice, to je da se negdje oko 16 časova završi sjednica i da nastavimo u narednoj sedmici novu sjednicu. Ja bi zamolio predstavnika Vlade ono što je neminovno da danas moramo usvojiti kao što je ona odluka da se može kupiti nafta i predlozi zakona vezani za program ekonomske stabilizacije pa bi ja zamolio, ako nema primjedbi a ako ima primjedbi ići ćemo po redu.

Gospodin GOLIJANIN:

Gospodine predsjedniče, dame i gospodo, još jednom sam se uvjerio što je narod rekao da je dobro da čovjeku prenoći misao pa će bolje diskutovati, da sam sinoć diskutovao vjerovatno bi bila mnogo ubojitija, međutim odustao sam od toga ali ću kazati nekoliko riječi ne da bi odustao do toga nego da bi spasio dušu što narod kaže. Mi smo slušali dosta prijedloga sinoć šta treba činiti u ovom trenutku, bilo je predloga da se zacrtaju neki planovi itd. Mi smo imali planove zacrtane prije dvije i više godina i imali smo neke principe i moram sa žaljenjem konstatovati da smo od tih principa u mnogom odustali. Ja sa žaljenjem konstatujem da neki od principa koje smo zagovarali nisu čak ni stidljivo spomenuti sinoć. Gospodin ministar Buha nijednom riječju nije spomenuo dolinu Neretve, a gospodin Karadžić predsjednik republike je spomenuo, mada bi bolje bilo da nije, ne vjerujem da je htio, da je želio da bude sarkastičan, ali je bio sarkastičan u onom trenutku kada je rekao da mi ipak izlazimo na dolinu Neretve u Ulogu.

Gospodo dolina Neretve nije u Ulogu, dolina Neretve je u Bijelom Polju, Vrapčićima, Buni, Klepcima, Tasovčićima, Žitomisliću, to je dolina Neretve a nije dolina Neretve u Ulogu gdje se možda može jedino uloviti neka riba.

Ja da se razumijemo nisam za podgrijavanje i za neka "osvajanje" onoga što ne možemo, ja bi bio srećan da zadržimo ono što imamo odnosno ono što smo bili planirali, ali bi molio da se neki osnovni principi ne izbacuju i da ostanu bar do posljednjeg trenutka u nekoj opciji u pregovorima. To znači da ostane i dolina Neretve ako ništa drugo ono u pregovorima. Zamolio bih isto tako da se ona nesrećna sintagma za koju sam mislio da pripada samo g. Koljeviću onaj džentlimenski dogovor da se ne upotrebljava sada, vidim da je ta boljka profesionalno prešla i na prof. Buha pa sinoć spominje isto džentlimenski sporazum, neće mi zamjeriti prof. ako kažem, budući da sam i ja neki profesorčić srednjoškolski, da je to pomalo profesionalna bolest jer radimo sa bezazlenom djecom, odnosno bezazlenim i mladim ljudima, pa i mi postajemo tako bezazleni i naivni i vjerujemo da može biti nekog džentlimenskog dogovora sa Hrvatima i muslimanima. Ne vjerujem da se tu može govoriti o džentlimenskom dogovoru, jer to su ljudi koji poznaju samo zakon sile iako to nama pripisuju. Da ne budem dug da skratim, molim vas da dolina Neretve ostaje i dalje opciji da se ne odustaje lako od nje jer veoma je teško objasniti ljudima koji čuče na onim čukama između Nevesinja i Mostara dvije godine i čekaju kada će se vratiti dolje makar kažu pod šatore, veoma je teško objasniti da od toga svega nema ništa. Ja sam ubijeđen da niko ni u pregovorima ni u svojim razmišljanjima ne misli da se odustalo od toga. Toliko i hvala.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja bi zamolio gospodina Buhu pošto je stigla ova platforma i zaključci da pročita i da onda možemo raspravu voditi.

Gospodin ALEKSA BUHA:

Uvažene kolege dozvolite da kažem samo nekoliko riječi mome zemljaku prof. Golijaninu. Što se tiče doline Neretve ona je i meni na srcu koliko i njemu, međutim jedno je želja a drugo su mogućnosti, ja ne znam hoćemo li što god moći u tom pravcu uraditi, ali ne trebamo da se uvjeravamo koliko nam je stalo do toga, a prodžentlimenskog sporazuma ja ne znam da li je dobro bila shvaćena ova sintagma i kod nas je na neki način pod navodnicima, odnosno mi pristajemo na pregovore u modusu džentlimenskog sporazuma, pošto on podrazumijeva da se strane koje se sporazumijevaju drže date riječi, ako jedna strana ne drži riječ ništa od toga sporazuma, prema tome kada smo govorili o tome da je to bila stvar džentlimenskog sporazuma time smo htjeli da sebe oslobodimo nekakve eventualne obaveze koja bi bila tom prilikom preuzeta.

Sada ono što je juče bilo riječi pretočeno u dokument ove Skupštine o koji sam nazvao zaključcima da ne bismo gomilali ove termine da ne bi išla deklaracija na deklaraciju, posljednji je dokument bila deklaracija od 24.03.1994. godine, evo kako ja mislim da bi trebalo da glasi konačna verzija onoga o čemu smo juče razgovarali i oko čega smo se juče složili.

Potvrđujući odlučnost Republike Srpske za mir i političko rešenje građanskog rata u bivšoj Bosni i Hercegovini

Narodna skupština Republike Srpske na svome 40. zasedanju održanom 10. i 11. maja 1994. godine u Brčkom, donela je sledeće

ZAKLJUČKE

1. Da Platforma o daljem postupanju Delegacije Republike Srpske na pregovorima o miru, koju je usvojila Narodna skupština na zasedanju od 24.03.1994. godine, ostaje bazni dokument za rad Delegacije.
2. Da nema prethodnih uslova za svestrani prekid neprijateljstava i nastavak pregovaračkog procesa, ali se Delegacija obavezuje da Republici Srpskoj za pregovore obezbedi ravnopravan tretman, odnosno da se otkloni svaka vrsta pritiska na srpski narod uključujući i sankcije.
3. Da se dalji pregovori o bivšoj Bosni i Hercegovini treba da odvijaju u okviru nove konferencije, pri tome se moro preuzeti dosadašnji rezultat konferencije o bivšoj Jugoslaviji s kojim bi se saglasile i strane u sukobu i svi relevantni međunarodni faktori: postojanje dva nezavisna državna entiteta na prostorima bivše Bosne i Hercegovine i to: Republike Srpske i Muslimansko-hrvatske federacije. Baza za teritorijalno razgraničenje ostaje faktičko stanje i drugi relevantni kriteriji.
4. Da je Brčno sastavni dio Republike Srpske od od prvorazrednog nacionalnog interesa, pa Skupština odbacuje bilo koji dokument međunarodne zajednice kojim bi se htjelo promjeniti status ovog grada.
5. Da je bombardovanje srpskih položaja od strane NATO, i raketiranje srpskih ciljeva u okolini Tuzle od strane jedne jedinice UNPROFOR-a neprijateljski čin protiv srpskog naroda, i da takvi akti moraju da prestanu.
6. Da se najoštrije se osuđuje gnusni napad muslimanske vojske na zgradu u Brčkom u kojoj Skupština Republike Srpske drži ovu sednicu, a koji je odnio tri nevina ljudska života dok je osam civila teže ili lakše ranjeno.

I to bi od prilike bio predlog ovoga dokumenta.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Saslušali ste predlog zaključaka po ovoj tački koje bi trebalo objaviti i podijeliti novinarima kada ih usvojimo. Ja molim diskutante da dopunjavaju ili da u ovom smislu vode raspravu.

Profesor KOLJEVIĆ:

Poštovana Skupštino, gospodine predsjedniče. Mislim da smo se sinoć složiti i svi imali utisak da ovakav otprilike tekst treba da bude nešto što će ići u javnost, mislim da je tekst u celini izuzetno dobar, s obzirom na ono što će se dešavati ovih dana i u Savetu bezbednosti i na sastanku ovih ministara inostranih poslova, kao što smo mogli videti jutros u novinama ipak je zakazan za petak a nije odložen. Ja bih imao samo jedan predlog da se uz Brčko pod tačkom 4. da bismo jače naglasili da se ne radi samo o Brčkom da se radi o čitavom ovom prostoru pa bi predložio da je Brčko i Posavina sastavni dio RS, sada da li da kažemo treba nam jedan slogan, jedan izraz pozivam svoje kolege da mi pomognu, ja ga trenutno nemam, odnosno mogu da predložim možda se može naći bolji, svoje kolege hoću da kažem iz književnosti. Od prvorazrednog nacionalnog interesa, ja imam malo tu samo stilsku primjedbu da to nije dovoljno snažan, od vitalnog značaja, ili da je to prostor koji obezbeđuje preživljavanje, obezbeđuje mogućnost života i razvoja, primjedba je da imamo jači izraz, ako neko ima bolji izraz neka izade, ali da se doda i Posavina.

/Polemika s mjesta/

Hoćemo li ovako: Da su Brčko i Posavina dio RS od vitalnog nacionalnog značaja pa bi Skupština morala da odbaci bilo koji dokument međunarodne zajednice kojim bi se htjelo promijeniti status ovog grada.

/Polemika s mjesta/

PREDSJEDAVAJUĆI:

Stranci razumiju šta su vitalni interesi zapada, pa će znati šta su vitalni interesi, vitalni nacionalni interesi.

Profesor KOLJEVIĆ:

Pa bi Skupština morala da odbaci svaki pokušaj promene statusa ove teritorije, kao teritorije života. Da su Brčko i Posavina sastavni dio RS od vitalnog nacionalnog značaja pa bi Skupština morala da odbaci svaki pokušaj međunarodne zajednice da promeni status ove teritorije kao teritorije života za celokupan srpski narod.

Pa Skupština unapred odbacuje, ja mislim unapred ali mi nešto predsjednik ne da. Ja se zahvaljujem predsjedniku Skupštine što mi je dao ovoliko vremena.

Samo ću pročitati zaključke:

1. Da Platforma o daljem postupanju Delegacije Republike Srpske na pregovorima o miru, koju je usvojila Narodna skupština na zasedanju od 24.03.1994. godine, ostaje osnovni dokument za rad Delegacije.
2. Da nema prethodnih uslova za svestrani prekid neprijateljstava i nastavak pregovaračkog procesa, ali se Delegacija obavezuje da Republici Srpskoj za pregovore obezbedi ravnopravan tretman, odnosno da se ukloni svaka vrsta pritiska na srpski narod uključujući i sankcije.
3. Da se dalji pregovori o bivšoj Bosni i Hercegovini treba da odvijaju u okviru nove konferencije, na osnovu dosadašnjih rezultata Konferencije o bivšoj Jugoslaviji s kojim su se saglasile i strane u sukobu i svi relevantni međunarodni faktori: postojanje dva nezavisna državna entiteta na prostorima bivše Bosne i Hercegovine i to: Republike Srpske i Muslimansko-hrvatske federacije. Baza za teritorijalno razgraničenje ostaje faktičko stanje i drugi relevantni kriteriji.
4. Da su Brčko i Posavina sastavni deo Republike Srpske od vitalnog nacionalnog interesa, pa Skupština odbacuje svaki pokušaj međunarodne zajednice da promeni status ove teritorije kao "teritorije života" za celokupan srpski narod.
5. Da je bombardovanje srpskih položaja od strane NATO, i raketiranje srpskih ciljeva u okolini Tuzle od strane jedne jedinice UNPROFOR-a neprijateljski čin protiv srpskog naroda, i da takvi akti moraju da prestanu.
6. Da se najoštrije osudi gnusni napad muslimanske vojske na zgradu u Brčkom u kojoj Skupština Republike Srpske drži ovu sednicu, a koji je odnio četiri nevina ljudska života, dok je šesnaest civila teže ili lakše ranjeno.

Predsjednik Narodne skupštine mr Momčilo Krajišnik.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Zahvaljujem se prof. Koljeviću, ima li neko da je odustao od diskusije od ovih diskutanata koji su se prijavili.

Gospodin JOVANOVIĆ:

Vaše visoko preosveštenstvo, gospodine vladiko, gospodine predsjednici i članovi Vlade, oficiri Vojske RS i poslanici. Moja porodica i ja nikada nije uzimala za korist ili štetu skojevske govore pa ni onda kada su oni nešto značili i kada su se mogli unovčiti. Drago mi je što je ova Skupština

zakazana u Brčkomjuče poginulih, te granate su upućene nama ali su izginuli nevini. Ja kao poslanik iz ovog dijela Posavine ne mogu se nikada složiti sa upotrebom riječi koridor, riječ koridor je odigrala svoju riječ u zanosu i u onom vremenu kada se to dešavalo. Onaj ko tu riječ upotrebljava izuzev visoke politike ne poznaje stanje u Posavini i da je to sa izuzetkom čepova Brčko kao najjači Gorice i Garevac, Kladari to sve kontinuitet RS teritorije, da se to tretira kao Posavina i da je ona neodvojivi dio kontinuiteta i teritorijalnog suvereniteta RS. Zna se kako se država odnosi prema svojim teritorijama ma gdje oni bili, mada ima prioritet i teritorija i jedni na drugim itd. Ja sam vjerovatno poznat kao kritičar, ovom prilikom želim da odam priznanje i Skupštini i rukovodstvu RS u vođenju spoljnje politike i smatram da je to veliki uspjeh između ostalih, kroz upotrebu muslimansko-hrvatskog sukoba gospođa Biljana će se sjetiti kada sam rekao u Zvorniku na Klubu poslanika da treba to iskoristiti sukob Hrvata i muslimana pa upotrebiti za naše interese i ja odajem priznanje našem rukovodstvu što je to uradilo tako. Ovim potezom dovođenja UNPROFOR-a u Brčko mislim da je isto tako napraviti dobar potez i dobra upotreba MZ kroz vođenje i stvaranje ove države. Zatim vješto uklapanje srpskog naroda u RS u interese velikih sila na Balkanu bez obzira da li su ti interesi štetni po nas ili su možda dijelom od koristi, ja lično mislim da glavnu ulogu vođenja rata i politike na Balkanu igra Amerika, da Evropa i Rusija poslije nekih američkih poteza vide da su oni po strani i da se onako jave sa predlozima, e i mi smo tu prisutni kao atomska i velika sila itd. Moramo računati da Amerika obara i svoje avione zbog interesa, nisu to greške gospodo, mislim na one helikoptere u Iraku itd. Prema tome visoka politika velike sile vode da mi sitni ne znamo, a ako malo bolje to tumačimo bolje po nas, kada je g. predsjednik rekao da smo ukrali neke mape da budu izbjeglički logori u Srbiji, možda su te mape bile poturene Aliji, jer kako ja vidim da u Srbiji nisu napraviti izbjeglički logori za Srbe nego velike sile prave u Bosni izbjegličke logore za muslimane, jer šta vam je gospodo danas Goražde, Srebrenica, Žepa itd.

Ja sam očekivao od predsjednika da nešto kaže o unutrašnjoj politici, odnosno o Vladi. Od prošlog zasjedanja prošla je trećina od onih 90 dana, a tu se vjerovatno ništa nije uradilo, mislim da je unutrašnje stanje veoma loše i da će ostaviti posledice koje ćemo morati dugo liječiti i da ćemo vjerovatno poslije ovog rata imati i radne akcije. Još jedna stvar sa kojom se manipuliše i sa koja se zloupotrebljava na ovaj i onaj način su sankcije, koliko god su sankcije uvedene od stranaca uvodimo ih i mi ne trebam pominjati gdje su i kakve su. Gospodo, nema sankcija gdje se ne može sve nabaviti ko ima pare, da kažem da država ili neko drugi ostvaruje veće profite na pojedinim proizvodima da ne kažem nafti, nego oni šeići koji je vade sa 10-12 metara.

Gospodin TOŠIĆ MOMIR:

Vaše visoko preosveštenstvo, gospodine vladiko, gospodine predsjedniče Republike, gospodine predsjedniče NS, gospodo poslanici. Ja bih govorio samo o unutrašnjoj politici, jer mislim da smo mi o vanjskoj politici sve rekli, ja podržavam i posebno sam bio zadovoljan što je zakazana Skupština u Brčkom, ali ovaj jučerašnji incident toliko mi je teško pao, jer imam osećaj da i mi

snosimo dio odgovornosti za ove nedužne žrtve. Iz tih razloga ja želim samo da ovdje odgovorno kažem, teže situaciju u RS nema u ovom trenutku od prostora Romanijsko-Birčanskog regiona, a imam osećaj da ne poklanjamo dovoljno pažnje u ovom prostoru, posebno zbog toga što ove dvije enklave koje su poput Goražda Srebrenica i Žepa i dalje su ostale kao i Goražde prije ove akcije, znači sa velikim snagama, sa velikim vojnim snagama i sa u ovome što ja imam podataka, a to sam dobio od naših ljudi iz vojske imaju izuzetne mobilne jedinice u snazi pet bataljona, tako da smo mi u jednom teškom sendviču, ovaj drugi prostor vi svakodnevno čujete preko sredstava informisanja napad na Olovo, Han-Pijesak, Vlasenicu i Šekoviće. Mi nismo više u situaciji da ovo sopstvenim snagama branimo. Mi smo na ivici totalnog iscrpljenja, kod nas ne radi privreda. Obavezni smo da u ovom trenutku tu našu herojsku srpsku vojsku na svaki način finansiramo. Dolazimo u ovom trenutku u jednu tešku situaciju povlačenjem teške artiljerije sa prostora Sarajeva, a ostavljanjem naših ljudi i sa prostora Goražda mi smo ostali bez artiljerije a nemamo dovoljno u ovom trenutku pješadije da može na tim granicama sve to braniti. Meni je pomalo zasmetalo ovo, moje drage kolege i Hercegovine govorile su o jednom briljantnom ulasku hercegovačkog korpusa sa desne strane obale, ja moram da pomenem ovdje jer bio bi nepravedan prema Drinskom korpusu, odnosno rogatičko-goraždanskoj brigadi koji su isto tako briljantno sa ovoga prostora uzeli to, ali vjerujte onaj momenat kada je naš Predsjednik i Vrhovni komadant sa našim komadantom Mladićem odigrao onu šahovsku partiju na prvoj liniji toliko je podiglo moral naših ljudi, naših boraca tada su bili svi svjesni da Goražde mora pasti i ono je palo, ovo što je ostalo da je opet i to na jedan elegantan politički način odradeno, mi sada moramo računati da nešto tako ili treba ili politički odraditi kada je riječ o Žepi i Srebrenici i onda sve naše mobilne snage prebaciti na prostor prema centralnoj Bosni, a u ovom trenutku to je ustaški Kladanj, Tuzla i onaj dio muslimanskog plova. Druga romanijska brigada stvarno trpi velike i gubitke i ja ne znam da li je moguće ali mislim da će i Glavni štab, ne znam koliko svi poznajete taj naš Glavni štab je isto tako na prvoj liniji, koje ga snage brane, pošto je ovo zatvorena sjednica mislim da neće procuriti to su isto po meni ljudi div-heroji, koji u datom trenutku pošalju i tu svoju jedinu snagu zaštitni puk na Brčko a znaju koliko je oslabljena ta naša linija od Olova i Kladnja samo da odrade u datom trenutku poslove. Ono što ja želim da kažem g. Predsjedniče države, mi u ovome trenutku moramo da shvatimo da nemamo proizvodnje, nemamo privrede i da mi više nismo u situaciji da možemo da isfinansiramo vojsku, ja vas molim da u što hitnijem roku imenujete mandatar, da pokušamo da napravimo Vladu koja će u ovom trenutku da izađe samo sa jednim jedinstvenim programom, kako oživjeti proizvodnju i da kaže koji su to punktovi.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Imamo goste predstavnika, iz Rusije i Engleske i ja ih pozdravljam. /Aplauz/.

G.TOŠIĆ: Sa jednim jedinim zadatkom kako u ovom trenutku oživjeti proizvodnju i kako u ovom trenutku stabilno finansirati našu vojsku bez ovog prvog nema ni ovog drugog, ili možemo i obrnuti. Bez naše vojske nema ni odbrane naših privrednih kapaciteta, privrednih objekata. Ja mogu samo da vam ponudim jedno, obišao sam kompletnu drvenu indrustriju RS, smatram da poljoprivrede šumarstvo i drvena industrija je naš osnovni zamajac pokretanja proizvodnje u RS, imamo izvanredne napacitete, izvanredne programe, treba posjetiti jedne Ključ, vidjeti garnituru "čeri" koja je u ovom trenutku u ratnom trenutku ide u izvoz u Ameriku i upitati se ko su ti ljudi koji u ovim trenucima organizuju tu proizvodnju. Treba znati da Višegrad, Sokolac, Vlasenica, Stolar Bijeljina, Gradiška, Brčko, Bosna, Sana itd. da nekog ne preskočim i Vrbas u ovom trenutku su takva proizvodnja koja nam daje garnaciju da možemo uraditi ali mi u ovim uslovima kada nema vlade kada nema ministarstava, kada znamo da je Vlada u ostavci dalje ne možemo ništa, ja vas molim i u ime proizvodnje da pokušamo što prije, ako je to moguće za narednu sjednicu da predložite mandataru, da u kratkom ronu napravimo jednu eminentnu vladu kojoj će biti jedini i osnovni cilj da što prije krene sa oživljavanjem i proizvodnjom privrede u RS. Toliko i hvala.

Gospodin Mičić Dragoljub:

Vaše visoko preosveštenstvo, gospodo predsjednici. Ja sam izašao za ovu govornicu prvo da vas sve pozdravim i izrazim svoje zadovoljstvo što ste došli u Brčko i još veće zadovoljstvo poslije sinočnjog granatiranja niko se od nas nije uplašio i svi smo ostali na broju. Htio sam samo da kažem da ne treba da zbog ovog sinočnjeg tragičnog događaja zbog kojeg duboko svi žalimo da osećamo neku grižu savjesti, Brčko je na takvoj lokaciji da može biti bombardovano i kada se održava Skupština i kada se ne održava. Prema tome da se to nije desilo sinoć možda bi se desilo za dva dana, možda bi posledice bile teže nego sinoćnje i zato sam izašao samo da vam kažem da ne trebamo da osećamo grižu savjesti, jer naša je stvarnost takva da je neprijatelj 5-6 km od ove dvorane i može nas bombardovati kad god hoće i kada god mu se sviđa. Hvala.

Gospodin KNEŽEVIĆ:

Vaše preosveštenstvo, gospodine predsjedniče, poštovani gosti i poštovani poslanici Skupštine RS.

Što se tiče sinošnjeg bombaškog pozdrava ovoj Skupštini i ovom gradu to je samo dokaz i raspoloženja i onog što slijedi u odnosima naših protivnika prema nama i to je nažalost činjenica da ćemo imati sa njima još dosta posla. Ako nešto u mom obraćanju kažem nešto što je već rečeno samo ću tim obraćanjem da potvrdim da ima još istomošljenika, a ovo što ću reći mislim da je ipak u okviru ove druge tačke dnevnog reda o unutrašnjopolitičkoj situaciji u našoj državi.

Smatram kada su u pitanju ova zbivanja o našoj unutrašnjoj sceni, mora se imati u vidu po meni ne baš jedna dobroćudna pojava. To je uvoz SPS i ponovo razgorjevanje socijalizma i politike koju smo već imali i prema čemu naš narod nije ravnodušan, kao predstavnik svog naroda ja moram da na to upozorim da bi skinuo to sebi sa savjesti. Ta politika je paradoks u svojim pogledima u odnosu na našu borbu i našu politiku unutar RS. Ne radi se o našem besmislu za višestranačje nego o nužnoj potrebi da se sačuva ovo što smo do sada ostvarili. Pitam se zašto se tako olako socijalistima prepušta socijalistički teren kada oni u pogledu na nacionalno pitanje drugačije stoje nego što naša stvarnost zahtijeva. Oni nas smatraju ekstremistima, a našu stranku i državnu politiku šovinističkom i nacionalističkom, te traže ravnopravnost svih naroda u RS, u ovom vremenu pitam se kojih to još naroda. U programu im je strogo razgraničenje ne sa ustašama i Turcima nego sa crkvom ovo im valjda više smeta, u mojoj opštini su ovih dana osnovali stranku i već se oseća polarizacija u narodu. Obični vojnici svakodnevno pitaju čemu to u ovom vremenu dok oni u snijegu i niši, blatu u rovovima i zemlji ginu i umiru od rana i brane srpstvo socijalisti otvoreno nas optužuju za rat i zagovaraju rušenje vlasti RS i SDS, oni vrše najveću moguću opstrukciju vlasti gdje god mogu i zato nam država ne funkcioniše.

Jugoslaviji treba reći da nam pomogne, a ne da nam ubacuje ovaj virus, nije fer da majka Srbija u našoj velikoj muc i patnji nameće i istrošeni oblik vlasti i politike koja nam je samo škodila u prošlosti i svega što se desile moramo reći da je velika moralna odgovornost Jugoslavije za našu sudbinu, njeno povlačenje vojske iz krajeva koji su joj pripadali od 1918. godine, a srpstva od doseljavanja na Balkan, ona nas je u svom novom stvaranju pod voždom Miloševićem ostavila van svojih granica i Ustava, stoga mislim da ona ima više obaveza da nam pomogne da preživimo ovaj rat nego što smo mi dužni da pod cijenu propasti zakivamo svoje pregovaračke pozicije uslovljavajući skidanje sankcija. Pa gospodo i braćo lakše je živjeti sa tim sankcijama u Jugoslaviji nego ovdje sa svakodnevnim pogibijama i ostalim što nas prati. Narod kome neka Fahreta igra, pjeva i skače na Veliki petak kao ovih dana što smo vidjeli u Šumadiji nije u krizi osim u moralnoj krizi, a to se lako ne skida pogotovo kod onih koji umjesto nebeskog stalno imaju zemaljskog Boga, neboga. Budimo iskreni prema sebi i svom narodu koji nas je poslao, on je ušao u ovaj rat misleći naivno da će svo srpstvo da učestvuje bar kao hrvatsvo što učestvuje za svoje, to se nije ostvarilo. Valjda stariji i jači brat treba da brani i pomaže slabijega, valjda majka hrani i brine o djetetu, valjda jaki njeguje slabog a ne obratno. Sankcije su ipak lakše od ovog našeg jada, hoću reći treba pregovarati svugdje gdje se može, a i kucati na vrata gdje nismo navikli, mislim bez blokiranja svojih malih šansi uslovljavajući skidanje po svaku cijenu sankcija. Naš mir i završetak rata je prvo, a sankcije ima ko da brine. Mi tako ništa ne dobijamo badava RS mora tražiti posvijetu prijatelje ne živi se samo od naše velike ljubavi i vjere u Srbiju i Rusiju, možda će nas tako i oni, odnosno njihovo rukovodstvo više cijeniti ako budemo imali nekoga drugog ili budemo tražili i druge prijatelje, a menje u nama gledati neku sirotinju i siromašne rođake koji kucaju pred njihovim vratima. Mi se moramo boriti da imamo još bar jedan izlaz u svijet iz ove naše države, osim onoga preko Drine na Rači i sl. More bi bilo vjerovatno najširi i najbolji izlaz koji nebi bio tijesan. Hvala.

Gospodin NEDIĆ:

Poštovani gosti, gospodine predsjedniče, dame i gospodo. poslanici. U vezi ove tačke dnevnog reda međunarodne i domaće aktuelnosti rekao bih nešto o domaćim aktuelnostima, po meni domaće aktuelnosti su takve prirode da iz sata i dana u dan gubimo teritorije. U vezi dosadašnjih diskusija i izlaganja smatram da nam nedostaje jedan vrlo važan izvještaj da bismo mogli kompletirati ovu platformu koju je maloprije pročitao g. Koljević, a to je izvještaj ili GŠ ili Vrhovne komande, da znamo trenutno na čemu smo. Mislim da se ovdje više ponašamo i izražavamo idealistički, nekonkretno ima oblasti gdje su izuzetno ugrožene i naravno prihvatam ovaj predlog, mislim da je to bio g. Mirko Mijatović da treba redefinisati na ovoj skupštini danas neke od strateških ciljeva. U prvom redu mislio sam na ubacivanje jedan strateški cilj odbrane naše teritorije, odbranu srednjeg Podrinja, ovo što g. Tošić kaže dio Romanije i dio Birča je u da ne kažem u totalnoj krizi. Izlazak muslimanskih snaga na Drinu po meni pitanje je dana, da ne bude da alarmiram situaciju, ja ću pokušati da argumentujem. Naime svi podaci koje sam do sada čuo pa vezano i za ovu tačku što je g. Koljević pročitao čini mi se 6. nisu ni blizu istini. Naime čudim se zbog čega se ne kaže granatiranje srpskih snaga na liniji razdvajanja nije bilo kod Tuzle, nego kod Šekovića, odnosno u Šekovićima i ubijanje civilnih osoba, ovo je istina. Pres-centar Drinskog korpusa je ili, nije sposoban da da potpunu informaciju ili se tu nešto krije ili se želi medijska pažnja nekih drugih oblasti, meni to stvarno nije jasno, obzirom da je zatvoren sastanak ja ću vam reći sledeće. Uoči Vaskrsa u subotu u jednoj velikoj ofanzivi muslimanskih snaga prema Drini u zoni odgovornosti birčanske prve brigade napadnuti su Šekovići i u toj borbi bilo je 7 poginulih boraca i tri civilne žrtve uz pomoć jastrebova UNPROFOR-a, a samo da napomenem da je akcija tekla od 22 sata uveče gdje su ispaljene od prilike 30-40 granata na jednu lokaciju Vis i 27 granata u sami grad Šekovići, znači svi poginuli su 7 boraca sa prve linije prema Kladnju i tri žene u Šekovićima. Jasno da do sada tako nešto precizno nije bilo, jasno da se pretpostavlja da je UNPROFOR učestvovao u toj akciji, predlažem da se u tački šest konkretizuje ne napad kod Tuzle nego kod Šekovića, ili ako se to izbjegava onda da se nekako drugačije definiše, jer isto tako imate podatke i čujete u medijima da je aerodrom Dubrave, recimo kod Tuzle, međutim on je kod Živinica i kod Šekovića, on je bliži našoj liniji odbrambenoj nego Živinicama gradu, a posebno dalje od Tuzle, kada se vrši ofanziva žele se najveće kote, g. Gvero je dolazio i obilazio položaje i zašto ovo kažem, nikakvih pomaka od toga, odnosno pomoći GŠ nema, zato iznosim ove podatke pred Vrhovnog komadanta da ovakvo stanje neće moći ni nekoliko dana zbog toga što, ne samo da su iscrpljeni potpuno ljudski potencijali, znači 53 km brani brigada Šekovačka, a brigada Vlasanice 7 km. Predlažem ne u svoje ime nego u ime opštine, boraca i tih zaključaka da Vrhovni komadant pod hitno izvrši neke personalne promjene u korpusu, u komandi korpusa na to ima pravo. Komadant korpusa se bavi drugim pitanjima, obrada zemlje pravljenje mostova, a ne vojnim pitanjima on čak neće da dođe na linije, već godinu i po dana nije došao u Šekoviće. Privreda ne radi uopšte, civilni život je potpuno zamro, djeca ne mogu da idu u školu, granatiranje je svanodnevno i jedini predlog što bi iznio u vezi

ovoga jeste da je jedina mogućnost da stane, ubijanje civila, granatiranje, između Kladnja i Šekovića jeste dovođenje posmatrača jer i ovaj podatak da vam kažem, odakle god granata padne na Kladanj, znači ili sa Romanije, Kalesije, Vlasenice ili od nas odmah je vraćanje u središte grada Šekoviće, oni smatraju da smo mi jedan srpski centar jedno zlo za njim, a mi isto smatramo da je Kladanj zlo za nas. Nešto moramo učiniti. Izlazak muslimanskih snaga na Drinu možda je jedan u ovom momentu strateški cilj njihove komande. Potpuno zapostavljena oblast, ako izađu muslimani na Drinu onda nema RS. Molim vas da se ovo ozbiljno shvati da se nešto mora učiniti.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja mislim da je ozbiljno upozorenje g. Nedića i g. Tošića ovdje su predstavnici GŠ, ministarstva i Vrhovni komadant i svakako zaslužuje posebnu pažnju vezano za ovu tačku dnevnog reda.

Gospodin KEROVIĆ:

Vaše preosveštenstvo, gospodo predsjednici, dragi poslanici. Razmatrajući ovu tačku o spoljnopolitičkim pozicijama naše zemlje i unutrašnjoj problematici vjerovatno da ne možemo jedno od drugog odvojeno ni razmatrati. Prvo da bi spojili političke pozicije tumačili moramo razmotriti i aspekte i odnose snaga MZ, snaga ostalih u svijetu koji vuku konce u stvaranju i ove naše države kao i unutrašnjo-političku situaciju. Ja bih se djelimično osvrnuo i na izlaganje prof. Buhe gdje je rekao iznoseći određene ponude, tako da kažem od strane MZ, odnosno procentualno u dijelu naše teritorije određena obećanja da li samostalnost ili odnosno stvaranje neke federacije u kontekstu Srbije ili bivše Jugoslavije kako se sve to bude izrežiralo gdje je baratano raznim ciframa od 54%, 49%, odnosno 51% da kažem da je naša skupština već i ranije mnogo puta zauzimala stav da moramo polaziti od određenog faktičnog stanja, pa hajde u najgorem slučaju ukoliko bi nam došlo nametnuto pitanje, odnosno taj nesretni 51%-49% ako postoje ikakve mogućnosti da deklarativno u tom momentu uđu u opštine koje su po popisu 91. godine imale preko 51% određenog stanovništva a naslanjajući se na svoj etnički prostor prema liniji razgraničenja da takve opštine u cjelosti ulaze u sastav te države. Ono na šta bi se osvrnuo, vjerovatno mi moraćemo voditi i stvarno jednu agresivniju spoljnu politiku da iznađemo načine, metode možda neke i perfidnije i ostale stvari pošto možda ovdje ipak nije više zatvorena sjednica. Ono što je meni posebno upadalo u oči to je stanje unutrašnjo u našoj zemlji. Na jučašnjem dijelu ove sjednice i u raspravi po ovoj tački dnevnog reda bilo je dosta diskusija oko samog našeg sagledavanja stanja, dokle možemo dalje i kako možemo, kako nam je stanje u vojsci, moral, finansiranje itd. Prvo kada smo govorili da je vojska primila oko 20 dinara, onda moramo da znamo ko to mora da zaradi, ako imamo 32 hiljade vojnih obveznika raspoređenih po osnovu radne obaveze i još možda toliko nekih ostalih koji nisu vojni obveznici žena, penzionera itd. Nemoguće je takvom privredom koja radi uglavnom od nekih 5% do 15% zavisi kako gdje negdje i niže izdržavati armiju da ne kažem cifru koju. Moramo se okrenuti, znamo da je u sprezi

maloprije i kolega Tošić rekao da je u sprezi odnos snaga vojske na terenu i proizvodnje, ja bi taj odnos mogao vagati istim načinom, tj. koliko je bitna vojska toliko je bitna i proizvodnja u ovom momentu.

Pored toga moram napomenuti i to da je naredbom Vrhovnog komadanta kod nas nekoliko puta to nalogano da se izvrši transformacija vojske ali i do danas dan nije izvršena, ne znam zašto. Možda je malo smiješno ali dajte ljudi ako treba da iskopamo 20-30 kilometara kanala u Posavini i da napravimo prirodnu granicu ako treba ne bi baš bila prirodan ali da ljudi ne ginu. Bilo je određenih stvari oko carina, rukovođenja državnim, privatnim i svim drugim preduzećima toga je bilo. Normalno ljudi i ja sam pobornik da se ta granica na Drini izbriše, ali takvom smo sistemu, u takvoj državi u takvom uopšte života, ta carina mora da postoji radi evidentiranja određenih prometa koji se vrše u RS, odnosno RSK i obratno za Jugoslaviji, jer svjedoci smo raspisujemo zajam za nekih 30 miliona maraka, odnosno dinara, a sigurno nam je u toku 92. i 93. godine daleko više izmaklo nenaplaćenih prihoda po osnovu poreza i ostalih drugih doprinosa. Mi stvarno moramo u vojsci uvesti mnogo reda, govorka se da rade kafići i da se zarađuje u kafićima plata po 100 dinara i više budite ubijedjeni da bar na teritoriji gdje gravitira bosansko- istočni korpus uglavnom te kafiće drže pripadnici vojske i sve to. Moramo uvesti više reda u vojsku, više reda u MUP i u sve organe koji vrše određene kontrole nad platnim prometom i ostalim tim svim nadzorom zaključke na 34. i još nekim skupštinama da se finansijska policija formira kao samostalni organ i danas vidim opet neke krivine se prave, dajte jednom da sami sebi doprinesemo i više reda unesemo i na takav način ćemo pomoći i u funkcionisanju države, ako budemo uveli red u sopstvenu kuću daleko ćemo stajati i na spoljnom planu. Nije ovo začuđujuće što je maloprije iznosio g. Savo Knežević da se dešavaju kojekakve političke manipulacije jer vjerovatno cilj je neprijatelja pošto je teško sa vana napasti najlakše je to da nas razjedini iznutra. Hvala.

PREDSJEDAVAJUĆI.

Našoj sjednici prisustvuje i gospodin Veljko Vukelić, poslanik SDS srpskih zemalja u RSK i ja ga pozdravljam. /Aplauz/

DRUGI DIO:

Gospodin NOVAKOVIĆ:

Preosvešteni vladiko, gospodine predsjedniče. Ja bih pre nego što pređem na svoje izlaganje pozdravio goste, kako bih rekao džentlmenski g. Engleza i brata Rusa, a onda da im malo dokumentuj da Srbi kada su i pod embargom i zatvoreni od cijelog svijeta, u današnjim srpskim

novinama je prof. Nedeljković koji radi u Nici napisao da je Tolstoj rekao da nije važan srpski položaj politički nego srpsko religijsko ubeđenje, a za džentlmena Engleza je vladika Nikolaj Velimirović koji je u trećoj deceniji ovog vijeka u Vosfordu pred hiljadu slušalaca držao predavanje napisao da Srbi ne mogu da stignu još da ljube ni prijatelje a kamo li neprijatelje, odnosno bi se na onaj dio politike u kome nas te zapadne politike "tjeraju u državu sa onima koji su nam neprijatelji mi još nismo još uspjeli u potpunosti da se razumijemo, odnosno da nas razumiju ni Francuzi ni Englezi, nakon ovoga bi g. predsjedniku Skupštine predložio da ministar spoljnih poslova, general Gvero ili recimo prof. Koljević jednog Rusa i jednog Engleza prime na jedan razgovor van ove Skupštine, mogu ljudi steći neki parcijalan utisak teško je na osnovu sat ili dva steći jedan utisak kako radi ova Skupština, čak možda ni ja nemam valjan utisak, pregled situacije u ovoj sali i šta je tematika a pogotovo gospoda koja za kratko tako doba dođu.

PREDSJEDAVAJUĆI.

Samo da ja razjasnim, ovo nije Englez, ovo je Srbin bolji nego što smo mi iz Engleske, a ovo je pravi Rus. /Aplauz/. Plan je da poslije završetka ove skupštine dopustimo da pozdrave ovaj skup, a onda će odvojeni sastanci bit.

Gospodin NOVAKOVIĆ:

Moja namjera prije nego što počnem da diskutujem, da se osvrnem na ono što je bilo pesimizma u toku dana i u toku današnjeg dana u dosadašnjim diskusijama. Pročitaću kratko, to je 30 sekundi jedan izvod u pomen 15-godišnjice smrti oca Justina Popovića kako je on u to doba shvatao ono što je juče prof. Buha rekao, da mi moramo da izdržimo ovo što je nama sada nametnuto.

Savez srpskog naroda su svetitelji na čelu sa Rastkom Nemanjićem, a taj savez našeg naroda stalno upućuje svim Srbima u svim venovima jednu molbu, jedan savet, jedan zavet. Neka vam svima i ubogima i bogatima, i mladima, i starima, i pismenim, i nepismenim, i sveštenicima, i učiteljima, i vojnicima, i radnicima, ministrima, vladikama zakon budu Evandeoske vrline. Bude li tako srpski narod će savladati sve smrti u svim svetovima i ništa mu neće moći nauditi. Ništa i ništa!

U momentu u kome stvaramo državu i u kome se nalazimo kao narodni predvodnici, po mom mišljenju optimizam je ravan zakletvi, znači mi moramo ako nemamo vizije za dalje vođenje naroda mi te vizije moramo da iznađemo i na taj način da se odnosimo prema sadašnjem našem političkom trenutku i na taj način da se odnosimo prema sadašnjim našim problemima i prema svim našim teškoćama. Znači ja sada nebih elaborirao nako srpsko nacionalno pitanje i srpskodržavotvorno pitanje stoji 1994. a kako je stajalo 1984. godine, ali pogotovo u onom kontekstu u kome se čine krupna prebacivanja na politiku Srbije, ja tu ne bih govorio u

insinuacijama niti aluzijama nego upravo u činjenicama, samo da uporedimo 84. i 94. pa možemo se pitati šta je tada bila Vojvodina, šta je bila Raška oblast, šta Kosovo, šta BiH i ostalo. Mislim da srpsko državotvorno nacionalno pitanje je bliže svom rešenju nego ikada do sada, znači iznosim svoj optimizam.

Što se tiče dalje moje diskusije, meni je baza diskusija prof. Alekse Buhe u kojoj on poredao stvari kako sam ja zaključio po sledećoj osnovi: a) izdržljivost srpskog naroda, što je naše unutrašnjopolitičko pitanje i uopšte kondicio-populi naša unutrašnja stvar i naša snaga, drugo pitanje je pitanje mira koje očito ne zavisi od nas, treće pitanje razgraničenje i četvrto pitanje ujedinjenje.

Ja ću se držati ovoga sa namjerom da dam tu nekoliko predloga za zaključke. Izdržljivost je apsolutno nešto što nam je usud i što na kraju krajeva mi nemamo izbora, međutim problem je u tome što za takvu poziciju srpskog naroda smo tako reći u tom dijelu isključivo odgovorni mi, ipak se mora izmisliti Vlada koja je efikasnija ipak se neki odnosi srpsko, srpsko ili da kažem odnosi sa Srbijom i odnosi sa RSK moraju pojednostaviti ako mi mislimo da izdržimo sve ovo što je sada nametnuto. Ja ću izneti samo jedan primer koji je drastičan, a mislim da je škodljiv i po duhovni opstanak naroda. Ovo što se sada zbiva na granici između RS i RSK s jedne strane i Jugoslavije sa druge strane, to je prosto jedna takva kost u grlu, da ne samo da smeta običnom čoveku, nego svi privrednici kažu da sa takvim postulatima carina, policije i ostalog ne može da se napravi nikakav posao. Da ne govorim koliki je broj ljudi koji je tu postavljen i da su ti ljudi najbolje obučeni, najbolje ugojeni, da ne kažem najbolje dotjerani i u najboljim godinama. Na kraju krajeva to je i moralna stvar da je on sebi izabrao za zanimanje u najtežem trenutku za njegov narod da kontroliše brata Srbina. Ja ne znam kakav je motiv ljudi i kakva je njegova čast da je on sebi izabrao da stoji tu na Rači dok mu major, recimo sinoć su dva majora poginula na južnoj srpskoj granici na Majevidi. Pitanje je izuzetno bitno i moralo bih se riješiti na najvećem državnom nivou i naravno u okviru određenih resora. Ja bih mogao emotivno da vam pričam, ja sam na Drini plivao, šetao, pecao, ašikovao i svašta radio a sada mi djeca kažu tata odvedi me na Drinu pa da vidim majku Srbiju makar sa one strane, ali ja onda dođem do onog kontejnera pa se vratim.

Što se tiče primirja i mira, mislim da je to dobro postavljeno sa pozicija naše politike, međutim ovdje je globalan problem koliko svijet nama dozvoljava da uspostavimo mir na ovim prostorima. Ne bi išao u neke silne preporuke, ali bih između ostalog i ovoj Vladi i Ministarstvu inostranih poslova predložio da vide imali šanse da mi sa Berluskonijevom Vladom uspostavimo tešnje kontakte i šta bi ta buduća Vlada Italije dala ako bi Srbi ponudili nešto bolju saradnju u predjelu ušća Neretve pa do kraja crnogorske obale sa Italijom i šta uopšte Italija može da nađe interesa na našem području. To je moj konkretan predlog ministru inostranih poslova, on će vjerovatno naći načina da to učini. Što se tiče fenomena razgraničenja. Teško je govoriti o razgraničenju ako nema mira i mislim da smo to dobro postavili, međutim rekao bih nešto što nije dobro da smo razgovarali, nije dobro da pričamo o procentima što nam je jako puno oduzelo vremena sinoć. Ja sam duboko ubijeđen da dosadašnje priče koje su bile o procentima nisu dale

baš nikakvih rezultata, znači ipak su se zadržale na fenomenologiji priča to nije ništa što je dalo stvarno stanje, nego je samo ostalo na priči pa mi je neobično kada neko nađe koliko ti misliš procenata da ti bude država, pa onda ja kažem neki broj koji mi prvi padne na pamet, a onda oni kažu koliko Karadžić misli, pa i on misli sada ovako sada onako zavisi kakva je politička situacija, nije red da se bavimo procentima, mi pravimo državu, a procenti će doći sami po sebi onog dana kada mi budemo raspravili razgraničenje i kada budemo napravili tvrde granice. U tom pogledu ja ću izneti jedno globalno mišljenje koje sam čuo od ljudi koji se bave topografijom i orografijom i nečim sličnim. Kada je Cvijić uzimao Baranju on je dokumentovano sa ekspertnim timom razjasnio da tu gdje se Drava ulijeva u Dunav, da na tim prostorima se toliko napravi plavnog područja da nije dobro da tu prolazi granica, jer nikada se na tom plavnom području ne zna gdje granica, nego jednostavno celu Baranju treba dati Srbima da na taj način nemaju problema sa Mađarima, vjerovatno i mi kada budemo pravili granice one moraju makar toliko biti ozbiljne, da što se kaže ne budu 5-10 km lijevo od Neretve nego da budu upravo na Neretvi onako jer je to lakše i nama i našim neprijateljima.

Ovdje sam hteo oko ovog pitanja da predložim tri konkretne komisije, g. predsjedniče, ako hoćete da zapišete meni je to važno što pričam.

Državnu komisiju za Posavinu, znači ništa za Brčko, državnu komisiju za Posavinu koja bi obuhvatila jednog potpredsjednika Skupštine, poslanike Bijeljina, Brčko, Gradačac, Pelagićevo, Orašje, Odžak, Šamac, Brod, Derventa, Modriča, Doboj, komadante korpusa koji se naslanjaju na to područje i da se razradi dugoročno, da ne kažem do 2000. godine kako će Srbi da obezbede Posavinu, to je moje ozbiljno razmišljanje. Komisija u koju je moguće da je dobro uključiti predsjednika aktuelnog države Srbije i predsjednika RSK jer su i oni zainteresovani za Posavinu. Isto tako smatram da treba da se formira komisija državna u istom sastavu za obnovu srpskog prestonog grada RS, ako dobijamo u štampi podatke da su Amerikanci već napravili predugovore za investicije 500 miliona dolara u dio Sarajeva koje drže muslimani Srbi bi morali ozbiljno da pristupe poslu obnovi Srpskog prestonog grada Sarajeva i da vidimo da li će iko na svijetu sa nama da napravi sa nama makar nekakav predugovor, a ja sam siguran da hoće.

Treća komisija koju smatram bitnom, je komisija koja trebalo bi da napravi ozbiljnu granicu na Neretvi, na lijevoj obali Neretve i da se u takvom političkom rješenju Dubrovnik kao republika prema svojoj staroj tradiciji nađe u svojoj adekvatnoj ulozi, ja to najozbiljnije mislim.

Za ove zaključne koje je izneo prof. Buha, mislim da prof. se to odlično radi, ali bih ja predložio nešto ako mogu tu da pomognem jer mi se čini da se nešto rano izašlo sa tim. U drugom zaključku slažem se da nema prethodnih zaključaka za mir, Srbi prezentiraju svoju mirotvornu politiku, traže ravnopravan odnos uključujući i sankcije, samo oko sankcija ja to predlažem verbalno ne mora da ide u dokument. Srbima je dovoljno i parcijalno skidanje sankcija, nemojmo verbalizam koji ne prolazi, nepravedno nanijete sankcije i drugi i treće. Da ne kažem Srbima je

dovoljno dva puta, jedan preko Rumunije za Ukrajinu, drugi preko Makedonije u Grčku, a to se može napraviti na nekim drugim relacijama i odnosima, odnosno hoću da kažem da već ide i na taj način, da sada ne maštamo da će skinuti sankcije, o tome pričaju moje kolege koje znam iz ljevičarskog pokreta, datume su određivali i sli. Lažni optimizam ne donosi politička rješenja, bolje praviti realni politički pragmatizam. Dajte da mi završimo posao sa Rumunima, da nam potpredsjednik Tomić završi sa Makedoncima i Grcima i sankcije neka stoje dokle god hoće, to je moj mišljenje za politički rad.

Ova nova konferencija, dva entiteta u bivšoj BiH izrazito je bitno da idemo na taj verbalizam i to upravo smatram da treba tako, da idemo na verbalizam dva entiteta u BiH, znači jedan neka se zove kako se zove a drugi smo mi. U tom dijelu ne slažem se sa tim da piše faktičko stanje, faktičko stanje mi je više vojnički izraz i može da kaže da su Srbi nešto agresijom uzeli i ostalo, ja bih išao na terminologiju ovu, da se zadrži stanje koje je aktuelna civilna demokratski izabrana vlast sada drži. To je u stvari faktičko stanje. Što se Brčkog tiče, ja bih spomenuo grad Brčko ali tu apsolutno sam za ofanzivu u diplomatiji, Brčko ima prvorazredan značaj za RS, pa ne tuku oni nas zato što ima drugorazredan ili trećerazredan značaj nego zato što ima vitalan značaj, a oprostite kada je ono bilo oko termina malo mi bilo i smješno, kaže vitalan, vitalni je životni, nema kozmetički, estetski, seksualni, nego životni prema tome oni nas ovdje i biju, dave nas gdje smo najtanji. Treba reći svako diranje u taj dio srpske zemlje će izazvati definitivnu krizu na Balkanu, u komparacijama Brčko treba porediti s jedne strane sa Masleničkim mostom, ako je tamo usko grlo Hrvatima, odnosno budućoj državnoj zajednici muslimana i Hrvata i Hrvatska, onda nama je to ovdje, 2 miliona Srba ostaju sa zapadne strane Brčkog, a 2 miliona muslimana i Hrvata ostaju sa istočne strane Masleničkog mosta i to je potpuno jasno, ako govorimo o bescarinskoj zoni u posebnom statusu Brčkog da ovdje naplaćujemo nekom i izdajemo Hrvatima, muslimanima i Mađarima i ostalo, tada treba komparirati Brčko sa Dubrovnikom. To je moje apsolutno ubjeđenje. Što se tiče bombardovanja koje je bilo u tuzlanskom bazenu tu se nema šta drugo reći nego da je to direktno stavljanje naših neprijatelja i da će u tom slučaju i oni biti shvaćeni kao neprijatelji i dobiće to što treba da dobije svaki neprijatelj.

Ovo da se osudi najgnusnije, ovo najgnusnije to je emotivan izraz, nema tu najgnusnije, nego da se zahtijeva od UN to jest od Akašija da se izvrši ocjena u savjetu bezbjednosti šta je to što su oni nas tukli, je li to slučajnost što Beli kaže dešava se svaki dan ili su oni stvarno tukli ženu ili su tukli najveći vrh RS. Nas to interesuje, to nije svakodnevnica da su oni tukli na 50 metara gdje sjedi 300 ljudi koji su predstavnici i to da kažem, apsolutno legitimni predstavnici srpskog naroda sa ovog područja. Hvala.

Imam još jedan predlog, da se u parlamentu formira odbor za spoljnu politiku i imam vrlo konkretan predlog. Pošto smo se i izodlikovali, možda nismo toliko ni zaslužili neka to bude ovaj odbor što je do sada bio i za odlikovanja i da mi tu malo kontaktiramo sa spoljnim svijetom, ispade sada da je i Srbija za nas spoljni svijet i da to na neki način bude i parlamentarno, jer mi nemamo nikakav susret parlamentarnih grupa sa Srbijom, to je nepojmljivo. To mi je konkretan

predlog da se formira takav odbor i da to bude ta komisija za odlikovanja, jer dovoljno je bilo odlikovanja. Hvala.

Gospodin VIDIĆ:

Gospodo, moje poštovanje svima prisutnim, malo pre izvinite što ovako komentarišem. Ne sviđa mi se ovaj izraz da mi tražimo od UNPROFOR-a da on osudi napad muslimana na nas. Mi smo Skupština koja mi osuđujemo to, mi možemo održanim tekstom da se obratimo i UNPROFOR-u od kojeg možemo da tražimo njegovo realno sagledavanje itd. Mislim ovo je nekorektno da mi tražimo od nekog drugog da to osuđuje. Još jednu stvar sam htio da napomenem, ovaj predlog gospodina pre mene koji kaže da mi treba da se borimo politički da BiH dijele dva entiteta, ja bih uradio jednu digresiju da kažem to je veoma štetno za nas, gledajući koje su sada tendencije na polju, kakva se politika treba da vodi prema RS trenutno. Baš to razgraničenje se traži u BiH bivšoj, baš da ga dijele dva entiteta gdje bi se formirale međunarodne komisije koje bi na etničkom principu od 1991. godine razgraničavale razgraničenje. Šta to znači kada mi već unapred kažemo da idu dva entiteta, znači gubimo Derventu u kojoj je Srba 40%, a njih zajedno je bilo više. /polemika smjesta/

Mislim da je sadašnje vreme ipak malo presudno i mnogo teže nego što smo mi ovdje svatili, ovdje ovako neke stvari zaključili. Plašim se da ne smijemo biti toliko samouvjereni i da nas to spriječi da tražimo lukav put iz ove situacije. Moje mišljenje da primjeri u svijetu koji su se desili lični, ne idu nam uopšte u prilog. Ova situacija koja sada trenutno se desila u Jemenu, gospodo može i nama da se desi, zato kao poslanik ove Skupštine kojoj uskoro ističe mandat, obavezan sam da prokomentarišem sve aspekte sigurnosti ovog naroda i ušto smo ga uveli. Zbog toga moramo tražiti pravo rešenje plašim se da imamo u određenim stavovima dosta i racionalizma. Mnoge je narode iracionalizam doveo u propast. O čemu hoću da govorim, za mene je poražavajuće sa jedne strane da prof. Buha ministar spoljnih poslova RS izađe pred Skupštinu posle dve tri godine uspešnog rata i na mnogim terenima završenog rata da kaže da jedino možda može da nas prizna Sjeverna Koreja. Gospodo da li mi to svi shvatamo šta to znači? Gospodo znate li vi ko je danas Sjeverna Koreja, Iran, Libija itd. Gospodo ja želim da pitam i ovu Skupštinu i rukovodstvo koje nas vodi u kom smo mi svjetsnom taboru? Da li mi opravdamo odlazak delegacije Beogradske Mendeli u južnoafričku Republiku? Šta to znači, to je za mnoge demokratija, iako ne prepoznavamo svijet i ako ne znamo ko je pobijedio poslednja dva rata i kaku politiku vode, i kako izgleda međunarodna politika i ako se tu ne znadnemo prilagoditi, ja ne vidim kako mi da dođemo do svojih želja. Plašim se da mnogo igramo oko pape, a taj nam kuva našu, a taj isti nema uporišta u MZ! Ova naša naiva da idemo Mendeli koji je tobože demokratski pobedio, jeste demokratski pobedio, ali svako pravilo ima izuzetaka. Može još više da rasrdi neke naše što ih mi zovemo neprijateljima, ali kažem vam da su to možda budući naši jedini prijatelji. Zašto mogu biti jedini prijatelji? Zbog toga što sličnost života jevanđeljski pristup nam je najbliži na svijetu. Mi ako u ovom momentu ne dobijemo pomoć ili ne

razvijemo prilike u zemljama pravoslavnim i protestantskim nama uspjeha nema. Mene samo strah što u našoj politici ima mnogo pljuvanja baš po zemljama protestantskim koje su se vjekovima Papi opirali. Zašto mi toliko tražimo neprijatelja u tim državama. Navešću tačno konkretne primjere, plašim se pošto smo progutali određene udice u prošlosti da ih ponovo ne progutamo, jeo nismo načinili reviziju grešaka svoje istorije, analizu jedne zdrave, već par godina imamo i školstvo itd.....Šta želim da kažem dalje. Mi moramo da uređujemo našu državu po pravilima kako se od nas traži od međunarodne zajednice mi moramo da se prilagodimo. Mi ne možemo nasleđe stare komunističke države nasleđe staro, državu sotone gospodo, zašto je to ta država sotona gospodo zato što nije bila javna država, nije imala zdravo javno mnjenje, vlast se držala u tajnom koluaru a sve što je bilo na sceni bilo je lažno, sotona je vodila tu državu, činjenica da mi nikada ne možemo tako svetlu državu da napravimo, mora da se trudimo, moramo izgraditi zdravo javno mnjenje, nemožemo stavarati zdravo javno mnjenje u državu u kojoj je cenzurisano javno mnjenje po policijskoj vojnoj struji. Ako ono zbog prilika mora da postoji sada, onda traži da ova Skupština, pošto je ovo zatvorena ova skupština, da državni organ za informisanje informiše poslanike redovno, ispravno i tačno. Kako bi mi ovdje mogli zauzimati ispravan stav, a ne da ja dođem i čujem i nije to tačno što je UNPROFOR pobio naše ljude. Gospodo mislim da su to krupne stvari. Mi nesmijemo da dozvolimo da nam opštine budu autonomne do te mjere da se u njima krše opštinskim odlukama instucijalno zakoni koji nas stavljaju u poziciju takve diskriminacije i građana i svega da svijet može da nas osudi još je samo ostalo to da dobijemo tu etiketu. Znači šta će poslije da se desi, poslije zamaranja UNPROFOR-a on ima šansu da se povuče, a povlačenjem UNPROFOR-a sve koalicije su dozvoljene, naša politika nije obezbjedila neke koalicije za dugotrajan rat. Islamske pare, bez obzira koliko mi želimo svoj fundament i zemlju i volimo svoj narod i ovu zemlju i mnogi od nas su spremni da poginemo ovdje, ali realno u takvoj jednoj soluciji ne vidim izlaza. Znači ne smijemo da dođemo u tu poziciju. Ovog momenta samo pod okriljem UN i pod UNPROFOR-om mi možemo ovdje ostati i tu je naš izlaz. Ona diskusija g. Karadžića jedina je ispravna i cjelishodna u ovom momentu sa određenim dodacima, da ne smijemo napraviti određene previde. Nisam ja onaj koji obožava UNPROFOR nemojte tako da me shvatite i ja sam lično što se mene tiče i za razliku od mnogih dobro odratovao u ovoj državi, ali samo me postiže na ovakav razgovor jedna strah što vidim određene primjere i u svijetu i jedan strah da ne uspijemo, nemojte misliti da je ovo moj pesimizam, ja imam dosta pesimizma, ali govorim da moramo da vidimo situaciju sa svim strana, to je neophodno. Udaranjem u grudi nećemo mnogo postići, hoćemo silu ali nećemo razum. Nophodno je na terenu u našoj državi u SR veoma neophodno da se autonomija opština smanji jer plašim se da možemo dobiti ponovo, kako smo dobili za logore onu rezoluciju, da dobijemo rezoluciju za diskriminaciju. Mislim da državno runovodstvo i ne zna šta se u nekim opštinama radi, zato je veoma neophodno da nam profunkcioniše država u kojoj neće biti velike autonomija opštine.....Mi ćemo se na određene načine koje smo naslijedili svi međusobno posvađati ili nekvalitet izgurati na površinu. Jedini način u ovakvo momentu da se formira nezavisna informativna služba, nezavisna ne informativna nego, služba za prikupljanje informacija ono što trenutno radi politika i vojska, što će biti usluga ovom parlamentu i izabranim ljudima. Hvala.

Gospodin BOSILJČIĆ:

Poštovani vladiko, poštovani predsjedniče. Ja ću prvo da kažem ovdje, s obzirom da je tekst napisan ne protivim se tome, mislio sam nešto o tome da kažem, ali prijedlog moj jedan, međutim odustajem od toga, ali zahvaljujući našim gostima ovdje koji su došli i našim prijateljima koji su došli, pročitati jedan drugi tekst. Radi se o ponašanju generacija u jednoj nama nekada prijateljskoj zemlji Americi. O ponašanju generacija prije 70-80 godina i danas, taj tekst glasi ovako.

”Simo otac pesnika Dragana Kolunčije. Najzad kada se dve udružene carevine u trećoj invaziji 1915. godine savladale Srbiju, a Bugarska je podmuklo napala sleđa, kod zemljaka u Americi naša potištenost ali i volja da se braći pomogne, počelo je prijavljivanje za dobrovoljce, Simo je bio među prvima, i dok je Simo pozivao zemljake da pođu na Solunski front za slobodu Srbije za slobodu svih južnih Slovena jedan Bugarin opsova Srbiju, izbi tuča. Amerikanci sa uživanjem posmatraju od Simina udarca jedan se Bugarin zatetura i glavom udari od ugao stola i tu mu bi kraj. Vlas utvrdi da je Simo kriv za smrt Bugarina, porota se podeli i sve dok jedan porotnik ne reče, džentlmeni ovaj Srbin je branio čast svoje nacije, nije učinio prljavo djelo, da je častan i hrabar dokaz je što se javio dobrovoljce da ide da se bori za slobodu i čast svoga naroda. Džentlmeni on se time opredjelio za časnu smrt, zato dozvolimo da ide u rat a pravda će presuditi i porota odluči, nije kriv neka ide u rat za čast svoga naroda. Radovan Šurlan u pogovoru knjige pesama Dragana Kolundžije 1992. godine.

To je džentlmen g. Aleksa. Hvala.

Gospodin MILJANOVIĆ:

Vaše preosveštenstvo, gospodine predsjedniče, braćo poslanici, dame i gospodo. Smatram da se mi kao najodgovorniji legalno izabrani predstavnici srpskog naroda i predstavnici srpskog roda i njegovi zastupnici još jednom pred odsudnim izborom. Možemo se ponašati u skladu s Njegoševom mišlju, "Pokoljenje za pjesmu stvoreno, slavno mrite kad mrijet morate", a možemo slijediti proroka Jeremiju to jest učiniti sve da sačuvam srpski rod i srpski narod. Međutim, iako polazim od toga da bez zemaljskih Srba nema ni nebskih Srba od toga da bez zemaljske Srbije čiji smo i mi dio nema ni nebeske Srbije, smatram da ni pod kojim okolnostima ne smijemo dovoditi u pitanje postojeću vezu između istočnog i zapadnog srpstva, tzv. koridor ni RS i RSK. Međutim, to ne znači da smijemo i danas ovdje svezati ruke našim pregovaračima uslovljavanjem skidanje sankcija u daljnjim razgovorima i sl. usloviti pregovore uključujući pregovore o miru. Podsjetimo se da se i besmrtnik s Lovćena, kaže nove kužte nađu nove sile. U vezi s tim, ne moramo se svi složiti, smatram značajnim priznanje bar nekoliko država RS, sa međunarodno-pravnog i unutrašnjo-političkog stanovišta. Kada je o našoj vojsci riječ smatram da nisu

iscrpljene mogućnosti rješavanja njenog materijalnog statusa, draga gospodo moja, najkapitalističnije zemlje imaju progresivnu poresku stopu, a mi ni ovakav porez valjano ne ubiremo. Kada bi se ubirao porez kako Bog miluje ne bi niko toliko novih kafića raznih objekata često luksuznih i uvijek profit donosili, a adekvatnom poreskom sistemu prije svega i njegovoj doslednoj realizaciji materijalnog statusa naše vojske. Nemojte se ljutiti, ali moram jednu napomenu dati. Mi taj status nije u svim djelovima ispunjen, ja znam da u hercegovačkom i sarajevskom korpusu ni korpus ni niže jedinice nemaju svoje listove. Imamo dijelova naše vojske gdje brigade svoje listove imaju, to takođe nešto govori. Ja na kraju želim reći da se ne slažem sa ovakvim dijeleljem lekcija Srbiji i srpstvu u cjelini čiji smo i mi dio. Smatram da bez njih ni RS ni RSK nisu zamislive da ih ne bi bilo i da to niko nesmije i nema pravo zaboraviti.

Kada je riječ o političkim pojedincima i političkim partijama koji su i koje su kastrirane od srpskog kao nacionalnog i pravoslavnog mislim da su oni prije svega međunama u RS i zato u vezi s tim mi se kao SDS pred najezdom ovih koji su kastrirani od srpskog kao nacionalnog i pravoslavnog moramo veoma ozbiljno zamisliti i ne možemo prebacivati odgovornost za njihovo sve aktivnije djelovanje na nekoga izvan prostora RS. Hvala.

Gospodin PANTELIIA MILOVANOVIĆ:

Gospodo srpska, mala nekonvencijalnost ja pod time pozdravljam i naše gost Srbina iz Engleske naravo i brata Rusa. Ova tema koju evo privodimo kraju ima ne dva aspekta to je jedno, apsolutno obavezano, unutrašnje stanje u RS i međunarodni položaj. Bez ovog prvog a tako je i u samoj tački dnevnog reda navedeno poredosljedu, ja to ne smatram slučajno, mislim da je dobro. Nema mira, nema aspekta snošljivog kakog mi želimo, ako nebude mira ovog unutrašnjeg, a mira u kući nema bez hrane. Ja ću vrlo kratko reći sledeće u tom pogledu.

Robne rezerve nećemo popuniti i nećemo na zimu imati šta jesti, to znači srpski narod u RS, to znači vojska jer je narod srpska vojska, ako ove godine ne posijemo sve, govorim kao poslanik iz Gradiške, ali ne zbog Gradiške i opštine Gradiška koja je agrarna, ako ne i najagrarnija u RS, govorim ovo samo zbog RS. Ono što smo dobili za tu namjenu da posijemo u proljetnom dijelu 29 hiljada hektara možda je najbolje površine agrarne u RS jeste slamka među viorove, potreba je bila o tome Vlada po pravilima, a mi ih poštujemo u Gradiški, obaviještena zato je bilo potrebno oko 1.800 tona D-2. Vlada je u onom što je po svojim mogućnostim odredi za opštinu Gradiška 362 tone, to je slamka među viorove, mi smo znali da je oluja pa smo se sami pobrinuli pa smo ipak nešto uradili, ali negdje oko polovine, brine me ova druga polovina, ne mene nego nas, pa bih apelovao tražio, nebih molio više da se bar to ispoštuje, tih 362 tone, najskorije, najurgentnije da uradimo posao, ovo ponavljam govorim zbog RS, zbog hrane, zbog naroda srpskog, zbog vojske i u Hercegovini i na Romaniji i svagdje. Hvala lijepo.

Gospodin ĐURIĆ DRAGAN:

Gospodo, nisam imao namjeru da diskutujem, ali u vezi diskusije svoga kolege i prijatelja Vidića, moram da kažem sledeće. Neću da ulazim u njegove ocjene sadašnje situacije i ostalo, nego međutim, moram durao sam to jedno godinu dana i ćutao, ali zaista uvažavajući da je on Srbin i s njim sam učio srpstvo pomalo, moram da kažem da čovjek koji je položio zakletvu u Bileći ne može, ako smo već napravili državu 51%, ne može da on drži lekciju uvažavajući ga kao čovjeka i kao, to da se razumijemo. Jednom će ova Skupština morati, jer treba, a ne zato što mora, trebaće da napusti maltretiranje rukovodstava po opštinama dok god ne uspostavi svoje institucije sistema u područje koje će funkcionisati onako kako treba. Nijedna opština ne može da naredi Republici, prema tome što opštinska rukovodstva, ja lično stojim, ne radim u opštini ni bilo po kom osnovu ali u opštinama postoje jedni čestiti ljudi, ljudi koji završavaju mnoge poslove zato što nefunkcionišu institucije u Republici. Ne mogu predsjednici opština, izvršnih odbora da budu krivi zato što mi neznamo ovdje uperiti državu, to mi neznamo to je problem naš i Vlade, nema smisla ima zaista ljudi patriota koji su dali sve od sebe, ova država ne bi postojala da nije bilo čvrstih opštinskih rukovodstava sa jednom patriotskim nabojom, sa jednim sigurnim opredjeljenjem. Nije vojsku na Motajnicu izvodio republički vrh, kojeg ja izuzetno uvažavam nego u opštini Prnjavor se neko nešto dogovorio itd. Molim vas neka se sa tim prestane.

Ja stojim kod onoga što sam juče rekao, ne smatram da je finansijska policija kriva, ali neka se iznese. Ako čovjek koji je dužan ovoj državi RS 1.700 hiljada dinara sa 30 hiljada maraka nekog donatorstva preko vojnih linija kupe sebi medijsku propagandu, pa to nije problem opštine, nisu generali u nadležnosti predsjednika opštine, nego u nadležnosti predsjednika Države. Mislim da nije korektno, ja mislim moj se drug neće naljutiti, a i može kako hoće, nema smisla da nas uči srpstvu. U ovoj državi bez obzira što privreda radi sa 10-15% kapaciteta, s obzirom da 250 hiljada ljudi radi u inostranstvu i da je ogroman priliv valute, more da se finansira vojska, policija, zdravstvo i školstvo i ja to tvrdim, kada bi ukupljenosti na osnovu svih obaveza državi 70-80% to sigurno stoji, međutim što to mi nećemo ili hoćemo da radimo. Optuživati ljude po opštinama to više nema smisla, izvinite na izrazu, nećemo ih više jašiti, pustimo ih neka završe svoj posao, oni čuvaju državu i samo od nas ovdje zavisi i od Vlade koja vrlo nekopetentno neke poslove završava zavisi koliko će država opstati. Hvala.

PREDSJEDAVAJUĆI.

Predlažem, pošto smo iscrpili listu diskutanata da na neki način privedemo ovu tačku dnevnog reda kraju, s time da još jednom čujemo ovaj redigovan tekst koji je g. Buha predložio i da prije nego što se odlučimo o tom tekstu predložim da ovi poslanici koji su imali niz predloga to napišu i daju Stručnoj službi, kao što su komisije, kao nezavisna informativna služba, odbor za spoljnu politiku itd. to će biti kud i kamo kvalitetnije. Ne bi trebalo formirati ovdje sada komisiju i izjašnjavati se o nekoj komisiji, iako je predlog sasvim dobar bez da znamo šta će ona raditi i da

malo analiziramo ko bi sve trebao da bude u tim komisijama. Ja to sugerišem, tu je g. Novaković i g. Vidić i drugi koji su to predlagali. Molim g. Buhu i da se odlučimo. Ja ne znam da li to treba da stoji kao zaključci, može li kao saopštenje, ovo ipak ide upućeno je nekome. Malo se ovdje obavezuje i donosimo zaključke za kape ponašanje nego je ovo više upućivanje nekome, pa možda bi moglo biti saopštenje.

Gospodin ALEKSA BUHA:

Dobro moglo bi biti saopštenje, da ostane celokupni tekst ovako kako je predloženo.

"Potvrđujući odlučnost Republike Srpske za mir i političko rešenje građanskog rata u bivšoj Bosni i Hercegovini

Narodna skupština Republike Srpske na svome 40. zasedanju održanom 10. i 11. maja 1994. godine u Brčkom, donela je sledeće

SAOPŠTENJE

1. Da Platforma o daljem postupanju Delegacije Republike Srpske na pregovorima o miru, koju je usvojila Narodna skupština na zasedanju od 24.03.1994. godine, ostaje osnovni dokument za rad Delegacije.
2. Da nema prethodnih uslova za svestrani prekid neprijateljstava i nastavak pregovaračkog procesa, ali se Delegacija obavezuje da Republici Srpskoj za pregovore obezbedi ravnopravan tretman, odnosno da se otkloni svaka vrsta pritiska na srpski narod uključujući i sankcije.
3. Da se dalji pregovori o bivšoj Bosni i Hercegovini treba da odvijaju u okviru nove konferencije, na osnovu dosadašnjih rezultata Konferencije o bivšoj Jugoslaviji s kojim su se saglasile i strane u sukobu i svi relevantni međunarodni faktori: postojanje dva nezavisna državna entiteta na prostorima bivše Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Muslimansko-hrvatske federacije. Baza za teritorijalno razgraničenje ostaje faktičko stanje i drugi relevantni kriteriji.
4. Da su Brčko i Posavina sastavni deo Republike Srpske od vitalnog nacionalnog interesa, pa Skupština odbacuje svaki pokušaj međunarodne zajednice da promeni status ove teritorije kao "teritorije života" za celokupan srpski narod.
5. Da je bombardovanje srpskih položaja od strane NATO, i raketiranje srpskih civila u okolini Tuzle u Šekovićima od strane jedne jedinice UNPROFOR-a neprijateljski čin protiv srpskog naroda, i da takvi akti moraju da prestanu.
6. Najoštrije se osuđuje gnusni napad muslimanske vojske na zgradu u Brčkom u kojoj Skupština Republike Srpske drži ovu sednicu, a koji je odnio četiri nevina ljudska života, dok je šesnaest civila teže ili lakše ranjeno.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja predlažem da se izjasnimo o ovom dokumentu ako neko. Možemo li se izjasniti?

Ko je za?

Ima li neko protiv?

Suzdržan?

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili saopštenje povodom druge tačke dnevnog reda. Sada molim, zapravo predlažem bilo je mnogo predloga koji nisu vezani za ovo saopštenje a tiču se ove tačke dnevnog reda, a treba određena priprema, ja samo pominjem to je državna komisija za Posavinu, Sarajevo, Neretvu, odbor za spoljnu politiku, nezavisna informativna služba. Predlažem da onaj od poslanika ko je predložio da to napiše pismeno i da pripreme službe za iduću sjednicu. Mislim da bi to bilo kud i kamo bolje nego da sada formiramo komisiju i da jednostavno ostavimo je na leđini. Slažete li se?

Ko je za?

Ima li neko protiv?

Suzdržan?

Konstatujem da smo donijeli zaključak da se sugeriše predlagračima da sve ove inicijative koje su bile vezane za ovu tačku dnevnog reda da ih daju pismeno stručnoj službi koja će pripremiti pismeni predlog za odlučivanje na narednoj sjednici Narodne skupštine.

Trebaju da se obrate predstavnici Rusije, pa onda moramo zakletvu i da završimo. Za sebi uzimam za pravo da dozvolimo našem gostu iz Rusije da se može obratiti. On želi da se obrati ovom parlamentu da iznese stav Ruske strane za zasjedanje Dume, a vezano je za sankcije, izvolite tu je i prevodilac. On je član stranke gospodina Žirinovskog i ima želju i kada smo mu dozvolili prisustvo onda i obraćanje. Izvolite.

PREDSTAVNIK RUSIJE:

Poštovana braćo i sestre, na ruskom i srpskom jeziku ovo obraćanje isto zvuči. Ja sam zamjenik predsjednika državne Dume Rusije po pitanjima odbrane. Predstavljam Liberalno-demokratsku partiju Rusije na čelu sa Vladimirom Žirinovskim. Ja profesionalni vojnik i komadant specijalnih padobranskih jedinica. Danas imamo opštu nesreću i Rusija i Srbija nalaze se u stanju rata. U Srbiji je otvoreni rat, bombarduju Srpsku skupštinu. Cilj ovog bombardovanja jučerašnjeg obezglaviti srpsku naciju. Na granicama Rusije je takođe otvoreni rat. Ruse ubijaju i u Tadžikistanu, Kazahstanu i u Zakavkazu, u bivšim republikama SSS sada idu masovna hapšenja,

pre nekoliko dana uhapšeni su Ruski Kozaci i njihovi poglavari. U Crnomorskoj floti je izbio nepsorazum kada Ukrajinski oficiri i mornari uhapsili Ruske oficire i mornare. Izvinite što sam počeo svoj govor od ruskih nesreća i beda, zato što su Ruske i Srpske nesreće i bede ovih dana jako tesno povezane. Sav je problem u tome što mišljenje koje zastupa UN i politika Jeljcina, ne odgovara mišljenju ruskog naroda. Ja predstavljam ruski parlament. Za vas očigledno nije tajna da sada u Rusiji postoji sukob između izvršne i zakonodavne vlasti. U oktobru taj sukob završio se strijelanjem parlamenta. To što se dešavalo juče u Brčkom na vas su pucali neprijatelji a na nas je pucao predsjednik. Sav problem je u tome što upravo Srbi i srpski narod posjećaju Ruse da su oni Rusi. Danas Srbija čeka svog Karađorđa, a Rusija čeka svog Minjena i Požarskog. Naši narodi moraju da shvate da ruski narod i srpski narod moraju da izaberu to političko rukovodstvo koje međusobom neće ideološki da se prepire već da izabere onu vladu koja će zastupati interese srpskog i ruskog naroda.

Na današnji dan postoji veoma velika prepreka i za Ruse i za Srbe. Ne dešava se samo rat protiv srpske nacije već apsolutno medijska blokada. Devetog maja delegacija na čelu sa Vladimirom Žirinovskim nalazila se u Beogradu, hiljade i hiljade Srba pozdravljalo je predstavnike ruskog parlamenta. Ljudi su vikali Rusija i Srbija zauvek zajedno.

Juče smo stigli u Brčko, pre polaska na Brčko bili su veoma dobro obavešteni o predstojećem muslimanskom napadu. Zato dolazak ovdje nije politički turizam. Nažalost mi danas možemo da pružimo moralnu podršku. Pre jedan sat u Moskvi je počelo zasedanje državne Dume. Delegacija naše partije Ivgenije Logenov danas raspravlja u ruskom parlamentu srpsko pitanje. Jedna od najvažnijih stavova od Liberalno-demokratske stranke, bio je dalje ruke od Srba. Više puta od početka, odkako su ušli u parlament Liberalno-demokratska stranka podizala srpsko pitanje, ali Liberalno-demokratska stranka predlagala je jedno a parlament predstavljao to na sasvim drugi način, to se dešava zato što u samom parlamentu većina deputata nema objektivnu sliku o dešavanjima u Jugoslaviji. Juče upravo poslije granatiranja g. Logenov povezao se sa Moskvom sa štabom Vladimira Žirinovskog i danas u parlamentu će saznati o dešavanjima o jučerašnjem u Brčkom ne iz usta zapadnih medija i novinara već iz usta jednog ruskog diplomate.

Juče su ruski mediji saopštili o dolasku ruske delegacije u Jugoslavije. Upravo je bilo rečeno sledeće Vladimir Žirinosvski je uveseljavao ljude na trgu a jedan od ljudi njegovog obezbeđenja pojeo čašu. Zato vi morate da pravilno da shvatite da sasvim u okrenutom položaju predstavljaju to što se dešava u Srpskoj Krajini i Jugoslaviji. Kada se desila provokacija na pijaci na Sarajevu, ruska televizija je izjavila da strane Srba, kao vojnik kao profesionalac ja jako dobro shvatam da na takvom trgu i na takvom mestu takvih žrtava i štete od granate nije moglo da bude, ali civilni ljudi koji gledaju i slušaju samo Jeljcinove novine, radio i televiziju, zaista nerazumiju se u ta pitanja i veruju medijima. Od pre 4 meseca od kada oni podižu pitanje srpsko u parlamentu uspeli su da promene mišljenje samog parlamenta i poslanika o Srbiji i srpskom narodu. 60 deputata Dume zahtijevaju da se povuče ministar spoljnih poslova Kozirijev. Ruska Liberalna demokratska stranka zahtevala od predsednika i njegove vlade da zabrane bombardovanje srpskih položaja. Svetski medije su javile da je taj predlog usvojen po predlogu od stranke Ivinskog. Pa

hoću da podsetim braću Srbe da u ruskom parlamentu oni imaju svoju frakciju i svoju partiju koja štiti interese srpskog naroda. Njihovi su stavovi sledeći: Samo Srbi mogu da rješavaju svoje pitanje, samo Srbi mogu da rješavaju svoja teritorijalna pitanja i nikakve UN nemogu da rješavaju njihova pitanja. Mi radimo sve da bi u Rusiji prekinuli medijsku blokadu prema Srbima. Zamolio bih vas po mogućnosti da obezbedite foto i video materijale o dešavanjima jučerašnjim i ranijim u RS. Kada je Aleksandar Vengellovskim zamenik predsjednika Liberalno demokratske stranke vratio se iz Srbije materijale konferencije za štampu koje je on dao od sat i po imali su efekat bombe. Kada su predstavnici drugih stranaka koji su došli zajedno sa Aleksandrom Vengellovskim videli šta je zaista rat u RS, šta su trudne žene sa otvorenim trbusima, šta su deca i bebe koje okreću na ražnju kao ovce, u parlamentu se promenili mišljenja i promenio se odnos prema srpskom pitanju i poslije završetka rada komisije oni su uspeali da stave na dnevni red pitanje o skidanju svih blokada sa Srbije i RS.

Ovo pitanje trebalo je da bude pregledano i završeno još krajem aprila, ali predsednik Dume Ivan Ripkin upotrebio je lukav politički manevar izgovorivši se time što prošla komisija nije imao predstavnike svih partija on je razvukao rešavanje tog pitanja do današnjeg dana. Zato je bila napravljena druga komisija, ona je bila napravljena i na srpsku stranu i na muslimansku i hrvatsku. On je zahtevao da bi komitet po pitanjima odbrane dozvolio njemu da bude predsednik te komisije, ali predsednik komiteta po pitanjima odbrane predstavlja Jeljcina u parlamentu i on je uradio sve da bi Jevgenije Logenov kao predstavnik Liberalno demokratske stranke Vladimira Žirinovskog koji podržava Srbe i vodi prosrpsku politiku u tu komisiju nije ušao. Zato ja hoću da se zahvalim braći Srbima koji su mi pomogli da dođem ovamo, ja adresiram reći zahvalnost Mirku Joviću, Dušanu Borovicu, Niku Božiću i srpskom gospodinu iz Londona Dužanu Kruniću. Veoma sam zahvalan predstavnicima Skupštine koji su 9. maja ponudili mi da dođem u Brčko, zato što sa strane ruskog parlamenta i ruske vlade, pokušava se da se uradi sve da bi ograničili izlazak Liberalno demokratske partije Rusije u Srbiju, ja hoću moliti vas da veza između ruskog i srpskog parlamenta održavaju se stalno. Mi moramo da imamo objektivnu svestranu informaciju koju bi dobijali ne preko Jeljcina. Njihova partija protestuje protiv zahteva Irana da pošalje 10 hiljada svojih vojnika kao UNPROFOR.

/Nije prevedeno/

Čak i oni srpski bataljoni koje Rusi zovu Rus bat-1 i Rus bat-2 oni se ovdje ne bave svojim poslom. Ruske specijalne jedinice ne trebaju da stoje pored puteva i ne trebaju da se kriju iza džakova sa peskom. Mišljenje ruskog naroda da Rusija nije trebala ovdje da dođe kao posmatrač već kao saveznik Srba. /Aplauz/

Ja mogu sebi dozvoliti to da izjavim, jer upravo na izborima 12. decembra ruski narod glasao za ____ stranku i za ____ politiku. Ja mogu da potvrdim da je veliki dio ruske vojske, prema saopštenju Jelcinovih medija za Liberalno demokratsku stranku Žirinovskog glasalo je 85% vojske, taj postotak je bio mnogo veći. Niži oficirski sastav i pozicija nižeg oficirskog sastava i pozicija Jelcina, Kračova i Kozirijeva nisu iste, različite su, generali koji podržavaju Jelcina u

Državnoj dumi, njegovo postavljanje za zamenika predsjednika po pitanju odbrane izazvalo je zavist i zlobu. Zato što dešavalo se da u Rusiji mišljenje vojske, generali su uvijek predstavljali vojsku u parlamentu. Vladimir Žirinovski im je kazao da budućnost vojske ruske nije nezaštićuje interese generala i ministra odbrane već onih kapetana potporučnika, poručnika i običnih vojnika koji su ruska vojska.

Danas ću obavezno da dobijem vezu sa Moskvom i javiću vam kako je bilo rešeno srpsko pitanje u ruskom parlamentu. Koliko nama dozvoljavaju naše diplomatske snage mi pokušavamo u parlamentu vršiti pritisak na Kozirijeva, Jeljcina i njihove snage. Uveravam vas da ako političko rukovodstvo promeni se i ako predsednik Rusije bude izabran Vladimir Žirinovski mi ćemo biti velika Rusija i Srbija. /aplauz/

/Nije prevođeno/

Rusi i Srbi budu braća zauvijek.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja se u ime svih zahvaljujem našem gostu i da će se njegove riječi ostvariti i da će se Rusija i srpski narod povezati.

Predlažem da ovu tačku dnevnog reda završimo sa još dve tačke dnevnog reda, to mi je sugerisano da donesemo odluku o anagažovanju deviznih sredstava za kupovinu nafte, i druga tačka je o provedenim izborima u Skupštini opštine Centar, to ćeg. Srđa i to bi bila zatvorena sjednica, onda bi napravili kraću pauzu gdje bi omogućili ulazak novinara i predlog je Vlade da bi bilo neminovno da se razmatraju sledeće tačke dnevnog reda na otvorenoj sjednici, a to je tačka od 23. predlog g. Brđanina ministra za građevinarstvo, Predlog zakona o izmenama i dopunama zakona o susvojini na stanovima, 24. Predlog zakona o Narodnoj Banci.

25. Predlog zakona o bankama i drugim finansijskim organizacijama.
26. Predlog zakona o vrednosnim papirima.
27. Predlog zakona o porezu na promet.
28. Predlog zakona o porezu na imovinu.
29. Predlog zakona o porezu na dohodak građana.
30. Predlog zakona o posebnim republičkim taksama.
31. Predlog zakona o administrativnim taksama.

32. Predlog zakona o prestanku važenja zakona po posebnom porezu na finansijske transakcije.

45. Predlog zakona o promeni naziva naseljenih mjesta Ivanjska u opštini Banjaluka.

46. Predlog zakona o promeni naziva naseljenih mesta Prud, Gornji Hasići i Donji Hasići u opštini Šamac.

47. Predlog zakona o ukidanju Srpske opštine Turbe.

48. Predlog zakona o izmenama zakona za potrebe odbrane RS.

49. Predlog zakona o izmenama i dopunama zakona o porezu na dobit preduzeća

56. Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o javnom pravobranilaštvu. Mislim da to nije potrebno, nije potrebno.

Posljednje u poslaničkim pitanjima i predlozima ima dva predloga, jedan je da se sugeriše Skupštini opštine Brčko da se proglasi jednodnevna žalost sutrašnji dan na ime ovog zločina koji je urađen i ona ulica jedna da se proglasi dvanes beba.

Molim izvestioca za predlog da ova Skupština donese odluku za angažovanje sredstava za kupovinu nafte. Ko je izvestioc.

Ovo je samo za zatvorenu sjednicu, a ovo kada bude zatvorena sjednica i ja posjećam samo poslanike jer su rekli da može. Time bi zatvorenu sjednicu završili. Može li tako Nikola.

Gospodin NIKOLA:

Ja nisam znao da je na Vladi doneta odluka da se za angažovanje sredstava za elektro, za potrebe elektrosistema donese odluka na Skupštini, zato kada je bio definisan dnevni red nisam intervenisao, jer umeđuvremenu kada je bio utvrđen dnevni red doznao sam da je zahtjev Vlade za angažovanje sredstava za potrebe elektro-sistema se verifikuje na Skupštini i ja sam mislio da će mi zato poslužiti kao šlagort upravo ova peta tačka predlog ekonomske politike RS, prema tome ako je moguće da stavimo mao dodatnu tačku dnevnog reda da se donese odluka o davanju saglasnosti Narodnoj banci RS, poslovnom bankarstvu da se možemo zadužiti za izvođenje radova koji su već dva meseca u toku, onda nema dileme, međutim ako to nemožemo uvesti kao tačku dnevnog reda, onda ja insistiram da tačka o ekonomskoj politici bude u dnevnom redu da ja iskoristim priliku i da kažem kako treba vrlo bitno uraditi ovo što treba uraditi. Ja mislim da se ovo mora riješiti.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja vas molim, mi smo usvojili dnevni red, u to se neće moći ukomponovati, ja ne bih sada htio da pravim od dnevnog reda i od ove Skupštine, ja to razumijem /Polemika s mjesta/

Na otvorenoj sjednici nađite tačku gdje to možete ukomponovati i ja nemam ništa protiv. /polemika smjesta/

Ja molim predstavnike Vlade i g. Hercega nema pokušaju u otvorenom dijelu da negdje ubace tu odluku, pa ćemo raspravljati ako hoćete. Evo može u zadnju tačku, evo neka bude na dnevnom redu predlog i raspravljaćemo.

Gospodin KOZIĆ:

Prosvećeni vladiko, braćo i sestre ova tačka je došla u dnevnom redu i nisam mislio daje trebalo nešto posebno, radi se jednostavno o kompletiranjudokumentacije da bi se realizovao uvoz 4 miliona litara nafte koja je u Prahovu već od oktobra mjeseca, znači jednostavno dokument moji treba dostaviti Narodnoj banci da bi Direkcija potpisala ugovor sa Narodnom bankom da bi mogli pristupiti realizaciji ovog posla /Polemika s mjesta/.

PREDSJEDAVAJUĆI :

Gospodin Kozić želi brzo da objasni da se nebi oko toga zadržavali. Koliko sam ja shvatio nafta je već uvezena u Prahovo treba mi da donesemo odluku da angažujemo sredstva kako bi ta nafta se mogla angažovati kod nas.

Je li potrebna rasprava o ovom? Možemo li se izjasniti? Može.

Ko je za?

Gospodin MILENKO VOJINOVIĆ

Gospodine predsjedniče, kolege poslanici, oko ovog predloga izgleda ne bi trebalo da bude većih problema, međutim kada skupština izglasava neka sredstva, mi smo u Mrkonjiću izglasali 7 miliona dolara, a sada ne znam koliko 4 miliona, onda moramo ako glasamo i ako odlučujemo ima li neka garancija i šta je to, najednom nema nigdje para i plata, a mada se radi o nekim milionima mi to onda sklepamo i dignemo ruke i ovo ako se traži od Skupštine da mi onda formiramo neku komisiju koja će kontrolisati davanje sredstava, utrošak sredstava, rokovi isporuke, mi odobrimo pare i čekamo naftu, nafte nema i ponovo dajemo sredstva. Nemojte nas tu petljati a ako nas petljate onda neka ima komisija koja će to kontrolisati.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Kako to Beli kaže nemojte nas petljati kao da je on iz Bugarske došao. Mi odlučujemo samo o angažovanju sredstava, može se tražiti izvještaj i mi možemo donijeti odluku samo o jednoj stvari, a to je da angažuje državne rezerve da se ta nafta može kupiti, svu odgovornost snosite materijalne rezerve i Vlada o realizaciji toga.

Gospodin KOZIĆ:

Ovaj iznos je već u okviru odobrene kvote 10 miliona dolara, uklapa se u tu kvotu to je ranije naša skupština već donijela, to je jedan momenat koji je bitno da moj kolega Beli razumije, nafta je već u Prahovu, znači ušla u Jugoslaviju, treći bitan momenat sa ovom odlukom mislim da je Direkcija i Ministarstvo trgovine u cjelosti napravila valjanu dokumentaciju, valjane garancije u ugovoru koji ćemo sklopiti, koji smo sklopili i potpisali sa "Bosna-Bojsom" da ne može doći do otuđenja sredstava prije nego što nafta uđe u naša skladišta i tek tada će biti moguće naplatiti i sredstava od Narodne banke biće deponovana u Banja-lučkoj banci i biće naplativa tek po reprezentaciji dokumenata da je nafta ušla u RS, samo jedan momenat koji nas može iznenaditi, a to je ja mislim da će trebati angažovanje naših predsjednika, veliki su interesi Republike Srbije i da ne kažem i one nezakonske mafije oko te nafte, odnosno jako je puno zainteresovanih i lično mislim da će trebati angažovanje na najvećem nivou da bi počelo dovlačenje nafte u našu Republiku.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja vas molim nema rasprave o kupovini nafte, ovdje je pitanje hoćemo li preinačiti odluku da se angažuje da se kupi nafta, ali ako hoćete raspravu o nafti onda ćemo imati po ovoj tački koju smo skinuli.

/Polemika smjesta/

Gospodin JOVANOVIĆ:

Gospodo poslanici, uvažavajući obrazloženje gospodina Kozića o potrebi nafte, odmah da se izjasnim ja ću glasati protiv. Ovo je treća firma koliko znam koja uvozi naftu, one zadnje dvije su ispale ovakve, onakve ova je poštena i sve je uredu. Dok nam se od nadležnog organa ne da prava istina ona prava dva slučaja, mislim da je to ministar unutrašnjih poslova objašnjavao na prethodnoj sjednici, ja ne želim da učestvujem u glasanju i glasaću protiv to javno kažem.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja bih molio samo da se razjasnimo. Ja ne znam da li je tačka informacija ovo što kaže g. Dukić. Predsjednik Vlade je rekao da je sada nafta u Prahu, tamo sam razumio, da naftu hoće da uzme Srbija da je bilo velikih problema oko toga, mi moramo pokušati tu naftu uzeti.

Ja sam razumio Kozića da nafta postoji u Prahovu da ćemo je platiti kada je preuzmemo, nije to više u inostranstvu i da bi bila šteta u ovoj oskudici nafte da to neiskoristimo, sada ako budemo hendikepirani ovom informacijom oko one nafte nećemo ništa uvoziti dok ne budemo razjasnili i ostaće neposijano i neriješen problem. Ja vas molim, ne možemo reći da nećemo uvoziti naftu kao da smo mi Saudijska Arabija.

Gospodin _____:

Želim samo da direktor Robnih rezervi g. Kozić ako može da se izjasni pred ovom Skupštinom da li je video tu naftu u Prahovu.

Gospodin KOZIĆ:

U laboru mi niko nije donosio, išli su ljudi i nafta je plombirana u rezervoarima u Jugopetrolu, a ako se pokaže da je potrošeno iz instalacija i ja sam tu priču čuo nama ništa ne mijenja u odnosu na predhodne slučajeve za koje pretpostavljam da vas više iritiraju. Garancije su pravljene na sledeći način, moraće se prezentirati famtura dobavljača firme Bosna-Bojs, zatim moraće kvantitativni prijem ćemo vršiti na licu mjesta u prisustvu naša dva najstručnija čovjeka i treći dokument da bi se naplatio novac koji će biti deponovanu Banjalučkoj banci neće ići nigdje iz RS moći će se naplatiti tek kada se prezentira potvrda Direkcije da su naši skladištari primili naftu, znači prvo nafta pa onda nova.

Gospodin HERCEG:

Molim vas oko ove tačke pobrkali smo redosled. Zato ja bez razloga ne pitam šta je sa tačkom 11. gdje se kaže informacija o mogućnosti i angažovanja deviznih sredstava za finansiranje deficita budžeta, a sada se postavlja pitanje iz kojih izvora finansirati naftu, finansirati iz rezervi, a rezerve nismo definisali, jer postoji tačka 11. gdje se upravo definiše kako će se preraspodijeliti, odnosno u koje se namjere usmjeriti dio sredstava rezervi koje imamo namjeru angažovati, prethodnica ovoga bi trebala biti tačka 11. jer ako mi angažujemo ne znam koliko hiljada maraka onda ova tačka 11 koja je po meni dosta bitna nema svoga uporišta jer će se potrošiti dio sredstava sa kojima se raspolaže. Nemojmo sada reći da ćemo prodajom nafte dobiti sredstva, ne upitanju su devizne rezerve, i mi skrnavimo već jedan dio s kojim računama. Pitanje je sada i

prioriteta, šta je prioritetnije da li po ovoj odluci 11 ili ovo dodatno, jer mi nemamo dodatnih izvora. Ja imam što se tiče tačke 11 predlog daljnji opterećenje budžetskih rezervi, prema tome pitanje šta ćemo postići ako prejudiciramo donošenje odluke o nabavci nafte, a onda će nam finansijska policija reći, pa čekajte vi ste obrnuli red poteza, niste doneli generalnu odluku a radili ste kako ne treba i onda će biti izvještaj o ovome posebno koje gas smo svi svjedoci kao što ćemo imati na ne znam kojoj to tački o pitanju rada Narodne banke. Nemojte da idemo u zamešeterstvo bez potrebe. Predlažem da se najprije raspravi o tački 11. da se vidi imali tih izvora i ako ima i onda da kažem taj prioritet.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ovo je tačno, ali smo mi već angažovali sredstva svojom odlukom Vlade i sada je trebalo preinačiti tu odluku za kupovinu nafte, zato bi dobro bilo da ne postoji odluka gdje smo angažovali ta sredstva.

Gospodin MIĆIĆ:

Ja ne mislim puno da govorim jer je Nikola rekao sve ono šta sam ja htio da kažem. Samo da skrenem na nešto pažnju, ne radi se o nafti, nafta je sirovina za dobijanje derivata, radi se o dizelu, pa da bar ne budemo toliko nestručni. Drugo zašto mi da donosimo preinačenje tuđe odluke, onaj ko je donio neka je i promjeni, ako je Vlada donijela neka i Vlada mijenja, Skupština donijela odluku i dala Vladi pravo, mislimda se mi uvlačimo u nešto što ne vidimo, neznamo, nešto što je bar nije dovoljno jasno, dalje predlažem da to rješenje nekako prevaziđemo, nema potrebe angažovati sredstva iz materijalnih rezervi, neka onaj ko će primiti neka da novac kada to primi. Da bi ona došla u Prahovo ona je morala ino dobavljaču biti plaćena, prema tome onaj ko će je koristiti neka obezbedi sredstva.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Možda je ovo jedna od najvažnijih primjedbi ako je dizel neka onda se kaže da je dizel. Ali vas molim ova Narodna skupština je jedino ovlaštena za angažovanje deviznih sredstava i mi smo donijeli taku jednu odluku za Energopetrol i sada je bilo potrebno da se preinači za tu firmu.

Gospodin BORKOVIĆ:

Ja bi imao veoma kratko gospodo poslanici. Mislim da naftu treba uvesti, ovaj zahtjev robnih rezervi bio je na Savjetu narodne banke prije 3-4 dana i zahtjev Vlade RS. Savjet narodne banke

dao je saglasnost da se takav ugovor zaključi sa Robnim rezervama, ali da se sredstva obezbijede, ovo što je rekao g. Kozić, ako su sredstva u Banjalučkoj banci i ako se sredstva neće odlivati prije dolaska D-2 onda na taku transakciju treba da se ide. To su teški poslovi oko uvoza nafte i ja sam na njima radio, to su veliki rizici i treba se pokušati zaštititi od rizika, ako su definisane količine, definisane cijene i uslovi, mislim da je ovo jedno pitanje privremenog angažovanja sredstava. Tu će biti problema oko vraćanja deviznog kredita, polazeći od toga da će se nafta platiti u devizama, a najvjerovatnije prodati u dinarima. Prema tome smatram da će se pojaviti još jedan zahtjev, a to je otkup deviza da bi se mogao vratiti taj kredit, ja bi predložio da Skupština trebala ići na takav posao.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Možemo li poslije ovih diskusija dati saglasnost na preinačivanje ove odluke, ali s tim da ovo mora biti uvoz dizela D-2 i za upozorenje da se onaj ko je nosilac posla da mora, upozorava za preuzimanje svih rizika i preuzimanje mjera za otklanjanje svih rizika.

Možemo li se izjasniti za ovo? Može.

Ko je za?

/Polemika s mjesta/

Gospodin BOSIĆ:

Ja se izvinjavam, mislim da smo neke stvari pobrkali. Vi znate da je taj Bosna-Bojis probio na određen način blokadu i on je u Prahovo dogurao 5 hiljada tona dizela. Srbija je rekla da je tamo napravljen prekršaj i mi ćemo zaplijeniti naftu, čovjek je na sudu dobio naftu i rekao to je gospodo moja nafta, i to više nema diskusije čija je nafta, je li on nju prodao i kome je prodao to je već drugi par opanaka. On je između ostalog ponudio RS da se ta nafta ne ocarini franko natovareno u prevozno sredstva u Prahovu proda, da RS kupi ako želi, po cijeni 1,15, hoćemo ili nećemo, Vlada je ocijenila obzirom na situaciju i na sve ostalo i da se nafta nalazi u Jugoslaviji i da je dobro da se uđe u taj posao, Vlada može isto da kaže neću i čovjek će prodati drugom naftu i stvar gotova. To rade Robne rezerve, da bi Robne rezerve to kupile trebaju joj pare, pare može dobiti od NB iz deviznih rezervi i nema veze sa budžetom. Banka Narodna i Savjet je spremna da da kredit sa 1% kamate godišnje, ali da bi ona smjela da takav potez napravi odluku o angažovanju deviznih sredstava donosi Skupština i ne može bez toga, ako vi kažete da nema, Robne rezerve mogu potražiti neki drugi izvor a ako ne ni to onda će reći čovjeku nemamo para i čovjek će prodati nekom drugom.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja potpuno razumijem što ima mnogo priča oko nafte, ali ja sam bar shvatio Kozića i Vladu da je nafta u Prahovu da je treba preuzeti i da je šteta da je neko drugi kupi. Molim vas tu ima i rizika i taj rizik treba neko drugi da primi, stalno diskutujemo o nafti već 3-4 mjeseca

Gospođa MARKOVIĆ:

Ja samo jedno pojašnjenje za gospodina Hercega on je stvarno u pravu. Vi vidite iz ove informacije da su devizne rezerve praktično raspoređene za pokriće deficita budžeta, odnosno mi smo u bilansu javnih prihoda i javnih rashoda iskazali deficit, deficit pored ostalog pokrивamo iz kredita, a da bi dobili kredit moramo imati deviznu podlogu. Pošto se dio nafte usmjerava za vojsku i miliciju. Mi ćemo automatski taj dio rezervi koji je opredijeljen za pokriće deficita usmjeriti vojsci i miliciji i time ćemo onaj dio deviznih rezervi, odnosno kredita automatski uračunati u pokriće deficita budžeta.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja vas molim mi sada privremeno angažujemo devizna sredstva za naftu. Kada budu ta sredstva data vojsci, nojoj moramo i onako iz budžeta davati ili novac ili naftu tada ćemo donositi odluku i pokrивati.

Gospodin HERCEG:

Može li sada nama Vlada da kaže ovdje koliki je dio učešća potreba za miliciju i vojsku u nabavci ove nafte, ako je to 100% nikakvih problema nema, međutim bojim se da ćemo mi finansirati deviznim rezervama potrebe za D-2 građanstva i onih koji se vožaju u mercedesima, ako je tačno da će to biti 100% nikakvih problema da na sledećoj Skupštini to verifikujemo kao odluku iz dnevnog reda člana 11. (Polemika s mjestu)

PREDSEDNIK VLADE, g. LUKIĆ:

Gospodo poslanici ja lično mislim da mi nemamo izbora, nama je Hrvatska zatvorila kompletan uvoz i jednog litra nafte. Već više meseci ni Dunavom ni preko Rumunije ni preko Bugarske i Grčke uglavnom gotovo ne prolazi ništa. Ovo što se pojavilo u Prahovu, već su prethodnici rekli i ne trebam da ponavljam, meni je bila delegacija iz Jugopetrola već prije nekoliko od 2 meseci i htjela tu naftu da kupi, mi smo ratovali olo zaštite te nafte da dođe u RS gdje se morao

ekspozirati i predsjednik Republike u više razgovora da se ta nafta ne proda, odnosno ostane. Mi smo neki dan na Vladi sagledavši kompletnu situaciju posebno u vojsci u poljoprivredi i vidjeli da mi nemamo izbora i da moramo kupiti tu naftu da bismo bili sigurni za odbranu zemlje barem za neko vrijeme, ja ne vjerujem g. Herceg da će tu čak i u poljoprivredu otići vrlo malo od te nafte, ona mora ići u Robne rezerve, ona mora biti čuvana za odbranu zemlje i mi nemamo drugog izlaza i tu je razlog što smo se opredjelili za 1,15 i poduzeli sve ove mjere i ja još nisam optimista da ćemo tu naftu tako lako ubaciti u našu Republiku bez velikih intervencija i bez velikih dogovora sa odgovarajućim organima, jer smo vidjeli ko sve igra oko te nafte.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Možemo li uz ove primjedbe da sada samo donesemo samo odluku, mi preinačujemo svoju odluku o privremenom angažovanju deviznih rezervi za kupovinu dizela D-2, a ovlašćujemo materijalne rezerve i firmu koju je naveo Bosna-Bojs.

Ko je za?

Ima li neko protiv?

Suzdržani?

Je li prigovarate na glasanje?

Ko je za? 49 za.

Ko je protiv? 1 protiv.

Ko je suzdržan? 3 suzdržana.

Mislim da su potpuno opravdane diskusije koje su sa nekom dozom pitanja i ova je problematika nafte stalno na dnevnom redu i ne treba se oko toga ljutiti.

Gospodo, usvojili smo i ovu tačku dnevnog reda. Ima još jedna tačna, a to je izvještaj o provedenim izborima u Skupštini opštine Centar Sarajevo, Komisija je imenovana, izvještaj je dat da li je potrebno izlaganje kakvo. Možemo li se izjasniti? Može.

Ko je za?

Ima li neko protiv?

Suzdržan?

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili i ovaj izvještaj, sada vas molim da samo za jednu konsultaciju, prećićemo na otvorenu sjednicu i volio bih kada bi završili, jer ovdje su samo predlozi zakona. Juče smo se dogovorili da treba amandmanski da se glasa ako su predlozi

zakona što možemo vrlo brzo završiti. Ako sada ne razidemo nego nastavimo rad poslije kratke pauze, samo da uđu novinari, onda možemo brzo završiti i ručati pa kući. Ako napravimo pauzu ostaćemo sat vremena i onda će to ostati dugo.

Samo da se dogovorimo koje tačke dnevnog reda će ući za otvorenu sjednicu, to je:

23. Predlog zakona o izmjeni i dopuni zakona o susvojini na stanu.

24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 45, 46, 47, 48, 49, umjesto 56. 57. Predlog zakona o izmenama Zakona o kontroli, utvrđivanju i naplati javnih prihoda to je 57. i 70. Poslanička pitanja i prijedlozi. Slažete li se sa ovim dnevnim redu. Neka uđu novinari i da nastavimo sjednicu.

Ja molim samo za jedno objašnjenje gospodine Popoviću, g. Stanišić je ministar unutrašnjih poslova i on nije položio zakletvu, ali smo mi na istoj sjednici dali, zapravo ostavka je Vlade. Ja bih molio objašnjenje, drugo Ranko Pejić mislim da treba, jer je on direktor Republičkog zavoda za planiranje i članovi, zapravo predsjednik i članovi Ustavnog suda. Spajić Jovan, sudija Osnovnog suda, Ljubojević Milenko, zamjenik Osnovnog javnog tužioca u Banjaluci.

Molim gospodina Stanišića da se pripremi da položi zakletvu.

Treći dio.

PRESEDAVAJUĆI:

Molim prisutne koji treba da daju svečanu zakletvu da pristupe davanju zakletve.

Zakletve treba da daju: Prof. dr Gašo Mijanović, Slobodan Kovač, dr Bogdan Lozo, dr Rajko Kuzmanović, dr Miloš Blažić, sudije Ustavnog suda, g. Spajić Jovan i g. Ljubojević Milenko, zamenci osnovnog javnog tužioca u Banjaluci, te g. Mićo Stanišić, ministar unutrašnjih poslova i Ranko Pejić, direktor Republičkog zavoda za planiranje.

Molim sve prisutne da ustanu.

/Z A K L E T V A/

PRESEDAVAJUĆI:

Evo gospodin episkop ima jedan predlog, mislim da je sasvim na mjestu, a to je da formiramo jednu grupu koja će otići na sahranu u 15 časova. Predlog je da odu: g. Ljubo Bosiljčić, g. Mitar Miljanović i potpredsjednik Skupštine gospodin Simić. Da li se slažete? Hvala. Oni treba da izraze naše saučešće i da prisustvuju sahrani. Molim kolege da odu na ovu sahranu, a potom da nam se pridruže ukoliko ne budemo završili sednicu.

Molim sve prisutne da sednu na svoje mesto.

Vaše preosveštenstvo, izvolite.

G. VASILJE, episkop:

Ja pozdravljam sve prisutne. Javio sam se samo zbog jedne stvari. Mnogo vam želim uspjeha, a uspjeha će biti jer je Bog sa nama.

U zakletvi bitrebalo tekst zakletve da se promijeni, naime kraj zakletve. Predlažem da stoji: "Kako ja činio tako meni Bog pomogao". To više obavezuje, a ono ne obavezuje.

PRESEDAVAJUĆI:

Pošto je to ustavna materija ja molim da to gospođa Stanišić zapiše pa da to pripremimo za narednu skupštinu. Ustavna komisija mora predložiti. Hvala lepo na sugestiji.

Prelazimo na dosadašnju 23. tačku dnevnog reda - Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o susvojini na stanu. Predlog imate. Samo jedno pitanje. Da li možemo usvajati ovaj zakon bez ona druga dva. Jer ovdje se reguliše - već se podrazumeva da postoji mehanizam otkupa, saučešća u susvojini.

RADOSLAV BRĐANIN:

Gospodine predsedniče, ovde se ne radi o Zakonu o stanovanju niti o Zakonu o komunalnim delatnostima. Ovde se radi o Zakonu koji već postoji, i samo se menjaju neke riječi - da pogledate, to je na stranici i po - Štab za smeštaj raseljenih lica, na čelu sa predsednikom Skupštine, održao je sastanak sa svim predsednicima opština i njihovim komesarima, za smeštaj, i javila se ideja da ovo zamenimo riječi - gdje piše "može se steći" da se zamijeni riječima "stiče se" iz sledećih razloga - zato što na mjestima razrušenih gradova je došlo dosta raseljenih lica koji imaju želju i gdje su pojedinci izvukli nešto i ono što nemaju dobili pomoć od rođaka i uložili nešto svoga novca, da im se garantuje da će to biti stečeno pravo da se prizna, ali ne stečeno pravo na taj stan, taj stan i dalje ostaje državni. Dakle, ovdje se samo radi o zamjeni par riječi, gdje se vidi. A o zakonu o stanovanju, koji ima 102 člana će se raspravljati iduće sjednice i o Nacrtu zakona o komunalnim djelatnostima. Ovo nije u koliziji sa ova dva zakona. Dakle, radi se o sitnim promjenama, pa sam možda malo nesmotreno reagovao, zato što sam naučio da prof. Miljanović sve pročita. Da je ovo pročitao, vjerovatno ne bi imao primjedbi. Ovo nije Zakon o stanovanju. Ovo su neke sitne male promjene prethodnog zakona koji je postojao.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Piše ovdje da ima nosilac stana, odnosno vlasnik stana omogućava nosiocu stanarskog prava da može da učestvuje u vlasništvu.

BRĐANIN:

To je i do sada bilo, gospodine predsjedniče samo je pisalo "može se steći", a sad piše "stiče se".

PREDSJEDAVAJUĆI:

Uredu. Možemo li se izjasniti:

Ko je za?

Ima li neko protiv?

Suzdržan?

Konstatujem da je jednoglasno usvojen Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o susvojini na stanu.

Prelazimo na tačku 24. - Predlog zakona o narodnoj banci

Ima li amandman? Nema.

Molim da se izjasnimo. Ko je za?

Ima li neko protiv?

Suzdržan?

Konstatujem da smo usvojili Zakon o narodnoj banci.

Prelazimo na Predlog zakona o bankama i drugim finansijskim organizacijama.

Ima li amandmana? Nema.

Možemo li se izjasniti. Ko je za?

Ima li neko protiv?

Suzdržan?

Konstatujem da smo usvojili Zakon o bankama i drugim finansijskim organizacijama.

Predlog zakona o vrednosnim papirima.

Ima li amandmana? Nema.

Da se izjasnimo. Ko je za? Ima li neko protiv? Suzdržan konstatujem da smo usvojili jednoglasno Zakon o vrednosnim papirima.

Predlog zakona o porezu na promet.

Ima li amandman? Nema.

Da se izjasnimo. Ko je za?

Ima li neko protiv?

Suzdržan ?

Konstatujem da je jednoglasno usvojen Zakon o porezu na promet.

Predlog zakona o porezu na imovinu.

Ima li amandman? Nema.

Ko je za? Ima li neko protiv? Suzdržan?

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zakon o porezu na imovinu.

Predlog zakona o porezu na dohodak građana?

Ima amandman. Izvolite, gospodin Mičić Dragan.

MIČIĆ DRAGOLJUB:

Gospodine predsjedniče, hoću li ja ovo čitati.

PRESEDAVAJUĆI:

Dobro, ako ima napisano dajte da ja pročitam, pa ćemo se izjasniti prvo o amandmanu, pa onda o Predlogu zakona.

Amandman ima sljedeći sadržaj:

”Na osnovu člana 141. Poslovnika Narodne skupštine RS, Sl.glasnik br. 21/92, podnosim sledeći amandman: "da Predlog zakona o porezu na dohodak građana, koji je utvrđen narednicima Vlade Republike Srpske amandman član taj,stav 2. Predloga zakona o porezu na dohodak građana mijenja se i glasi: "Primanja ostvarena po osnovu zarad člana omladinske i studentske zadruge se ne oporezuju do visine 12 prosječnih mjesečnihplata, a preko toga limita da se pojedinačne zarade oporezuju sa 50% nižom skalom poreza na zarade koje se primjenjuju kod ugovora za povremeno-privremene poslove. Navedene olakšice odnose se na one omladinsme i studentske zadruge koje su osnovane i koje posluju u skladu sa Zakonom o zadrugama i pravilima omladinskog zadrugarstva”

Da li je potrebno obrazloženje?

Ima li Vlada šta protiv?

Možemo li prvo da se izjasnimo o amandmanu?

Ko je za?

Ima li neko protiv?

Suzdržan?

Konstatujem da smo usvojili Amandman gospodina Mičića na ovaj zakon.

Sad predlažem da se izjasnimo o Predlogu zakona zajedno sa ovim amandmanom.

Ko je za?

Ima li neko protiv?

Suzdržan ?

Konstatujem da je jednoglasno usvojen Zakon o porezu na dohodak građana sa amandmanom gospodina Mičić Dragana.

Predlog zakona o posebnim republičkim taksama.

Ima li amandmana?

Nema.

Molim da se izjasnimo.

Ko je za? Ima li neko protiv? Suzdržan? Nema

Konstatujem da smo usvojili Zakon o posebnim republičkim taksama.

Predlog zakona o administrativnim taksama.

Ima li neko amandman? Nema.

Ko je za?

Ima li neko protiv?

Suzdržan?

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zakon o administrativnim taksama.

Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o posebnom porezu na finansijske transakcije.

Evo, ima jedno pitanje.

Erceg Nikola:

Kao izvor za finansiranje sredstava ovaj zakon je imao dosta veliku ulogu. U strukturi formiranja javnih prihoda on je po orojekciji koja nije usvojena, ali čim je ona formulisana znači ima neko svoje uporište u analitičnosti svega onoga iz čega se može izvući izvor, fingiralo iznos i do 40%, Ja sad jednostavno pitam, šta će zamijeniti ovaj izvor. Ništa više.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Hvala. Gospoda Marković.

G. PETRA MARKOVIĆ:

Pa evo ja kao ministar za finansije, ako bi se mene pitalo, ovaj zakon ne bih stavila van snage. Bilo je tu dosta diskusija i dilema, da li zakon stavljati van snage, jer je on po svom finansijskom učešću u strukturi javnih prihoda na samom vrhu. Međutim, s obzirom daje u Srbiji ovaj zakon stavljen van snage, a mi smo u samoj proceduri donošenja ovog zakona zaista imali dosta problema oko usaglašavanja - dakle, usvajanje je trajalo dosta dugo. I neki efekti primjene zakona tek su se sad praktično pokazali. Međutim, iz razloga što je ovaj zakon u Jugoslaviji stavljen van snage mi smo ipak mišljenja da, pošto usaglašavamo sva opterećenja, posebno opterećenja kad su u pitanju i finansijske transakcije, onda smo jednostavno iz tog razloga stavili ovaj zakon van snage. Inače, što se tiče efekata, on je zaista davao značajne efekte.

Što se tiče zamjene u pokriću deficita, mi tu zamjenu tražimo. Vjerovatno ćemo nešto u robama pokušati da iznađemo neku mogućnost. Inače, do sada tu zamjenu nismo našli. Evo, toliko.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja molim gospodu Marković, šta nama smeta da mi ovaj zakon ne stavimo van snage.

G. MARKOVIĆ:

Pa smeta nam što je opterećenje privrede, ne samo privrede, nego kompletne finansijske transakcije, računajući, dakle, i kredite, i sve ostalo - pošto je posebno politika kamatnih stopa u ovim mjerama rekonstrukcije monetarnog sistema bitan faktor, mi smo se jednostavno morali uklopiti u opterećenja i po osnovu kreditnih plasmana i svega ostalog. To je u pitanju.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Hvala. Ovo je bio odgovor. Mi se sada izjašnjavamo o zakonu. Evo gospodin Bosić ima objašnjenje.

BORO BOSIĆ:

Ja moram zbilja da se izvinem, ali praktično na svakoj skupštini se čuje jedna izreka, koja je već postala poštapalica, pokretanje privrede. To je već postala poštapalica. U programu ekonomskog oporavka i monetarno-kreditne politike, koji je uradila Srbija, koji smo mi prihvatili, određen broj elemenata je rečeno da su to poluge na kojima će da ozdravi privreda. A one ukratko ovako izgledaju: kresanje budžetskih troškova, rasterećenje privrede, ukidanje barijera za protok roba i kapitala, zdrav novac, tj. prihvatljive cijene kapitala i ukidanje sive ekonomije. Molim vas, prva stvar moja je urađena u Srbiji, jeste upravo da se pretrese poreski sistem i sve ono što je opterećivalo privredu da se ukine. Jedna od tih mjera je ukidanje poreza na finansijske transakcije.

Molim vas, nemojmo očekivati damože biti bilo koja privreda u svijetu da radi sa ovim cijenama kapitala, sa ovim namatnim stopama i sa ovim opterećenjima. Na svaku finansijsku transakciju daje se 1%. Jedna od prvih mjera, molim vas, je upravo bilo ukidanje i toga zakona. Nemojmo samo da prihvatamo zakon u dijelu kad je u pitanju zahvatanje iz privrede. Sa tim ćemo je ugušiti potpuno. Mi moramo da se okrenemo drugačije. Prema tome, nemojmo deklarativno da se izjašnjavamo za program, a ovamo maksimalno noćimo na svim nivoima. To neka znate, izbaciće nas, ne po sili nekog što će neko htjeti da nas izbaci iz ekonomskog sistema Jugoslavije, nego zato što ćemo mi udariti o zemlju pa će nas sam život izbaciti iz toga sistema. Prema tome, kada smo usvajali uredbe o novim zakonima i svi ovi zakoni i koji se sada usvajaju iz toga paketa, jedan od tih zakona je i ukidanje ovog zamona. Prema tome, ako ćemo biti dosledni u svemu, molim vas i ovaj zakon treba da se ukine.

Evo samo sam toliko htio reći.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Hvala lijepo. Mi se sada izjašnjavamo o ukidanju Zakona o posebnom porezu na finansijske transakcije.

Ko je za?

Ima li neko protiv?

Suzdržan?

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zakon o prestanku važenja Zakona o posebnom porezu na finansijske transakcije.

Tačka prethodna 45. - Predlog zakona o promeni naziva naseljenog mesta Ivanjska u opštini Banja Luka. Ima li amandman? Nema.

Ko je za? Ima li neko protiv? Suzdržan?

Konstatujem da smo usvojili Zakon o promeni naziva naseljenog mesta Ivanjska u Potkozarje.

Predlog zakona o promeni naziva naseljenih mesta Prud i Donji Hasići i Gornji Hasići u opštini Šamac.

Ima li neko amandman na ovo?

Možemo li se izjasniti.

Ko je za?

Ima li neko protiv? Suzdržan?

Konstatujem da smo usvojili Zakon o promeni naziva naseljenog mesta Prud u Njegoševo i i mesta Donji Hasići i Gornji Hasići u naziv SRNICE - u opštini Šamac.

Prelazimo na 47. tačku - Predlog zakona o ukidanju Srpske opštine Turbe.

Im li neko amandman? Nema.

Da se izjasnimo. Ko je za? Ima li neko protiv? Suzdržan?

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zakon o ukidanju Srpske opštine Turbe.

Ja molim malo pažnje. Predlog zakona o izmeni Zakona o zajmu za potrebe odbrane Republike Srpske. Ima li amandman? Nema.-

Možemo se izjasniti. Ko je za? Ima li neko protiv? Suzdržan ?

konstatujem da je jednoglasno usvojen Zakon o izmeni Zakona o zajmu za potrebe odbrane Republike Srpske.

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit preduzeća.

Ima li neko amandman?

Nema.

Da se izjasnimo. Ko je za? Ima li neko protiv? Suzdržan?

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zakon o izmenama Zakona o porezu na dobit preduzeća.

Bivša 57. tačka - Predlog zakona o izmenama Zakona o kontroli, utvrđivanju i naplati javnih prihoda. Ima li neko amandman. Izvolite.

ILIJA NEDIĆ:

Gospodo poslanici, amandman na ovaj zakon glasi: "Finansijska policija obrazuje se kao samostalni organ u okviru Vlade." A zakon o samostalnoj finansijskoj policiji, ako se ovo usvoji, pripremiće se za narednu sjednicu.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Mi smo se dogovorili da ćemo ići prijekim putem, da će se Vlada izjasniti o ovome jer su posebni uslovi, A po Poslovniku bi to trebalo dostaviti Vladi da se izjasni, kao što je gospodin Dobroslov dostavio na Zakon o izboru odbornika i poslanika.

Evo da pročitam, sledeći je sadržaj: "Finansijska policija se obrazuje kao samostalni organ uprave u okviru Vlade. Zakon o samostalnoj finansijskoj policiji će predložiti Vlada na idućoj sjednici". Evo, čuli ste ovaj amandman. Predsednik Vlade, izvolite.

Dr VITOMIR POPOVIĆ:

Gospodo predsednici, gospodo poslanici,

Vlada nije prihvatila ovakav predlog o kojem smo u dva navrata raspravljali na sjednicama. Iz prostog razloga što smo odlučili da finansijska policija jeste samostalni organ, ali u okviru Uprave prihoda. Znači, ne kao samostalan organ u okviru Vlade. Bio je nuđen tekst u dva navrata, a sada se ponovo nudi tekst zakona. Ako ćemo principijelno, onda da se o tome da mišljenje na Vladi, inače, mi ne stojimo iza ovakvog predloga ,odnosno, nismo za.

PRESEDAVAJUĆI:

Samo da se izjasnimo. Ovdje nije mjesto za ovo. Kada bude na redu organizacija ministarstava, onda ćemo utvrđivati organizaciju ministarstava i organa. Sada ovdje nije potrebno da se izjašnjavamo, gospodine Neđiću. Nije potrebno o ovome se izjašnjavati. Imamo Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o ministarstvima. I tada će biti pitanje da li će biti samostalan organ policija ili ne. Može li da se ovo ipak sačuva, pa kad bude na dnevnom redu ova tačka, da se uloži. Je li povlačite? Povlačite. Hvala.

Ima li neko drugi amandman?

Molim da se izjasnimo.

Ko je za?

Ima li neko protiv?

Suzdržan ?

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zakon o izmjenama Zakona o kontroli, utvrđivanju i naplati javnih prihoda.

Sada su poslanička pitanja i predlozi.

Sada samo da kažem što je došlo kod nas prethodno, da se izjasnimo, pa ćemo onda o onom pitanju gospodina Ercega Nikole.

Predlog je da mi uputimo predlog Opštini Brčko da se sutrašnji dan proglasi danom žalosti zbog onoga što se desilo zbog napada muslimanskih i hrvatskih jedinica na slobodno Brčko. To je bio predlog gospodina Episkopa, pa sam ja u ime njega to predložio.

Možemo li se izjasniti?

Ko je za? Ima li neko protiv? Suzdržan?

Ja molim predstavnike Brčkog da im ne pišemo, oni su to saslušali i prenijeće naš predlog. A sredstva informisanja će to objaviti.

Gospodin Kasagić je iznio predlog da se takođe sugeriše Gradu Brčko, zapravo opštinskim vlastima, da jednu od ulica nazove "Ulice 12 beba". Ja molim g. Kasagića da to objasni, jer je bila zatvorena sjednica, pa da se i taj poziv uputi ako se tako odlučimo.

RAJKO KASAGIĆ:

Gospodo, 5. ovog mjeseca, gospođa Plavšić, urednik "Glasa srpskog" Miro Mladenović i ja, bili smo na Radio-novostima, razgovarali s građanima od 17 do 19. časova. Jedan od građana Beograda, kako se predstavio, inženjer iz Rakovice, predložio je baš iz razloga što je ovdje najuži dio Republike Srpske, jedan od vitalnih dijelova Republike Srpske, da u Brčkom bude naziv jedne ulice da se predloži nadležnom organu, znači Skupštine opštine Brčko, da jedna od ulica nosi naziv "Ulica 12 beba", baš u povodu smrti 12 beba u Banjaluci zbog toga što je put prema svijetu bio zatvoren i presječen što su novorođena djeca umrla jer nisu imala kiseonika. Hvala.

Predsjedavajući:

Ima li potrebe da diskutujemo? Nama.

Možemo li se izjasniti? Ko je za? Ima li neko protiv? Suzdržan? Nema.

Ovo nije hitno, paće biti hitno poslato Skupštini opštine Brčko, i da se pošalje.

Ima predlog gospodina Ercega, ali molim prije toga da se dogovorimo, kad će biti naredna sjednica. Samo da vidimo kad nam se umlapa. Ovaj dnevni red bi u narednoj sjednici trebali da završimo. Ja ne znam kad su ovi razgovori. Da li gospodin Karadžić ima rokovnik. Nema. Može li u roku od narednih 10 dana da održimo. Ja bih da bude obligatorno u roku od 10 dana, ali da vidimo kad nam dozvoljava vrijeme. Ja bih volio da bude u narednoj sjednici, jer dnevni red je frišak da ga ne odgađamo. Ja se nadam da su nam svima podjednako važne ove tačke. Ne treba izjašnjavanje. Znači, dogovorili smo se da u roku od 10 dana održimo narednu sjednicu, a po mogućnosti da bude na idućoj sjednici.

Gospodin Erceg ima riječ.

NIKOLA ERCEG:

Istrgnuta iz bivšeg sistema "Elektroprivrede" SR BiH, "Elektroprivreda RS" se postepeno uobličava i na putu je da tehničko-tehnološki bude jedna cjelina. Momentalno dva sistema, odnosno dva velika kapaciteta nisu u funkciji kako treba. To je Višegrad i Ugljevik. Višegrad iz razloga što nemože zbog prenosne mreže koristiti svoje prenosne kapacitete, a Ugljevik iz razloga opet što nema prenosnih kapaciteta. U prioritetu rješavanja te problematike, s jedne strane, i činjenice da bivša Bosanska krajina i područje Srpske krajine, u lošoj hidrologiji nisu sigurni sa snabdijevanjem energije, dogovoreno je da, pored onoga što je do sada urađeno, uradimo još dvije investicije koje imaju sa stanovišta ekonomije i snabdjevanja potrošača super-prioritet. To je izgradnjadve prenosne mreže, dva dalekovoda, koji će dovesti u poziciju Višegrad da iskorištava kapacitete i u komercijalnom i u proizvodnom smislu, a da Posavina i Krajina i Kninska krajina imaju sigurno snabdjevanje u relativno lošoj hidrologiji i da Ugljevik, kao veliki

napacitet uđe u pogon, jer je tehnički to preduslov da može ući. Zato smo se opredijelili da izgradimo još dva kapaciteta. To je bilo na verifikacijama na mnogim sastancima i na Vladi u par navrata, i na sastancima koje je svojevremeno i dr Karadžić, kao predsjednik Republike sazivao, dogovoreno je da se ta dva prioriteta završe, odnosno da se radi na njima. U tom smislu je napravljen investicioni elaborat. Taj posao bi se trebao završiti sa ulaganjem od 9,1 milion dinara.

Obzirom da je u međuvremenu došao Avramovićev projekt, verifikacija toga je morala da se izvrši još jedanput. Vlada je u međuvremenu imala investicioni program i taj predlog sa konstrukcijom finansiranja. Ta konstrukcija finansiranja bi po našem predlogu trebala da bude ovako:

- sopstveno učešće 2,081 miliona,
- bankarska sredstva 2 miliona 945,
- krediti izvođača koji su već naterenu i rade već dva mjeseca - jedan milion i 105 hiljada,
- Republika Srbija ulaže 2,5 miliona jer ima interes zato što se dalekovod od Višegrada proteže na teritoriju Republike Srbije i oni normalno koriste po sistemu ekonomičnosti tu energiju.
- sredstva Republike Srpske Krajine 500 hiljada jer je njihov interes u Posavskom dalekovodu premo kojeg će oni zbrinuti svoje potrošačke potrebe u trenutku kad oni nemaju dovoljno energije.

Jedan dalekovod košta 5 miliona i 100, drugi dalekovod 4 miliona. Dakle, 9,100 je ova struktura finansiranja. Mi sopstvena sredstva možemo obezbediti samo boljom naplatom. Tu imamo strašnih problema, ali to je sad naš problem.

Kreditni izvođači su već angažovani, dakle, oni su uloženi zato što se posao već radi. Sredstva Republike Srbije, neki dan sam bio u Beogradu, oni će preko EPS-a sistemima razno-raznim, ne finansijskim, ali kompenzacijama i nekim pomoćima unutar svog sistema, takođe pokriti te obaveze, a sredstva Republike Srpske Krajine od 500 hiljada - oni su prije tri dana platili 200 hiljada, još trebaju 300 hiljada. Prema tome, sve je, što se kaže, u igri. Međutim, ova bankarska sredstva još nismo definisali iz razloga što se pretpostavlja da verifikaciju odluke Vlade za ovakav finansijski aranžman se traži od Skupštine. To podrazumijeva da Skupština odobri, odnosno da saglasnost Narodnoj banci da se kod poslovnog bankarstva "Elektroprivreda" može zadužiti kreditno za 2 miliona 945 hiljada. To su čisto komercijalni krediti koje će "Elektroprivreda" vratiti.

Mi već imamo, obzirom da je taj posao već odavno u fizičkom izvršenju, zaduženja kod pojedinih poslovnih banaka računajući da će oni imati na vrijeme ovu saglasnost. Angažovano je već negdje ono 250.000.

Međutim, banke sad traže izričitu saglasnost Narodne banke. Narodna banka traži od Vlade, a Vlada od Skupštine.

Ja molim, s obzirom da je to izuzetno bitno, pogotovo za ljetno područje, kad ćemo negdje od početka juna vjerovatno imati redukciju. Da bismo to izbjegli, pogotovo ovo krajinsko područje ovamo, da se odobri Narodnoj banci da se mi možemo zadužiti po osnovu kredita. To je osnovna poenta. S obzirom da su izvođači nestrpljivi, jer jednostavno više ne mogu raditi bez finansijske potpore, u poziciji smo da ili pošaljemo ljude kući pa da izazovemo dodatne troškove, ili da se opredijelimo za ovaj finansijski aranžman.

MIRKO MIJATOVIĆ:

Gospodine predsjedniče, uvažene kolege,

Ja, nažalost, nemam ni tekst te odluke. Jeste da sam je pročitao tamo u hodniku, kojom se predlaže ovakvo rješenje. Dakle, traži se saglasnost od Narodne skupštine da da saglasnost Narodnoj banci kako bi poslovne banke odobrile kredite za "Elektroprivredu" Republike Srpske. Ja imam jedan jako principijelan prigovor. Na tome papiru, kako bih ga ja nazvao, u temstu te odluke ne vidi se čak ni ko to predlaže. Da li je to Vlada. Gospodine predsjedniče, evo ja bih volio da poslanici imaju taj tekst. Tamo se ne vidi ni čak ko to predlaže. To se sad usmeno saopštava na ovaj način. Znači, to je izgleda nekakav papir koji sa neba leti na ovu skupštinu, za moji ova skupština i ovi poslanici treba da daju ad-hok nekakav pristanak, bez temeljite analize i makar bez toga da je taj materijal podijeljen makar juče kako bi se svi poslanici upoznali da znaju o čemu se radi.

Ja zaista želim da upozorim - ne znam kako ću biti shvaćen - u kontekstu ovoga kako je pričao Nikola Erceg, niko ne osporava činjenicu upotrebe izgradnje tih dalekovoda o kojima je riječ. Gospodo, ja vas želim po ko zna koji put uvjeriti da niko takođe ne osporava potrebu da električne energije ima dovoljna Krajina i Republika Srpska Krajina i Banja Lučka Krajina. Međutim, radi se o principima, i to ne sa aspekta nekakve regije. Ali molim vas, pravljene su dalekovodi i prošle godine i trebali su se napraviti dalekovodi za Krajinu, ali niko nije tražio nikakvu saglasnost od ove skupštine. Sada, mada se ovi prave i mada su sredstva velikim dijelom potrošena, treba saglasnost Narodne skupštine da bi se pokrile rabote koje je neko radio mimo ove skupštine. Ja kao poslanik, bez obzira na interes, ne bih želio da učestvujem u tome. Predlažem da se ovo digne sa dnevnog reda, da svi dobijete tekst te odluke, da se upoznate sa problemom i da na narednoj skupštini, ukoliko je to opravdano, date svoj glas u tu korist. Neće se ništa strašno dogoditi za deset dana. A ukoliko zaista ocijenite da se Narodnom skupštinom može manipulirati u ovakvom obliku, mada su trošene ogromne pare, ako niko nije tražio saglasnost od Narodne skupštine, sada da bi se na izvjestan način te pare prale sa jednim papirom na kome se ne zna ni ko ga predlaže, ni zašta ga predlaže ovako na brzinu da o tome odlučujem, ja zaista kao

poslanik ne mogu preuzeti na sebe takvu odgovornost, a ni vama ne preporučujem da ovako nešto učinite.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Hvala. Možda da sačeka malo g. Erceg, ako bude još pitanja da svima onda odgovorite.

Gospodin Uroš Gostić.

UROŠ GOSTIĆ:

Gospodine predsjedniče, gospodo poslanici,

Ja mislim, kada je u pitanju ovaj predlog i angažovanje jednog dijela sredstava, da nama neke stvari nisu dobro pojašnjenje, pa možda otuda i ova reagovanja. Nama je prenos električne energije isto tako neophodan kao što je neophodna i nabavka nafte. Ništa manje. Međutim, mislim da su neke stvari nedorečene. Ja sam kao čovek opredeljenja tog da se takva odluka donese, ali mi nije jasan Nikola. Što se traži odluka Skupštine da se da saglasnost Narodnoj banci da bi se Javno preduzeće "Elektroprivreda" moglo zadužiti kod poslovnih banaka. Iz kojih sredstava se angažuje, odnosno odobrava taj kredit. Ako su to sredstva poslovnih banaka, ne treba saglasnost Narodnoj banci. Može biti saglasnost, odnosno odluka kao javnom preduzeću da se ono može zadužiti, ako je potrebno da da ova Skupština. A ako su to sredstva Narodne banke, da će ona njih i emitovati, onda vjerovatno treba odluka ove skupštine da se uđe u emisiju. A zna se kako se mogu emitovati sredstva, valja imati deviznu podlogu. Nešto mi, znači tu nije jasno. Ako se daju sredstva iz potencijal poslovnog bankarstva, onda ne vidim potrebu da se daje neka saglasnost Narodnoj banci. Toliko.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ima li još neko da diskutuje prije gospodina Ercega.

Gospodin Bosić.

BORO BOSIĆ:

Ja se izvinjavam što sam danas malo aktivniji, ali evo tako je naišlo.

Molim vas da samo malo pojasnimo zašto se tu najedanput petlja Skupština. Očito je, molim vas, da je Avramovićev program sve nas skupa uozbiljio. Poslovne banke su spremne da daju

"Elektroprivredi" kredit. Ali poslovne banke pitaju ko garantuje za kredit. Budimo otvoreni, ja nemam šta da budem zakulisan ovdje. Prema tome, oni kažu - mi smo spremni da to kreditiramo pod uslovom da nama Narodna banka stane sa garancijom iza toga. Narodna banka sebe hoće da zaštiti i ona sad kaže: u takav jedan aranžman, ukoliko bude nekih problema, molim vas, nemojte da ja idem bez pokrića. I ona je tražila mišljenje Vlade. Mi smo na osnovu konstrukcije finansiranja, koja je predložena od strane Elektroprivrede, gdje se vidi sopstevno učešće "Elektroprivrede" i krediti poslovnih banaka, krediti izvođača, učešće Srbije, učešće Srpskih krajina, i rekli da konstrukciju prihvatamo. Ali obzirom da Narodna banka za svoje poslovanje odgovara Skupštini a ne Vladi, mi smo samo mogli i to je Vlada i uradila, preporučila Skupštini da se to prihvati, normalno sa rizikom da, ukoliko sutra Elektroprivreda bude u ekonomskim problemima, a sigurno će biti sa ovakvim cijenama, da ćemo morati da vidimo kako ćemo sve to da saniramo. To je tako. Prema tome, gospodin Mijatović ima jednu drugu vrstu primjedbe. Ja sam sa njim pričao, on ima primjebu na konstrukciju finansiranja. Sigurno da je ovo sopstveno učešće "Elektroprivrede" ići na sve članice "Elektroprivrede", prema tome, svaka članica mora da nađe načina kako da taj dio svoje obaveze ispuni.

Ukoliko ima nešto u samom vođenju investicija, nezakonito, nelegalno, sumnjivo, molim vas, tomora ići normalno pod provjeru i proceduru, kao i svako drugo poslovanje privrede. Prema tome, direktor elektroprivrede sa svojim poslovođstvom za to mora da odgovara, jer on je odgovoran za poslovanje firme. Toliko.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Jeli vam, Gostiću, jasno. Možda nije ni potrebno da Erceg odgovara. (Upadice s mjesta) Nemojte, olako prilazite tom problemu. Ovo što je rekao gospodin Mijatović, mora se razjasniti. Erceg treba da se razjasni sa Mijatovićem.

ERCEG NIKOLA:

Ovo što se tiče sa Mijatovićem stvarno nema smila. Iz dva razloga, što je poslanik u kontinuitetu i što radi u "Elektroprivredi". Što je poslanik ima potpuno moralno pravo, ali što radi u "Elektroprivredi", ama baš nema pravo. Hoće li dozvoliti gospodin Mijatović da u Krajini budemo ne 47 dana nego npr. 25 dana u mraku. Hoće li Mijatović dozvoliti da privredni potencijali koji predstavljaju 74% Republike Srpske dođu u pitanje. Insinacije koje gospodin Mijatović ima iz neznanja, ja sad otvoreno kažem - iz neznanja, neka priupita, pa neka onda pita i neka se informiše. Ovo što je rekao "rabote", ja ću njega pitati na proizvodnom sastanku, a onda ću izvijestiti Skupštinu, na koje eventualno rabote on upućuje. Ako upućuje na prethodni sistem, neka to kaže. Ako upućuje na ovaj sistem, neka takođe kaže. Molio bih da ne bude u rukavicama. Gospodine Mijatoviću, ako možeš danas da kažeš, onda to reci, što Ti ne daje za pravo da

porazmisliš racionalno. Izvoli reći. Ako nisi danas u poziciji, molim Te, ja ću Te pitati na proizvodnom sastanku, a onda ćemo nas dvojica izići na Skupštinu i to reći.

Mene lično što se tiče, jedan sam od rijetkih direktora radnih organizacija koji moli inspekciju da u kontinuitetu bude u "Elektroprivredi". Treći dan kad ste me imenovali ja sam napisao opširno pismo Službi za kontrolu i društveni nadzor da kontinuirano prati investiciju jer je toogromna investicija, jer se radi o čitavoj Republici Srpskoj, radi se na 10-20 mjesta, skoro svaka distribucija, skoro svako proizvodno preduzeće je u neku ruku nosilac investicija, pogotovo što su te investicije počeli u neregularnim fizičkim odnosima kad je bio zatvoren koridor, kad se nije znalo šta sve predstavlja Republiku Srpsku. Te teške riječi, te rabote upućuju na insinacije da poslanici kažu - pa čekajte, tamo se sad radi nešto drugo. Ovdje sam ja lično i profesionalno opterećen samo činjenicom da se više ne dozvoli da Krajina bude u mraku i da se ne dozvoli da Višegrad prelijeva energiju koju je u vidu poslaničkog pitanja gospodin iz Han Pijeska pitao prije 2-3 mjeseca. Onda je bio odgovor, onda ste pitali šta treba raditi. Sad mi već radimo. Mi već dva i po mjeseca bez definisane konstrukcije finansiranja radimo. Višegradski dalekovod treba da se završi sa 15. junom, a posavski dalekovod takođe sa 15. junom. Prema tome, mi smo tu insistirali na fizičkom završetku. Čak nismo ni pitali koliko će to koštati. Jer ono što gubimo je enormno veće, multiciplira se kao problem u odnosu na uloženo. Što se tiče, što gospodin Bosić kaže, problem je u vraćanju. Gospodo, "Elektroprivreda" će vratiti svih 9,5 miliona. Ne samo ova 2 miliona, jer je to kreditni aranžman. "Elektroprivreda" će vratiti i izvođačima finansijski kapital, vratiće i bankarska sredstva, to je normalno, sredstva u Republici Srbiji će plaćati energijom. Do sledećih devet mjeseci. Makedonsku opremu koju smo kupili takođe u ovom aranžmanu plaćamo energijom. Prema tome, sve je urađeno. Molim vas, samo je ovdje pitanje hoćemo li mi dozvoliti da neka fabrika ne radi, da imamo ili da nemamo energiju. Molim vas još jedanput, gospodine Mijatoviću, insinacije na rabote objelodani ovog trenutka.

Predsjedavajući:

Vidite, jedina greška je što materijal nismo imali ovdje. Sada mi pričamo o stvarima koje stvarno ne stoje. Bar je ovo investicija koja treba da se završi.

MIRKO MIJATOVIĆ:

Gospodo poslanici, ja vam se zaista izvinjavam ukoliko ste me doživjeli u obliku u kome me interpretirao gospodin Erceg.

Ja stvarno ne nalazim za potrebno, poslije svoga učešća uradu Narodne skupštine RS i u radu Narodne skupštine bivše Bosne i Hercegovine, da se pravdam od ovakvih optužbi. Ja sam samo principijelno prigovarao.

Gospodine Erceg, ipak moram Vam odgovoriti. Kad ste trošili pare iz primarne emisije skupa sa guvernerom Narodne banke i potrošili ogromne pare Republike Srpske, o tome nije vam padalo na pamet da pitate ovaj parlament. U momentu kada toponovo pokušavate da radite i kada vam je Avramovićev program sprečio da to ponovo možete uraditi bez saglasnosti Skupštine Narodne Republike, pokušavate da preko njenih leđa i preko leđa nas poslanika to uradite. To vam moram reći, jer to je istina. Ma koliko ona bila bolna za bilo koga od nas ovde prisutnih.

Gospodo poslanici iz Krajine. U tonu u kome je pričao gospodin Erceg vi možete dizati svoju ruku i slobodno je dižite. Ali ja vas uvjeravam da "Elektroprivreda" na koju se poziva gospodin Erceg, što se tiče Hercegovine i Trebišnice u kojoj ja radim, da je ne samo proizvodila, nego i popravila i učinila sve da i Krajina i Republika Srpska imaju energiju i da će to raditi i ubuduće. Radi se o principijelnim stvarima gdje mi kao poslanici ne smijemo nasjedati prevarama i podmetanjima. Gospodine Erceg, pitam Vas, po kome to zakonu o programu investicija treba u Javnom preduzeću da odlučuje Vlada. Takođe, po kome zakonu vi tvrdite da o ovome treba da raspravlja Skupština. Vi nemate upravni odbor u preduzeću. Govorite u ime "Elektroprivrede", ali ne govorite stvarno u ime te elektroprivrede, govorite u svoje ime kao direktor te elektroprivrede. Uzurpirali ste sva prava elektroprivrede u svoje ruke i govorite u ime te elektroprivrede, ali kao pojedinac u toj elektroprivredi - ja Vam to otvoreno moram kazati. Samo kad bi mi se dozvolilo i kad bi bilo vremena i prostora da ja iznesem ovde kako ste vi predvidjeli finansijsku konstrukciju za izgradnju dalekovoda za Krajinu. Svaki iole pošten čovjek rekao bi i zaključio da su to bile, u najmanju ruku, podle rabote. Odgovorno tvrdim kao poslanik da ste skupa sa guvernerom Narodne banke, gospodinom Pejićem, podrivali ekonomsku moć Republike Srpske. Iza toga stojim pod punom moralnom i materijalnom odgovornošću. Bilo vam mило ili bilo vam drago.

A gospodo, što se tiče Hercegovine i Trebišnice, dignite slobodno ruku kako god hoćete, Krajina će dobivati električnu energiju od Trebišnice, pa makar ona nikada ne bila plaćena.

Mislim da sam dovoljno jasan.

PREDSJEDAVAJUĆI :

Čekaj Nikola, dobićeš riječ, ali samo malo kasnije.

Ja ne znam na koji način, ja mogu pustiti repliku Nikoli, nije to problem, ali mislim da ovo sad ide u neku drugu krajnost. Mislim da mi moramo...(upadice, polemike)...

Moj je predlog da damo Ercegu da on sada replicira, jer ovo što je rekao g.Mijatović zaslužuje njegovu repliku. Ali da ovu tačku ipak dobijemo za narednu sjednicu sa svim odgovarajućim materijalom. Ne bi bilo dobro da odlučujemo da ostane ikakva mrlja, a ja mislim da se radi o poslu koji je od interesu za cijelu Republiku, nije to nikakav hir ni od koga od nas. To je moj

predlog Nikoli Ercegu, da ipak idemo na iduću sjednicu, a da on sada da repliku povodom diskusije gospodina Mijatovića.

Erceg, izvoli. Ja vas molim da ipak diskutujemo u nekom dozvoljenom tonu, da malo spustimo te tenzije, da ne idemo u politiku, jer barem je ovo ekonomsko pitanje.

NIKOLA ERCEG:

Ovo nažalost nije ekonomika, odnosno privredno pitanje. Ja sam mislio da će ovo biti najnormalnije rješenje kojega je svako živ svjestan. Kao čovjek, kao građanin, kao privrednik, kao zrio čovjek, kao član Skupštine. Dakle, svi ovi koji su ovdje. Rezon je da Mijatoviću odmah odgovorim. Ne želim ama baš nikakve insinuacije.

Gospodine Mijatoviću, konstrukcija finansiranja i odluke o izgradnji energetske kapaciteta su utvrđeni kada Nikole uopšte nigdje nije bilo u Elektroprivredi. One su izgrađene i takve su urađene jer je to sticaj okolnosti. Ratna je situacija i jednostavno se sanacije izvršiti moraju. Preko 20 sanacija je, gospodo, izrađeno. Potrošeno je preko 35 miliona maraka. Ispražnjen je elektrosistem sa oko 17 miliona maraka. Ostalo je bilo iz primarne emisije u trenutku kada jednostavno u inflacijskom valu drugih realnih izvora nema. To što Mijatović ne zna, to je njegov problem. Ja ne znam međunarodna prava, ne znam segmente prava koja mi lupaju svakodnevno. Ali meni će to neko drugi objasniti. Međutim, Mijatović ulazi u suštinu problematike koju jednostavno ne zna. Tu je problem. Ja molim predstavnike državnih organa da oni sada ovdje arbitriraju u ime mog obraza, da li jeste ili nije insinuacija koja je ovdje izrečena. Ko je to radio samovoljno, na koji način? Dakle, ja sam naišao na situaciju kada je bilo određeno da se pravi Osječani-Skuglić-Lončari ca se pravi Ugljevik-Zvornik, da se pravi Rudo-Potpeć-Višegrad, odmah posle rata, da se pravi Prijedor-Sitnica-Petrovac, da se vrše sanacije kad god je izvršeno vojničko čišćenje terena automatski se išlo prvo u sanaciju. Pa to je i normalno jer je energija ostala nezaobilazan uslov življenja. Posle vode, ljudi moji, energija je tu odmah. Prema tome, kako je to sad mogao neko da učestvuje u nekim prljavim rabotama.

Što se tiče gospodina Pejića, Pejić uopšte nije bio ministar kad su definisane ove investicije. Po kojim zakonima? Ja sam sebe pitam po kojim zakonima. Prema tome, Ti to odgovori meni sada zbog čega se ovo tri mjeseca ovako valja po Vladi. Ja to ne znam. Ja jednostavno kažem da je najrealnije utvrditi ovako konstrukciju finansiranja, ne možemo drugačije. Druga republika, dakle inostranstvo je nama utvrdilo ovo i dalo svoje učešće, a mi sad pravimo ovde Markove konake. Zbog čega? Ja opet molim i insistiram na činjenici da je ovo neznanje. I molim da mi se ovde sad otvoreno kaže - hoće li to biti predsednik Vlade, hoće li biti moj ministar, hoće li to biti predsjednik Republike, neka kažu ima li tih insinuacija. Ako je ovo istina da se priča i o kadrovskom rješenju, taman dobro. Ali ja hoću svijetla obraza da odem odavde. Prema tome, gospodin Mijatović će mi se morati izvinuti. Što se tiče ekonomske moći države, to ja sad ne bih objašnjavao jer je to za simpozij. Ne bih uopšte želio. Ali opet ponavljam, upravo iz razloga što

često mi kao Srbi ulijećemo u rizike, ja sam tražio da inspekcija nonstop pratite. Gdje je gospodin Dursun, nekoliko puta sam ga molio da mi obezbijedi kontinuirano praćenje, jer ja znam šta je to. Ja sam radio u investicijama 25 godina i imam 400 maraka. Prema tome, potpuno savršeno čista obraza stojim tu. Zato insistiram da mi neko iz državnih organa kaže o čemu se tu radi i neka mi ovoga trenutka kaže hoću li ja sutra raditi u kontinuitetu ove poslove koje radim. Nije mi stalo do tih poslova, ili neću. A onda ćemo posle drugačije.

PREDSJEDAVAJUĆI :

Ja bih zamolio predsjednika Vlade, evo javio se.

Dr VLADIMIR LUKIĆ:

Gospodo poslanici, stvarno mislim da oko ovog problema ne treba ovoliko temperature, a pogotovo ne ovoliko jakih riječi. Jer ono što je naša elektroprivreda uradila u prošloj godini ja mislim da možemo stvarno da se ponosimo. Ne mislim samo na javno preduzeće nego na sve one naše radnike, naše trudbenike iz preduzeća, koji ne samo što su džabe radili i dali svoj materijal, nego su išli i na izvođenje. I sjećate se u Mrkonjić Gradu da je bilo izjava da struje nećemo na ovim prostorima imati, a naročito prostorima Krajine, ni do ovog proljeća. Ta je struja prošla predzadnjeg dana avgusta mjeseca prošle godine. I zaista mislim da s tim možemo biti ponosni. Nadalje, mi smo dobili program elektroprivrede. Taj je program veoma seriozno napravljen, veoma obiman. Ali, nažalost, vidjeli smo da mi taj program, iako nam je nužan, nemožemo isfinansirati. Ionda smo napravili redosled šta nam je prvo što moramo ići. Pa tu je došao dalekovod Višegrad-Mokra Gora i ovi koji su ovdje mnogi pomenuti. I naravno, to možemo i uraditi. Vlada je jedino to i mogla napraviti, iako je napravila i određene preporuke. Ono što je, po meni veoma važno, naš ministar za energetiku i industriju, direktor JP "Elektroprivrede su ostvarili potrebne kontakte sa Srbijom i napravljena je, po mom mišljenju, ne samo dobra finansijska konstrukcija, nego su napravljeni i dobri putevi za pomoć i za iznalaženje repromaterijala koji nam je neophodan za to sve. Da ovo sve skupa ne bi stalo, Vlada se opredijelila da podrži. Ovaj akt koji je danas predložen ovdje. Ja bih vas molio, ako ne budemo gajili malo više povjerenja, ako jedan materijal prođe ministarstvo, javno preduzeće, dođe na Vladu, pa onda na Skupštinu - radi se o jednoj garanciji jer se radi o javnom preduzeću koje je inače, zna se ko mu je aor. Zato vas ja molim da se zaista podrži ovo, jer vidite, svi su ušli u rizik. Radne organizacije su ušle u rizik, Elektroprivreda Srbije itd. A mi smo sada počeli ovdje, čini mi se, da iznosimo neke računice ko zna od kada, o čemu zaista nije potrebno i nema smisla. To treba prevazići.

Nadalje. Molim vas, o toj emisiji se mnogi previše glasno govore. Pa jesmo li mi i budžet prošle godine zatvarali sa primarnom emisijom. Šta smo mi prošle godine sve morali raditi. I onošta

jemožda i najvažnije, je li ta primarna emisija nekome otišla u džep, neka se to vidi. I još nešto. Mi imamo izvještaja sa mojima se sada bombarduje Vlada. Molim vas, gospodo, nema direktora prošle godine koji nije upropastio preduzeće ako nije radio sa dvije valute. Pa to vi kažete ovdje. U protivnom, hajdemo da zatvaramo preduzeća i zatvaramo ljude, među kojima će sigurno dobar dio biti i ovdje. Ali drugo je to da li danas neko to radi.

Kad sam već izišao, ono Goražda je bilo puno govora, da Vlada nije ništa uradila. Mislim da to ne stoji. Onog momenta kada se čulo da je potrebno oko puta nešto uraditi, ne samo da su odmah upućeni ljudi iz Ministarstva za saobraćaj, odnosno Fonda, onog momenta smo poslali naftu na teren. Doduše, prvih 6,5 tona je završilo tamo negdje. Ali dobro, u našoj jedinici je završilo, pa se nismo mnogo ljutili. Formirana je pošta. Formirana je stanica milicije. Išle su tri ekipe elektroprivrede, Komesarijata za humanitarnu pomoć, zdravstva, data je humanitarna pomoć i ostalo. Čak smo sada, pored ljudi koji su gore bili, sad će se odrediti stalni komesar koji će gore biti itd. Vjerovatno smo mogli i nešto više, ali ni jednom mjestu poslije ovakve akcije sigurno nismo ni sa toliko volje, ni sa toliko sredstava prileteli u pomoć. Čini ćemo i ubuduće da zaista ovaj jedan izuzetni vojnički uspjeh ova tri lorpusa, ovaj jedan izuzetan postignuti rezultat koji je Goražde pojeftinio barem za 50% kako je bilo ranije - nemojmo minimizirati. To je nešto o čemu sigurno samo koji mjesec ranije nismo ni sanjali. I zato bih molio da sarađujemo na tom planu i da učinimo sve što možemo.

Još jednom molim predsjednika Skupštine da ovaj posao ne prekidamo i da ne dovodimo rok u pitanje koji je, kako smo čuli, 15. juni. A ja ću biti zadovoljan izuzetno ako malo i preskočimo.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Nemojte zamjeriti, molim vas, samo malo - ja imam pravo da vodim ovu Skupštinu. Mnogo je bilo polemike. A kad se god pojavi ovakvo pitanje i izazove posljedice, onda imam pravo da napravim red. Mislim da je svaka diskusija... Ja moram prekinuti ovu tačku. Ne želim ja da se mi konfrontiramo sada po bilo kom osnovu. Ali pošto je ovo pitanje vrlo nužno, predlažem jedan kompromis i mislim da se trebamo složiti, da mi sad usvojimo predlog gospodina Ercega, da taj materijal predložimo za sledeću sjednicu, raspravu možemo voditi i ništa nas ne smeta da raspravu vodimo o svim pitanjima, da se upoznamo na narednoj sjednici. Ja moram prigovor dati, ne ni jednom od njih, nego Vladi koja je materijal trebala dati blagovremeno.

Da je bio materijal manje bi diskusija bilo. Ako se o ovome ne slažete, ja ću ovo prekinuti. Ja ne želim da imamo ovakvu sjednicu, pogotovo što je otvorena, da mi na osnovu diskusija koje mogu biti odmjerene i neodmjerene, emotivne ili bilo kakve, da još podižemo tenziju. Nemoj, Mijatoviću, molim te, bilo je i diskusija i replika. Ja sam dao predlog, da uvažimo ipak predlog gospodina predsjednika Vlade, a daću vam da diskutujete kad usvojimo ovo. Evo da prihvatimo predlog predsjednika Vlade, da ide ovaj predlog o zatvaranju konstrukcije, da se materijal pripremi za iduću sjednicu, pa da vodimo raspravu. Ako bude problema možemo intervenisati.

To je kompromisan predlog. Molim da usvojite. Može li? Slažete se. (traže se diskusije) Ja po Poslovniku moram dati, ali da ovo izglasamo. Ko je za? Ima li neko protiv? Suzdržan? Hvala, usvojili smo ovaj predlog jednoglasno.

Može sad Mirko Mijatović diskutovati.

MIRKO MIJATOVIĆ:

Molim vas, evo ja sam lično glasao za ovakav predlog. Glasaću, vjerujte, ako je potrebno da se prave i ovi dalekovodi, glasaću i za predlog Nikole Ercega, ukoliko su u pitanju dalekovodi za Krajinu. Prema tome, ako je ovo način, čak i ako nije način, glasam i dajem svoj glas. Ali, molim vas, ja moram kazati predsjedniku Vlade, ovdje je ministar finansija. Molio bih ministra finansija da li zna za ovakvo zaduženje države, da se očituje ovdje. Gledajte, ovdje predsjednik Vlade kaže da je to donijela njegova Vlada. Nije tačno, gospodine predsjedniče, jer sam ja razgovarao sa vašim ministrom finansija. Ministar finansija ne zna za ovakvo zaduženje države koje vi govorite da je u ime Vlade.

Još nešto, gospodine predsjedniče, ja ću vama otvoreno reći ovdje. Znaite, ukoliko ovakva vlada koju Vi vodite odgovara Republici Srpskoj, nemam ništa protiv da ona i dalje ostane. Ja ću dignuti glas i za vas i za ovu Vladu. Ali nisam ubijeđen da načini i metode koji koristite i koje proturate preko ove skupštine vode dobro srpskom narodu i Republici Srpskoj. To vam moram otvoreno kazati posred očiju. To sam vam rekao i prilikom Vašeg postavljanja, i to Vam ponavljam i sada.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Ja Te molim, Brđanine da ne diskutuješ. Neka samo predsjednik Vlade kaže. (polemika) Molim vas, dozvolite da ovo završimo. (polemima: Vještica - Ovo je javna sjednica, otišlo je u eter, moramo ovo raščistiti).

Dr Vladimir Lukić:

Molim vas, o programu o kojem je sada diskutovao poslanik Mijatović ja nisam imao namjeru išta da kažem niti sam išta rekao jer ja taj program ne znam i preda mnom nije bio. Ja govorim o programu koji je nedavno bio pred Vladom iz kojega je proizišao akt o kojem smo glasali, odnosno koji sam podržao. Prema tome, ja zaista za ovakve riječi gospodina Mijatovića nemam šta da kažem.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Brđanine, izvoli. Evo još gospodin Milojević i da završimo. Nemojte se više javljati, molim vas. Niko ne pomaže, samo odmaže.

RADOSLAV BRĐANIN:

Jovanoviću, kada dođeš u Republiku Srpsku onda govori da li ćeš davati riječ Brđaninu ili nećeš. A nećeš sa Zlatibora Ti meni određivati moju sudbinu. (Jovanović: Brđanine, otkači me).

Gospodo poslanici, gospodo predsjednici, ja se izvinjavam, dužan sam jedan dio diskusije sa Vlade da ponovim. Čini mi se da ovakav način rada direktno ide u korist SPS i radikalima. Ja sam, gospodo, upozorio da se ne može voditi kadrovska politika na način na koji se vodi. Ne zbog toga što se meni pripisuje da sam autonomaš. Ali se ne može u 15, radnih organizacija od interesa za Republiku ne staviti ni jedan čovjek od Brčkog do Grahova. Evo do čega ste doveli. Neće to Brđanin iskoristiti, nego će to njima biti izborni moto. I ja govorim kao čovjek koji želi da uspije SDS i ova stranka. Gospodo, robne rezerve, Elektroprivreda, Javno PTT, Fond za puteve, Osiguravajući zavod, platni promet, Republički zavod za planiranje, Narodna banka, finansijska policija, Uprava prihoda, Televizija RS, Radio RS, rukovodilac biroa u Beogradu, rukovodilac biroa u Podgorici, šef predstavništva u Rusiji - ni jedan nije od Brčkog pa tamo nadalje. I ja kad sam to govorio, do čega će to dovesti, ja to ne želim da zagužvam, ovo je dobronamjerno. Sjedimo kao ljudi, dogovorimo se. Ne treba nam ključ, ali ne treba nam ni to da se unaprijed proglasi jedna strana, pa sam ja ovako rekao: ako je najpametnijih 15 hiljada Srba u Foči, hajmo ih brate proglasiti, hajmo sve sebe proglasiti budalama i hajmo ovo napustiti. Ovo je privatna politika Velibora Ostojića i njegove klike oko njega. Ne može građevinski inženjer biti direktor distributivnog centra, a inženjer ratarstva biti direktor Doma kulture. Ovo nije dobro, i ja ću ovo da kažem zbog toga što mi ne može duša otići u grob tako jednostavno. Nema pravo niko da satanizuje Krajinu ovdje. To nema gospodo pravo niko zbog toga što nemože valjda da se ospori, pa valjda je obaveza da mi oslobađamo ovu republiku. Pa nismo mi krivi što nas je najviše. Pa dobro je rekao gospodin Vidić - ovo će neko da shvati kao aparthejd. Mi kao da smo Crnci u Krajini a vi bijelci u manjini. Pa, gospodo, niko na to pravo nema. Pa je li vi mislite da neće odgovarati poslanici Krajine oni ministri koji samo mlate glavom, da ne kažem znate vi ko dobro mlati glavom. Odgovaraće oni ovom narodu. Nemaju pravo samo da ćute i da u hodniku kažu, tako je Brđanine. Moraju da kažu za ovom govornicom tako je ili nije tako. Jer, ja ako ikoga volim kao čovjeka, ovo nije gluma, ja volim gospodina Mijatovića kao prijatelja, kući se zovemo. On je mene danas razočarao, iznenadio me. Pa ko je tražio odluke za centralnu poštu na Palama - meni je drago da su odobrili, - ko je tražio odluke za upravnu zgradu. Pa zašto se to samo traže papiri za struju u Krajini. Pa nema to pravo, gospodo, niko više. Ova skupština treba da se nastavi, da bude samo jedna tačka - unutrašnja politika, i da ja upoznam rukovodstvo države o onome što vi ne znate. Vama se podmeću stvari. Ja vjerujem da ste vi iznenađeni kad sam

pročitao ove radne organizacije. Niko, samo je Nikola Erceg direktor Elektroprivrede, i pred nas dolazi da je i on smijenjen bez obrazloženja. Ja nemam protiv da to bude Skoko, Skoko je doktor nauka. Ja sam rekao da ću glasati za Skoka, ako treba, da bude predsjednik Vlade. Ali ko to misli da će moći šetati Nikolu Ercega svaka dva mjeseca, jednog čestitog čovjeka i čestitog ekonomistu. Nema to niko pravo. To je igranje sa ljudima. Ja znam da revolucija jede svoju djecu, ali da mi, gospodo, nismo počeli rano jesti svoju djecu. Još će rat da traje. A ovih pola koji su se privukli vlasti, koji će sve nas zajedno da osude, imaće priliku zato što mi nismo jedinstveni. Pa meni ne pada na pamet da ne kažem da u Kalinoviku treba napraviti 3.000 objekata.

Meni ne pada na pamet da ne kažem da u Trebinju treba pomoći vojno. Pa zašto nekome pada na pamet da kaže da je podrivanje sistema zato što se pravi struja.

Ja ću vam još nešto reći. Ja nisam finansijska policija. Gospodin Pejić, guverner Narodne banke, valjda neće niko da ospori ovdje da se radi o vanserijskom stručnjaku. Ja lično mislim da bi svaka država takvog poželjela. Ako ima nešto što nije radio uredu, to ja ne želim da govorim napamet i dajem insinuacije, neka se to utvrdi. Ali da Nikola Erceg podriva zemlju - pa to nema nigdje na svijetu. Ja vam tvrdim na izborima o poštenju, kad bi se birao fer-plej, Nikola Erceg bi daleko pobijedio kao najpošteniji čovjek. I mi ovdje treba da izađemo odavde s tim da on podriva sistem republike Srpske. Kad kažem najpošteniji, ne kažem da ostali nisu poštjeni. Nemojte mi sad replicirati za to.

Dakle, gospodo, ja smatram da mi moramo biti jedinstveni, da ne smijemo praviti razliku. Pa mi treba da se ujedinito sa Srbijom, mi treba da se ujedinito sa Rusijom da napravimo savez pravoslavnih zemalja. Nemojte nam sad ovo pripisati niko nikome autonomaštvo. Ali nemojte ljudi da u ime autonomaštva mi moramo ćutati kao zaliveni. Ko zaliveni moramo ćutati. Ja ću vam nabrojati Izvršni odbor, gospodo. Zar se može pravdati politički Izvršni odbor Republike Srpske: Velibor Ostojić, Jovan Tintor, Danilo Veselinović, Radomir Nešković... Ko se god sakrio od kiše gore, u Izvršnom je odboru. Ima, kažu da ima gospodin Vojo Kuprešanin. Vojo Kuprešanin ne može da stoji iza ovih postavljenja kao član Kadrovske komisije. On mora da poštuje bazu koja ga je izabrala. Međutim, on je meni rekao lično, da ne prozivam čovjeka, da ni on nije upoznat. I kaže, hoće li to neko iznijeti. Hoću, Vojo brate, ja. Ja ću iznijeti.

I nemojte, molim vas, više da nas ubjeđujete i učutkujete po toj osnovi. Ne mislim na Vas, gospodine predsjedniče, nego bilo ko. Ja tvrdim ponovo - autonomaše treba zatvoriti, ali nemojte sve podvoditi pod autonomaštvo, pa de ćuti, ovi ovamo neka nemaju nikakva prava, ovi ovamo imaju sve. Doduše, znate ko je tu najkrivlji. Najkrivlji su ljudi iz naših krajeva. Pojedini poslanici, ne svi. Ja sam uvijek zamolio. Nemojmo ljudi trenirati aplauze.

I još ću nešto reći. Predsjedniku države naše su korisniji oni koji mu kažu u brk, nego oni koji mu laskaju. Ja sam rekao i ovo na Vladi, i to ću ponoviti. Ja ne znam unaprijed govoriti "tako je", kao direktor finansijske policije. On kad pođe od kuće on samo napiše: tako je, tako je, tako je.

Ali ako govori vrh države. Ali ako to ne govori vrh države, on onda gleda i svi su lopovi, samo on pošten. Ne možemo tako, ljudi. Pa ovaj narod koji sjedi ovdje, ovi poslanici, pa oni su založili sve što su imali. Pa mi ćemo sada svi ispasti lopovi u Vladi i u poslanicima, bez razloga. I nemojte dozvoliti da kažemo da branimo Republiku Srpsku i danas ode u eter kako neće ići 9 miliona za dalekovod.

/Jugović s mjesta: Šta je Tvoj predlog/

Moj predlog je, gospodine Jugoviću, moj predlog je da se vi iz drugih krajeva malo više naučite pameti i da ne dirate više u Krajinu. I dalje prste od Krajine.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Gospodin Milojević ima riječ:

Prof. ALEKSA MILOJEVIĆ:

Gospodo predsjednici, gospodo poslanici,

Diskusija je krenula u političku sferu. Ja bih se vratio na pitanje garancije. Ukoliko smo prihvatili monetarnu politiku, a prihvatili smo je, garancija Narodne banke je fiktivna. Garancija ništa ne znači, jednostavno zato što Narodna banka u ovoj monetarnoj politici nema dinara. To više nije poslovna banka, poluposlovna kao što je bila, koja iz primarne emisije može da daje garancije. Mi moramo ili odustati od monetarnog programa Jugoslavije ili odustati od ove garancije. Razlog - može se donijeti odluka pošto Narodna skupština raspolaže deviznim rezervama, da Narodna banka zalaže devizne rezerve za ovo. To može. Ali Narodna banka ne može da da garancije na dinarski kredit bez odluke da se ide u primarnu emisiju. To je jedno. Razlog zašto poslovne banke ne vjeruju Elektroprivredi da vrati kredit je vrlo jednostavan. To je sistem koji proizvodi gubitke. I poslovne banke neće da daju svoje pare onome ko proizvodi gubitke. Mi smo iz bivše elektroprivrede prenijeli nekoliko stotina miliona gubitaka. Znači, sistem koji broji nekoliko milijarde dolara osnovnih sredstava, proizvodi gubitke. Mi smo nekoliko puta diskutovali po ovome sistemu. On mora ili da se organizuje da proizvodi dobitke koje će poslovne banke vjerovati i davati kredite, ili garanciju može da da Vlada. Jer, Vlada je ta koja može da da sutra odluku na povišenje tarifa da bi se kredit vratio. I vjerovatno će se to tu završiti. To znači, ne može Narodna banka da da sutra, da donese odluku da se podignu cijene električne energije zbog toga što taj sistem proizvodi gubitke i što te gubitke treba pokriti preko veće tarife, tu odluku može da donese Vlada. Dakle, predlažem, ako treba garancija, a vjerovatno treba, da odluku o garanciji na ovaj kredit može dati samo Vlada.

PREDSJEDAVAJUĆI:

Hvala lijepo. Ja bih vas zamolio da mi završimo ovu tačku dnevnog reda. Ja ne mislim da nema mnogo istine u Brđaninovoj raspravi, ali nije trebala ova rasprava i ja mu zamjeram. Ovo je sasvim druga tačka dnevnog reda i trebalo je pomoći da završimo ovu tačku.

Gospodo, ja vas molim samo za malo strpljenja.

Zaključujem 40. sjednicu Narodne skupštine Republike Srpske. Iduće zasjedanje planiram da održimo u narednih deset dana na kome će biti, pored ostalih tačaka, i tačke dnevnog reda koje su odložene sa ove sjednice.

Prije nego se rastanemo želim da se u ime svih prisutnih zahvalim na prijatnom dočeku i boravku, rukovodstvu Skupštine opštine Brčko. Želim da uputim u ime poslanika Narodne skupštine Republike Srpske građanima grada Brčkog i građana Posavine, da je ova skupština stala na stanovište da je Posavina područje Republike Srpske od životnog i vitalnog interesa za srpski narod. Vitalni interes ne samo Republike Srpske, nego i Republike Srpske Krajine. Želim da uputim uvjeravanje svih poslanika i diskutanata na ovom zasjedanju da će srpski narod Republike Srpske i Republike Srpske Krajine stati u odbranu Posavine. Da se zahvalim svim prisutnim. Evo da dam odgovor gospodinu Blagojeviću, u okviru ove tačke bila su samo ova dva pitanja i ovo treće. Nema drugih pitanja, jer smo redukovali dnevni red.

Još da kažem nešto. Mislim da nije trebalo da podižemo ove tenzije. Brđanin ne sluša mene, a ja sam slušao ovdje njegovu tiradu.

Gospodo, svima ovo kažem. Daleko smo mi još od države. Mnogo još imamo posla da završimo. Imamo mi još velike protivnike. Počeli smo izmišljati sami sebi. Nema ni jedna regija prednost nad Republikom Srpskom i nad srpskim narodom. Mene ne interesuje ni jedna regija. Mene interesuje da ovaj narod dobije slobodu i državu.

Strašno mi teško padaju ovako teške riječi. Normalno da imamo pravo kome su upućene teške riječi da se odgovori, jer ne može ljaga ostati. Vas molim - moramo smoći snage i sada imati pred sobom samo protivnike koji su nama tradicionalni i suprotstavljeni. Sebe ne možemo stavljati kao protivnika. Mnogo ima iz diskusija gospodina Brđanina što ne stoji. Nema Krajine, nema Hercegovine, nema Slavonije. Samo mora biti srpski narod. Ja znam da ima nepravilnosti, rješavamo ih u hodu, ali ne može biti zle namjere.

Ovo što se tiče našeg narednog zasjedanja, ja bih zamolio da mi sve raščistimo. Prigovor je što nismo imali materijala. Ne može, niko nije odnio pare kući, ljudi moji. Ako ima struje u svakom kraju, mora biti da pokušamo pokrenuti proces proizvodnje, pokrenuti privredu i narod da ima svjetlo i struju. Ali zbog nesporazuma i materijala mi sada uzimamo ovdje i pričamo ono što ne stoji.

Još jednom zahvaljujem se. Čestitam svima još jednom koji su položili zakletvu. Sastanemo se, ako Bog da, uskoro.